

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 19. marraskuuta 2021
(OR. en)

14151/21

Toimielinten välinen asia:
2021/0366 (COD)

FORETS 78
AGRI 566
ENV 914
CLIMA 399
PROCIV 149
JUR 653
DEVGEN 210
RELEX 997
UD 284
PROBA 53
FAO 42
SUSTDEV 162
IA 185
CODEC 1507

SAATE

Lähettäjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	18. marraskuuta 2021
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2021) 706 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS tiettyjen metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen liittyvien hyödykkeiden ja tuotteiden asettamisesta saataville unionin markkinoilla ja viennistä unionin ulkopuolelle sekä asetuksen (EU) N:o 995/2010 kumoamisesta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2021) 706 final.

Liite: COM(2021) 706 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 17.11.2021
COM(2021) 706 final

2021/0366 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

tiettyjen metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen liittyvien hyödykkeiden ja tuotteiden asettamisesta saataville unionin markkinoilla ja viennistä unionin ulkopuolelle sekä asetuksen (EU) N:o 995/2010 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SEC(2021) 395 final} - {SEC(2021) 396 final} - {SWD(2021) 325 final} -
{SWD(2021) 326 final} - {SWD(2021) 327 final} - {SWD(2021) 328 final} -
{SWD(2021) 329 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

- **Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet**

Metsäkato ja metsien tilan heikkeneminen etenevät hälyttävällä vauhdilla ja kiihdyttävät ilmastonmuutosta ja köyhdyttävät luonnon monimuotoisuutta. Tärkein syy metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen on **maatalousmaan laajentaminen** esimerkiksi nautaeläinten, puun, palmuöljyn, soijan, kaakaon tai kahvin tuotantoa varten. Maailman väestönkasvun sekä maataloustuotteiden ja erityisesti eläinperäisten maataloustuotteiden kysynnän kasvun odotetaan lisäävän maatalousmaan kysyntää ja kasvattavan metsiin kohdistuvia lisäpaineita samalla, kun ilmaston muuttuminen vaikuttaa elintarviketuotantoon. Tämä edellyttää siirtymistä kestäväan tuotantoon, joka ei edistä metsäkatoa eikä metsien tilan heikkenemistä.

EU on metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen liittyvien hyödykkeiden merkittävä kuluttaja, eikä EU:lla ole tarkoitusta varten vaikuttavia sääntöjä, joilla voitaisiin pienentää sen osuutta näistä ilmiöistä. Tämän aloitteen tavoitteena on sen vuoksi hillitä EU:n kulutuksen ja tuotannon aiheuttamaa metsäkatoa ja metsien tilan heikkenemistä. Tämän odotetaan puolestaan vähentävän kasvihuonekaasupäästöjä ja hillitsevän maailmanlaajuisia luonnon monimuotoisuuden köyhtymistä. Aloitteella pyritään **minimoimaan metsäkatoon tai metsien tilan heikkenemiseen liittyvistä toimitusketjuista peräisin olevien tuotteiden kulutus** ja lisäämään laillisten ja metsäkatoa aiheuttamattomien hyödykkeiden ja tuotteiden kysyntää ja kauppaa EU:ssa.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Ehdotuksesta ilmoitettiin ensimmäisen kerran **EU:n toimien tehostamisesta maailman metsien suojelemiseksi ja ennallistamiseksi vuonna 2019 annetussa komission tiedonannossa**¹, jäljempänä 'vuoden 2019 tiedonanto', jossa komissio sitoutui arvioimaan *"kysyntäpuolella toteutettavia täydentäviä sääntelyyn liittyviä ja muita toimenpiteitä, jotta voidaan taata tasapuoliset toimintaedellytykset ja yhteisymmärrys toimitusketjuista, jotka eivät aiheuta metsäkatoa, lisätä toimitusketjujen avoimuutta ja minimoida riski, että EU:hun tuotavat hyödykkeet aiheuttaisivat metsäkatoa tai metsien tilan heikkenemistä"*. Tämä sitoumus vahvistettiin sen jälkeen Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa² sekä vuoteen 2030 ulottuvassa EU:n biodiversiteettistrategiassa³ ja Pellolta pöytään -strategiassa⁴, joista kahdessa viimeksi mainitussa ilmoitettiin vuonna 2021 esitettävästä asiaa koskevasta lainsäädäntöehdotuksesta. Ehdotus on olennainen osa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman yleistavoitteita ja kaikkia sen puitteissa kehitettyjä aloitteita, ja se on johdonmukainen suhteessa niihin. Sillä täydennetään erityisesti muita vuoden 2019 tiedonannossa ehdotettuja

¹ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle EU:n toimien tehostamisesta maailman metsien suojelemiseksi ja ennallistamiseksi, COM(2019) 352 final.

² Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle "Euroopan vihreän kehityksen ohjelma", COM(2019) 640 final.

³ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle "Vuoteen 2030 ulottuva EU:n biodiversiteettistrategia: Luonto takaisin osaksi elämäämme", COM(2020) 380 final.

⁴ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle "Pellolta pöytään - strategia oikeudenmukaista, terveyttä edistävää ja ympäristöä säästävää elintarvikejärjestelmää varten", COM(2020) 381 final.

toimenpiteitä, etenkin seuraavia: 1) **toimiminen yhteistyössä tuottajamaiden kanssa** metsäkadon perimmäisiin syihin puuttumiseksi ja kestävä metsätalouden edistämiseksi sekä 2) **tärkeiden kuluttajamaiden kanssa tehtävä kansainvälinen yhteistyö** tavoitteena minimoida vuodot ja edistää sellaisten vastaavien toimenpiteiden toteuttamista, joilla pyritään estämään metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen liittyvistä toimitusketjuista peräisin olevien tuotteiden markkinoille saattaminen.

Komissio jatkaa sen vuoksi yhteistyötä tuottajamaiden kanssa ja tarjoaa uudenlaisia tukia ja kannustimia, joiden tavoitteena on metsien suojeleminen, hallinnon ja maanomistusoikeuksien parantaminen, lainvalvonnan lisääminen ja kestävä metsätalouden, ilmastonmuutokseen sopeutuvan maatalouden, kestävä tehostamisen ja monipuolistamisen sekä agroekologian ja peltometsäviljelyn edistäminen.

EU:n nykyisessä lainsäädäntökehyksessä käsitellään metsäkatoa vain osittain. EU:n **vuoden 2003 toimintasuunnitelmassa** metsälainsäädännön soveltamisen valvonnasta, metsähallinnosta ja puukaupasta (**FLEGT-toimintasuunnitelma**)⁵ esitetään EU:n keskeiset toimintalinjat laittoman puunkorjuun ja siihen liittyvän kaupan torjumiseksi. **FLEGT-toimintasuunnitelmalla torjutaan laitonta puunkorjuuta ja siihen liittyvää kauppaa, mutta siinä ei käsitellä metsäkatoa sinänsä.** Keskeinen osa FLEGT-toimintasuunnitelmaa on vapaaehtoinen järjestelmä, jolla varmistetaan, että järjestelmään osallistuvista maista tuodaan EU:hun vain laillisesti korjattua puutavaraa. Tätä järjestelmää koskeva EU:n sisäinen oikeudellinen kehys on metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja puukauppaa koskeva asetus (**FLEGT-asetus**)⁶, jossa vahvistetaan vapaaehtoisten FLEGT-kumppanuussopimusten perustana oleva lupajärjestelmä. Toinen FLEGT-toimintasuunnitelman keskeinen osa on **EU:n puutavara-asetus**, jäljempänä 'puutavara-asetus'⁷, jossa kielletään laittomasti korjatun puutavaran ja sellaisesta puutavarasta valmistettujen puutuotteiden saattaminen EU:n markkinoille ja säädetään velvollisuuksista puutavaraa ensimmäisen kerran markkinoille saattaville toimijoille. Sekä FLEGT-asetukselle että puutavara-asetukselle on tehty toimivuustarkastus, ja tässä asetuksessa esitetyt toimintavaihtoehdot perustuvat osaltaan myös toimivuustarkastuksen tuloksiin.

Komissio perustaa tarvittaessa asianomaisten kumppanimaiden kanssa metsäkumppanuuksia, joissa otetaan huomioon FLEGT-toimintasuunnitelmasta ja -asetuksesta saadut kokemukset ja niistä opitut asiat. Metsäkumppanuuksien päätavoitteena on suojella ja ennallistaa metsiä ja/tai varmistaa niiden kestävä käyttö kattavalla ja yhdenmetyllä tavalla, jotta voidaan saavuttaa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tärkeimmät tavoitteet sekä EU:n kehitysyhteistyötavoitteet, kuten köyhyden vähentäminen, hyvä hallintotapa ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen. Ne edistävät metsähallinnon ja -politiikan uudistuksia, joiden tavoitteena on kestävä metsätalous sekä metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen pysäyttäminen.

⁵ Komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille "Metsälainsäädännön soveltamisen valvonta, metsähallinto ja puukauppa (FLEGT) – Ehdotus EU:n toimintasuunnitelmaksi" (KOM(2003) 251 lopullinen).

⁶ Neuvoston asetus (EY) N:o 2173/2005, annettu 20 päivänä joulukuuta 2005, Euroopan yhteisöön suuntautuvaa puutavaran tuontia koskevan FLEGT-lupajärjestelmän perustamisesta.

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 995/2010, annettu 20 päivänä lokakuuta 2010, puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Vuoden 2019 tiedonannossa asetetaan yleiseksi tavoitteeksi suojella olemassa olevia metsiä, erityisesti aarniometsiä, ja parantaa niiden terveyttä sekä lisätä kestävää, biologisesti monimuotoista metsäpinta-alaa maapallolla. Euroopan vihreän kehityksen ohjelman puitteissa toteutettavissa vuoteen 2030 ulottuvassa EU:n biodiversiteettistrategiassa ja Pelloilta pöytään - strategiassa todetaan, että tämä lainsäädäntöehdotus ja muut toimenpiteet, joilla pyritään estämään tai minimoimaan metsäkatoon tai metsien tilan heikkenemiseen liittyvistä toimitusketjuista peräisin olevien tuotteiden saattamista EU:n markkinoille, ovat tärkeitä näiden strategioiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Muista asiaan liittyvistä aloitteista voidaan mainita esimerkkinä tiedonanto ”EU:n pitkän aikavälin maaseutuvision”⁸.

Uudessa **EU:n metsästrategiassa** vahvistetaan, että vuoden 2019 tiedonannossa jo yksilöidyt toimenpiteet muodostavat perustan EU:n maailmanlaajuiselle toiminnalle, mukaan lukien tämä lainsäädäntöaloite, ja että ne otetaan asianmukaisesti ja johdonmukaisesti huomioon laadittaessa EU:n sisäisiä politiikkoja.

Tämä asetus täydentää **yritysten kestävää hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää** koskevaa lainsäädäntöaloitetta, jonka tavoitteena on parantaa yhtiöoikeutta ja yritysten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää koskevaa EU:n sääntelykehystä. Aloite perustuu laaja-alaiseen lähestymistapaan. Siinä puututaan ihmisoikeuksiin ja ympäristöön kohdistuviin haitallisiin vaikutuksiin ja pyritään vaikuttamaan yritysten menettelytapoihin niiden omassa toiminnassa ja niiden arvoketjuissa. Kestävässä hallinnointi- ja ohjausjärjestelmässä käsitellään yritystoimintaa ja arvoketjuja yleisellä tasolla, kun taas metsäkatoon liittyvässä lähestymistavassa keskitytään tiettyihin tuotteisiin ja tuotteiden toimitusketjuihin. Näillä kahdella aloitteella voi siis olla yhteiset ja toisiaan tukevat yleiset tavoitteet, mutta niiden tarkemmat tavoitteet eroavat toisistaan.

Yritysten kestävää hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää koskevan aloitteen asianmukaisen huolellisuuden velvoitetta on määrä soveltaa monenlaisiin, eri toimialoilla toimiviin EU:n suuriin yrityksiin (tiettyjen keskisuurten yritysten osalta järjestelmä on kohdennetumpi), ja sen on tarkoitus kattaa myös EU:n ulkopuoliset yritykset. Metsäkatoa koskevalla lainsäädäntöaloitteella on hyvin erityinen tavoite eli sillä pyritään rajoittamaan metsäkatoon liittyvien tuotteiden saattamista EU:n markkinoille, ja sen vaatimukset ovat tietyillä aloilla täsmällisempiä kuin hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää koskevan aloitteen mukaiset yleiset velvoitteet. Siihen sisältyy myös kielto, jota sovelletaan kaikkiin asianomaisia tuotteita markkinoille saattaviin toimijoihin, kuten EU:n yrityksiin ja EU:n ulkopuolisiin yrityksiin riippumatta niiden oikeudellisesta muodosta ja koosta. Jos kestävää hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää koskevan aloitteen vaatimukset ovat tiukemmat kuin metsäkatoa koskevan asetuksen vaatimukset, niitä sovelletaan yhdessä.

Tämä aloite ei kohdistu erityisesti **rahoitusalaan eikä investointeihin**. Kestävää rahoitusta koskevalla nykyisillä aloitteilla, kuten EU:n luokitusjärjestelmäasetuksen ja yritysten kestävyysraportointia koskevan tulevan direktiivin (nykyinen muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskeva direktiivi) täytäntöönpanolla, voidaan hyvin puuttua rahoitusalan ja sijoitusalan metsäkatoon kohdistuviin vaikutuksiin, joten ne täydentävät ja tukevat tätä metsäkatoa koskevaa lainsäädäntöaloitetta.

⁸ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”EU:n pitkän aikavälin maaseutuvision – Vahvat, verkottuneet, selviytymiskykyiset ja vauraat maaseutualueet”, COM(2021) 345 final.

Yritysten kestävyysraportointia koskevassa direktiivissä ja luokitusjärjestelmäasetuksessa asetetaan tiedonantovelvoitteita myös muille kuin rahoitusalan yrityksille: yritysten kestävyysraportointia koskevassa direktiivissä säädetään alakohtaisten raportointistandardien julkaisemisesta lokakuuhun 2003 mennessä; tekniset kriteerit on EU:n luokitusjärjestelmäasetuksen mukaisesti jo vahvistettu metsätalouden osalta delegoidussa säädöksessä ilmastonmuutoksen hillintää ja siihen sopeutumista varten, mutta maataloutta koskevien kriteerien julkaiseminen on viivästynyt. Molemmat toimialat voidaan kattaa delegoiduilla säädöksillä muiden neljän ympäristötavoitteen osalta.

Tätä asetusehdotusta on tarkoitus soveltaa myös yhdessä uusiutuvan energian direktiivin⁹ kanssa eräiden biopolttoaineina tai biopolttoaineiden tuotannossa käytettävien hyödykkeiden, kuten puupellettien tai soija- ja palmuöljyjohdannaisien, osalta. Näiden kahden EU:n sääntökokonaisuuden tavoitteet täydentävät toisiaan, sillä molempien tärkeimpänä tavoitteena on torjua ilmastonmuutosta ja luonnon monimuotoisuuden köyhtymistä. Tässä lainsäädäntöaloitteessa asetetaan vaatimuksia EU:n markkinoille saatettaville metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen liittyville hyödykkeille ja tuotteille, jotta voidaan hillitä EU-vetoista metsäkatoa. Uusiutuvan energian direktiivissä asetetaan muun muassa biopolttoaineille, bionesteille ja biomassalle kestävyyskriteereitä koskevia sääntöjä, joiden perusteella ne voidaan katsoa kestäviksi, sekä määrittellään tavoitteet, jotka EU:n on täytettävä saavuttaakseen uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian 32 prosentin osuuden vuoteen 2030 mennessä.

Säädösten käytännön vuorovaikutuksessa kummankin säädöksen soveltamisalaan kuuluviin hyödykkeisiin ja tuotteisiin sovelletaan yleistä markkinoille pääsyä koskevia vaatimuksia sekä vaatimuksia, joiden perusteella energian katsotaan olevan uusiutuvaa energiaa. Nämä vaatimukset ovat yhteensopivia ja vahvistavat toisiaan. Kun kyseessä ovat vähäistä epäsuoraa maankäytön muutosta koskevat sertifiointijärjestelmät, joista säädetään komission asetuksessa (EU) 2019/807 direktiivin (EU) 2018/2001¹⁰ täydentämisestä ”siltä osin kuin on kyse suurta epäsuoran maankäytön muutoksen riskiä aiheuttavien raaka-aineiden, joiden tuotantoalue on laajentunut merkittävästi paljon hiiltä sitovalle maalle, määrittelemisestä sekä vähäistä epäsuoran maankäytön muutoksen riskiä aiheuttavien biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden sertifiointista”, näitä sertifiointijärjestelmiä voivat käyttää myös toimijat ja kauppaa käyvät omissa asianmukaisen huolellisuuden järjestelmissään saadakseen tämän asetuksen edellyttämiä tietoja, jotta ne voivat täyttää joitakin tämän asetuksen 9 artiklassa asetettuja jäljitettävyyttä koskevia vaatimuksia ja tiedonantovaatimuksia. Kuten muitakin sertifiointijärjestelmiä käytettäessä, niiden käyttö ei vaikuta tässä asetuksessa toimijoille ja kauppaa käyville säädettyihin oikeudelliseen vastuuseen ja velvoitteisiin noudattaen asianmukaista huolellisuutta.

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämiseksi, (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82–209).

¹⁰ Komission delegoitu asetus (EU) 2019/807, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2019, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/2001 täydentämisestä siltä osin kuin on kyse suurta epäsuoran maankäytön muutoksen riskiä aiheuttavien raaka-aineiden, joiden tuotantoalue on laajentunut merkittävästi paljon hiiltä sitovalle maalle, määrittelemisestä sekä vähäistä epäsuoran maankäytön muutoksen riskiä aiheuttavien biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden sertifiointista (EUVL L 133, 21.5.2019, s. 1–7).

- **Oikeusperusta**

EU:n toimivalta toimia metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen alalla perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ympäristönsuojelua koskeviin artikloihin. SEUT-sopimuksen 191 artiklan 1 kohdan mukaan unionin ympäristöpolitiikan tavoitteiksi määritellään ”ympäristön laadun säilyttäminen, suojelu ja parantaminen, ihmisten terveyden suojelu, luonnonvarojen harkittu ja järkevä käyttö, sellaisten toimenpiteiden edistäminen, joilla puututaan alueellisiin tai maailmanlaajuisiin ympäristöongelmiin, ja erityisesti ilmastonmuutoksen torjuminen”. Metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen torjuntaan tähtäävien toimenpiteiden toteuttaminen unionin tasolla vähentää osaltaan kasvihuonekaasupäästöjä, parantaa kykyä sopeutua ilmastonmuutokseen ja vähentää ihmisen toiminnan vaikutusta luonnon monimuotoisuuteen ja edistää siten merkittävästi kunkin ympäristöpolitiikan tavoitteen saavuttamista. Ehdotuksen oikeusperustana olisi näin ollen käytettävä SEUT-sopimuksen 192 artiklaa.

Yhdellä alalla ilmenevillä metsäkadon seurauksilla voi olla maailmanlaajuisia vaikutuksia, mikä on tilanne myös monien muiden ympäristöongelmien yhteydessä. Sen vuoksi on aiheellista, että ehdotus kattaa sekä kotimaiset tuotteet että vapaaseen liikkeeseen luovutettavat tai maasta viettävät tuotteet ehdotetun oikeusperustan nojalla. Näin voidaan noudattaa SEUT-sopimuksen 191 artiklan 2 kohtaa, jonka mukaan unionin ympäristöpolitiikalla pyritään suojelun korkeaan tasoon, ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 3 artiklan 3 kohtaa, jonka mukaan yhdeksi unionin tavoitteeksi määritellään korkeatasoinen ympäristönsuojelu ja ympäristön laadun parantaminen.

SEUT-sopimuksen 192 artiklan 1 kohdassa määrätään, että ”Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät tavallista lainsäätämisyksitystä noudattaen sekä talous- ja sosiaalikomiteaa ja alueiden komiteaa kuultuaan unionin toimista 191 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamiseksi”.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen tärkeimmät syyt liittyvät sekä EU:n markkinoihin että kansainväliseen kauppaan. Toimia EU:n tasolla tarvitaan, jotta voidaan puuttua EU:n kulutusjalanjälkeen ja kansainväliseen kauppaan liittyviin kysymyksiin koordinoitulla ja yhdenmukaistetulla tavalla samalla, kun taataan EU:n markkinoiden moitteettoman toiminnan edellyttämä oikeusvarmuus ja selkeys. Jos yhdenmukaistettua lähestymistapaa ei sovellettaisi, useat jäsenvaltiot toteuttaisivat sisäistä kauppaa rajoittavia ja siten sisämarkkinoiden toimintaa haittaavia toimenpiteitä. Tämä vaikuttaisi merkittävästi EU:n markkinoiden toimintaan, vaarantaisi eurooppalaisten toimijoiden mahdollisuudet hankkia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia tuotteita/hyödykkeitä sekä heikentäisi EU:n toimenpiteiden uskottavuutta. Toiset jäsenvaltiot saattaisivat jättää toteuttamatta toimenpiteitä, joilla rajoitetaan muiden jäsenvaltioiden toteuttamien toimenpiteiden mahdollisia vaikutuksia metsäkattoon.

Aloitteen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden toimitusketjut ovat kansainvälisiä ja hyvin usein maailmanlaajuisia. EU:n kokemukset toimitusketjuja koskevista monimutkaisista (esim. laitonta puunkorjuuta koskevaan lainsäädäntöön perustuvista) kysymyksistä osoittavat, että on välttämätöntä varmistaa toimijoille tasapuoliset toimintaedellytykset säätämällä

vaatimuksista, jotka on täytettävä ennen tuotteiden (hyödykkeiden ja niistä saatujen tuotteiden) saattamista ensimmäistä kertaa EU:n markkinoille.

Jos Euroopan tasolla sovellettavia sääntöjä ei ole, vastuulliset alan toimijat, jotka ovat valmiita varmistamaan toimitusketjujensa moitteettomuuden, joutuvat epäedulliseen kilpailuasemaan, kun taas kestävämmästä toiminnasta palkitaan. Vaikka ympäristöasiat kuuluvat EU:n ja jäsenvaltioiden jaetun toimivallan alaan, EU:n laajuiset toimenpiteet ovat näin ollen tarpeen, jotta voidaan varmistaa metsäkatoa ja metsien tilan heikkenemistä aiheuttamattomien toimitusketjujen yhdenmukainen tulkinta, lisätä kyseisten toimitusketjujen läpinäkyvyyttä sekä mahdollistaa toiminnan laajuuden myötä merkittävä vaikutus metsäkattoon.

Siltä osin kuin tämä aloite kattaa sekä vapaaseen liikkeeseen luovutetut että unionin markkinoilta viedyt tavarat, unionin tason toimet olisivat tehokkaampia kuin kansallisen tason toimet, koska niillä ehkäistäisiin mahdolliset haitalliset vaikutukset sisämarkkinoiden toimintaan ja kauppaan liittyviin näkökohtiin. EU:n toimilla voidaan näin ollen täydentää ja vahvistaa jäsenvaltioiden kansallisia toimia. Jos EU:n tason toimia ei toteutettaisi, EU:n kulutukseen liittyvät metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen ongelmat jatkuisivat ja kärjistyisivät entisestään. Tämä voisi vaikuttaa haitallisesti maailman luonnon monimuotoisuuden suojeluun ja ilmastonmuutokseen liittyviin EU:n toimiin.

- **Suhteellisuusperiaate**

EU tehostaa tällä lainsäädäntöaloitteella metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen torjuntaan tähtääviä toimiaan laatimalla sääntelykehiksen, jonka on määrä olla kunnianhimoinen ja toteuttamiskelpoinen ja joka kannustaa siirtymään kestäviin toimitusketjuihin kaikissa tuottajamaissa niin EU:ssa kuin sen ulkopuolella. Näin EU:sta voisi tulla vakuuttava maailmanlaajuinen suunnannäyttäjä. Rahamääräiset vähimmäishyödyt riittävät selvästi kompensoimaan kustannukset. Aloite vastaa myös sen ongelman vakavuutta ja kiireellisyyttä, johon sillä pyritään puuttumaan, sekä Euroopan vihreän kehityksen ohjelman painopisteitä.

Tämän lainsäädäntöaloitteen tavoitteena on minimoida EU:n vaikutus metsäkattoon ja metsien tilan heikkenemiseen. Tavoite on määrä saavuttaa perustamalla porrastettu, pakollinen asianmukaisen huolellisuuden järjestelmä, joka perustuu metsäkadon aiheuttamattomuuden määritelmään ja jota käytetään yhdessä vertailuanalyysijärjestelmän kanssa. Kuten tuotteisiin liittyvää metsäkadon riskiä koskevassa asiakirjassa ”Impact Assessment related to minimizing the risk of deforestation and forest degradation associated with products placed on the EU market”, jäljempänä ’vaikutustenarviointi’, todettiin, näiden toimenpiteiden odotetaan vaikuttavan parhaiten EU-vetoisen metsäkadon hillitsemiseen ja olevan tehokkaampia kuin muut tämän aloitteen valmistelussa kartoitetut toimenpiteet. Vaikutustenarvioinnin tulokset osoittavat, että oikeudellisesti sitovat vaihtoehdot (kuten metsäkadon aiheuttamattomuuden vaatimus ja pakollinen asianmukainen huolellisuus) vaikuttaisivat paremmin kuin vapaaehtoiset toimenpiteet (kuten vapaaehtoinen asianmukainen huolellisuus, vapaaehtoiset merkinnät tai vapaaehtoinen yksityinen sertifiointi). Nämä havainnot saivat tukea avoimen julkisen kuulemisen tuloksista, kun ylivoimaisesti suurin osa sidosryhmistä – elinkeinoyhdistyksistä ja kansalaisjärjestöistä – kannatti pakollista asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää.

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotettu säädöstyyppi on asetus, koska on tarpeen varmistaa mahdollisimman pitkälle menevä yhdenmukaistaminen ja välttyä siltä, että eri jäsenvaltioissa noudatetaan eri vaatimuksia, mikä heikentäisi tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevaa perusperiaatetta. Asetuksella **asetetaan sellaisenaan sovellettavia vaatimuksia kaikille toimijoille**, mikä takaa tarvittavan oikeusvarmuuden ja täytäntöönpanomahdollisuudet yhdenmuisilla markkinoilla koko EU:ssa. Asetuksella voidaan myös **varmistaa, että velvoitteet pannaan täytäntöön samanaikaisesti ja samalla tavoin kaikissa 27 jäsenvaltiossa**. Asetuksella voidaan myös **vähentää aikataulujen epävarmuutta**, jota tyypillisesti liittyisi direktiivin saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä alalla, jolla aikaan ja oikeusvarmuuteen liittyvät kysymykset ovat olennaisen tärkeitä markkinoiden ennakoitun kasvun ja yleisemmin markkinadynamiikan muutosten vuoksi.

Välineen on myös suunniteltu olevan tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottava dynaaminen järjestelmä, jonka avulla voidaan **mukautua markkinoiden kehitykseen sekä uuteen tietoon ja tieteelliseen näyttöön**. Tätä varten **komissiolle on määrä antaa tiettyjä valtuuksia**, joiden nojalla voidaan laatia täytäntöönpanotoimenpiteitä muun muassa maiden vertailuanalyysin tulosten julkistamiseksi ja asetuksen soveltamisalaan kuuluvien hyödykkeiden luettelon tarkistamiseksi.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Tämä aloite perustuu puutavara-asetuksen ja FLEGT-asetuksen toimivuustarkastuksen tuloksiin. Tarkastukset tehtiin samanaikaisesti tätä asetusta koskevan vaikutustenarvioinnin kanssa.

Puutavara-asetuksen toimivuustarkastus osoitti, että puutavara-asetus on parantanut tilannetta kolmansissa maissa, myös maissa, jotka ovat päättäneet olla osallistumatta FLEGT-kumppanuussopimusmenettelyihin. EU:n tärkeimmät kauppakumppanit ovat toteuttaneet toimia, joilla ne pyrkivät vahvistamaan metsähallintojärjestelmiään ja vähentämään laitonta puunkorjuuta puutavara-asetuksen vaatimusten täyttämiseksi. Vaikka puutavara-asetusta ovatkin haitanneet monet suunnitteluun liittyvät puutteet ja täytäntöönpanon haasteet, siitä on saatu myönteisiä tuloksia sekä vaikuttavuuden että tehokkuuden osalta. Sen maailmanlaajuisen kattavuuden ansiosta EU:lla on hyvä perusta tiiviille yhteistyölle muiden kuluttajamaiden kanssa. Muut kuluttajamaat ja kauppakumppanit eri puolilla maailmaa ovat toteuttaneet puutavara-asetusta vastaavia sääntelyratkaisuja. Tämä on erityisen tärkeää pitää mielessä metsäkatoa koskevassa laajemmassa asiayhteydessä, sillä se osoittaa, että EU voi vaikuttaa ja näyttää tietä maailmanlaajuisesti, vaikka sen markkinaosuus supistuukin.

Vaikka puutavara-asetuksen täytäntöönpano on ollut haasteellista, toimivuustarkastuksen tulokset osoittavat, että asetusta varten omaksuttu lähestymistapa, asianmukainen huolellisuus, antaa joustavuutta vastata uusiin ja tuleviin haasteisiin, jotka liittyvät laittomaan puunkorjuuseen ja laittomiin maankäytön muutoksiin. Kaikille EU:hun sijoittautuneille toimijoille asetettu yleinen vaatimus (asianmukainen huolellisuus) myös mahdollistaa sen, että asetus on joustava suhteessa kaupankäyntitapojen muutoksiin ja maiden riskiprofiilien muutoksiin. Ehdotettuun vaihtoehtoon integroidaan puutavara-asetuksella luotu kehys, ja sitä parannetaan. Sen vuoksi puutavara-asetus on määrä kumota.

Puutavara-asetuksella käyttöön otettua asianmukaista huolellisuutta koskevaa menettelyä mukautetaan ja parannetaan tällä asetuksella ottamalla käyttöön uusia ominaisuuksia, kuten asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus (4 artikla), maantieteellisiä tietoja koskeva vaatimus tai geopaikannus, jolla yhdistetään hyödykkeet ja tuotteet maa-alueeseen, jolla ne on tuotettu (9 artikla), tullin kanssa tehtävän yhteistyön lisääminen (14–24 artikla), tarkastuksen vähimmäistasot (14 artikla) sekä maiden vertailuanalyysi (25–26 artikla).

FLEGT-asetuksen toimivuustarkastuksessa vahvistettiin vapaaehtoisten FLEGT-kumppanuussopimusten saavutukset sidosryhmien osallistumisen lisäämisessä ja metsähallinnon puitteiden parantamisessa kumppanimaissa. Samalla siinä tuotiin kuitenkin esiin useita asetuksessa olevia puutteita. Siinä todettiin myös, että on vain vähän näyttöä siitä, että vapaaehtoisten kumppanuussopimusten avulla olisi yleisesti ottaen vähennetty laitonta puunkorjuuta. Asetuksella perustettu EU:n järjestelmä saattaa olla tehokas väline EU:n toimijoille säännösten noudattamisesta aiheutuvien kustannusten alentamiseksi, mutta sen tärkeimmän täytäntöönpanovälineen eli vapaaehtoisten kumppanuussopimusten tulokset ovat jääneet puuttumaan. Yksi suurimmista FLEGT-asetukseen liittyvistä ongelmista on se, että EU:n tärkeimpiä kauppakumppaneita ei ole kiinnostanut FLEGT-kumppanuussopimusmenettelyihin osallistuminen, vaan vapaaehtoinen kumppanuussopimusjärjestelmä kattaa vain 3 prosenttia EU:hun tuotavasta puutavarasta. Runsaat 15 vuotta sen jälkeen, kun FLEGT-toimintasuunnitelmassa luotiin vuonna 2003 perusta näille menettelyille, vain yhdellä niistä 15 maasta, joiden kanssa EU on tehnyt vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen, on käytössään toimiva FLEGT-lupajärjestelmä ja vain yksi EU:n kymmenestä tärkeimmästä puukauppakumppanista osallistuu vapaaehtoista kumppanuussopimusta koskevaan menettelyyn.

Euroopan unionin tekemien kahdenvälisten sitoumusten noudattamiseksi ja niiden kumppanimaiden kanssa saavutetun edistyksen ylläpitämiseksi, joilla on käytössä toimiva järjestelmä (FLEGT-lupia myönnetään), tähän asetukseen on sisällytetty säännös, jonka mukaan FLEGT-luvan kattaman puun katsotaan täyttäneen laillisuutta koskevan vaatimuksen. Jotkin vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen osat voitaisiin mahdollisuuksien mukaan ja kumppanien suostumuksella integroida erityisiin yhteistyöohjelmiin, kuten metsäkumppanuuksiin tai muihin ohjelmiin metsähallinnon tukemiseksi.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Komission vuonna 2020 toteuttamaan avoimeen julkiseen kuulemiseen saatiin lähes 1,2 miljoonaa vastausta. Valtaosa sidosryhmistä oli yhtä mieltä siitä, että tarvitaan EU:n tason toimia, joilla vähennetään EU:n vaikutusta maailmanlaajuiseen metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen. Useimmat sidosryhmät olivat yhtä mieltä myös siitä, että on EU:lle on vahvistettava oma metsäkadon aiheuttamattomuuden määritelmä, jotta voidaan toteuttaa politiikkatoimia.

Politiikkatoimien osalta avoimessa julkisessa kuulemisessa kannatettiin vahvasti oikeudellisesti sitovia vaihtoehtoja (metsäkatoa aiheuttamattomuuden vaatimus, pakollinen asianmukainen huolellisuus, pakollinen julkinen sertifiointi jne.), kun taas ei-sitovien vapaaehtoisten toimenpiteiden, kuten vapaaehtoisen asianmukaisen huolellisuuden, vapaaehtoisten merkintöjen tai vapaaehtoisen yksityisen sertifiointin, katsottiin olevan tehottomia. Ylivoimaisesti suurin osa sidosryhmistä – elinkeinoyhdistyksistä ja kansalaisjärjestöistä – kannatti pakollista asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää, vaikkakin niillä oli erilaisia näkemyksiä siitä, minkälainen sen olisi oltava. Sidosryhmien kuulemisten yksityiskohtaiset päätelmät ja alustavaa vaikutustenarviointia koskeva palaute,

avoimen julkisen kuulemisen tulokset sekä sidosryhmien kohdennetun kuulemisen tulokset esitetään vaikutustenarvioinnin liitteessä 2.

Tässä aloitteessa keskitytään metsiin, kuten vuoden 2019 tiedonannossa, Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa, vuoteen 2030 ulottuvassa EU:n biodiversiteettistrategiassa ja Pellolta pöytään -strategiassa ilmoitettiin. Euroopan parlamentti ja kansalaisjärjestöt puolsivat muiden ekosysteemien sisällyttämistä aloitteeseen. Voimassa olevasta lainsäädännöstä saatujen kokemusten perusteella tällaista soveltamisalan laajentamista pidettiin ennen aikaisena, koska käytännön kokemuksen puute heikentäisi arvioitujen politiikkatoimien vaikuttavuutta ja täytäntöönpanokelpoisuutta. Varhaisessa uudelleentarkastelussa on kuitenkin määrä arvioida, onko tarpeen ja mahdollista ulottaa aloitteen soveltamisala kattamaan myös muita ekosysteemejä.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Komissio teki eri vaihtoehtojen analysoinnin tueksi ulkopuolisten asiantuntijoiden kanssa **tukisopimuksen** kahdesta tutkimuksesta. Toinen tutkimus on vaikutustenarviointi ”*Impact assessment on demand side measures to address deforestation*” ja toinen toimivuustarkastusta koskeva tutkimus ”*Support study for a Fitness Check of the EUTR and FLEGT Regulation*”. Näistä tutkimuksista saatiin osa niistä analyyseistä ja tiedoista, joihin vaikutustenarvioinnissa ja myös tässä asetuksessa esitetyt toimintavaihtoehdot perustuvat. Aloitteen perustana ovat myös tulokset, jotka on saatu kolmannelta, sertifiointi- ja todentamisjärjestelmiä koskevasta tutkimuksesta ”*Certification and Verification Schemes in the Forest Sector and for Wood-based Products*”, joka on toteutettu samanaikaisesti vaikutustenarvioinnin kanssa.

Komissio hyödynsi myös komission asiantuntijaryhmän / maailman metsien suojelua ja ennallistamista käsittelevän sidosryhmäfoorumin kokouksista saatuja tietoja sekä puutavara-asetuksesta ja FLEGT-asetuksesta saatuja kokemuksia. Tätä lainsäädäntöaloitetta koskeva etenemissuunnitelma käynnistettiin helmikuussa 2020, minkä jälkeen ryhmä kokoontui yhdeksän kertaa eri kokoonpanoissa. Kokousten yhteydessä pidettiin neljä työpajaa, joissa kerättiin näkemyksiä vaikutustenarvioinnissa tarkastelluista toimintavaihtoehdoista.

Edellä mainittujen asian tueksi tehtyjen tutkimusten, asiantuntijaryhmän kokousten ja sidosryhmien kuulemisten lisäksi komissio on kiinnittänyt erityistä huomiota suosituksista komissiolle EU:n oikeudellisesta kehiksestä EU-vetoisen maailmanlaajuisen metsäkadon pysäyttämiseksi ja sen suunnan kääntämiseksi 22. lokakuuta 2020 annettuun Euroopan parlamentin päätöslauselmaan (2020/2006(INL)) sekä EU:n neuvoston ilmaisemiin kantoihin, erityisesti vuoden 2019 tiedonantoa koskeviin neuvoston päätelmiin¹¹.

- **Vaikutustenarviointi**

Valmisteleavassa vaikutustenarvioinnissa tehdyssä alustavassa toteutuskelpoisuuden arvioinnissa tarkasteltiin kaikkiaan 17 politiikkatoimenpidettä. Tämä alustava luettelo mahdollisista toimenpiteistä kattoi monenlaisia mahdollisia toimia, sekä sääntelyyn liittyviä että muita välineitä. Toteutuskelpoisuuden arvioinnissa tarkasteltiin kutakin politiikkatoimenpidettä monien eri kriteerien valossa. Kriteerejä olivat muun muassa oikeudellinen, tekninen ja poliittinen toteutettavuus ja oikeasuhteisuus, toimenpiteiden

¹¹ Neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten päätelmät tiedonannosta ”EU:n toimien tehostamisesta maailman metsien suojelemiseksi ja ennallistamiseksi” – neuvoston päätelmät (15151/19, 16.12.2019).

mahdollinen vaikuttavuus ja tehokkuus sekä sidosryhmiltä, EU:n jäsenvaltioilta ja kolmansilta mailta saatu palaute.

Toteutuskelpoisuuden arvioinnin perusteella valittiin seuraavat viisi toimintavaihtoehtoa, joita tarkasteltiin yksityiskohtaisemmin: 1) parannettu pakollinen asianmukaisen huolellisuuden menettely; 2) vertailuanalyysijärjestelmä ja luettelo sääntöjä rikkovista toimijoista yhdistettynä porrastettuun ja parannettuun pakolliseen asianmukaisen huolellisuuden järjestelmään; 3) pakollinen julkinen sertifiointi yhdistettynä asianmukaisen huolellisuuden lisäämistä koskevaan vaatimukseen; 4) pakolliset merkinnät yhdistettynä asianmukaisen huolellisuuden lisäämistä koskevaan vaatimukseen; 5) EU:n markkinoille saattamista koskeva metsäkadon aiheuttamattomuuden vaatimus, jonka tukena on vertailuanalyysijärjestelmä ja maakohtaisten lomakkeiden järjestelmä.

Kaikki tarkastellut toimintavaihtoehdot perustuvat seuraaviin yhteisiin osatekijöihin: 1) FAO:n määritelmään perustuva metsäkadon aiheuttamattomuuden määritelmä, jonka mukaisia tuotteiden on oltava; ja lisäedellytys, jonka mukaan tuotteiden on oltava laillisia tuotantomaaan lainsäädännön mukaan; 2) soveltamisalaan kuuluva tuotevalikoima, jota tarkastellaan uudelleen ja päivitetään säännöllisesti. Se koostuu hyödykkeistä, joiden osalta EU aiheuttaa epäsuorasti eniten metsäkatoa (naudanliha, palmuöljy, soija, puu, kaakao ja kahvi), ja niihin liittyvistä tuotteista; 3) kielto, joka koskee sellaisten hyödykkeiden ja tuotteiden saattamista EU:n markkinoille, jotka liittyvät metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen ja joita ei ole tuotettu tuottajamaissa sovellettavan ja asiaan liittyvän lainsäädännön mukaisesti. Vaihtoehdot 2–4 yhdistetään pakolliseen asianmukaista huolellisuutta koskevaan, vaihtoehdon 1 mukaiseen vaatimukseen.

Parhaaksi arvioitiin vaihtoehto 2. Siinä yhdistetään asianmukaista huolellisuutta koskeva vaatimus ja maiden vertailuanalyysijärjestelmä, jossa maat luokitellaan ottaen huomioon asianomaisiin hyödykkeisiin liittyvä metsäkatko ja metsien tilan heikkeneminen sekä kriteerit, jotka liittyvät maiden sitoutumiseen metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen torjuntaan. Maiden luokkia on kolme: alhaisen, keskimääräisen ja suuren riskin maat. Toimijoiden ja jäsenvaltioiden viranomaisten velvoitteet vaihtelevat tuotantomaaan riskitason mukaan. Alhaisen riskin maihin sovelletaan yksinkertaistettuja asianmukaisen huolellisuuden velvoitteita ja suuren riskin maihin tehostettua valvontaa.

Parhaaksi arvioidun vaihtoehdon odotetaan ehkäisevän metsäkatoa, jota EU:n kulutus ja tuotanto aiheuttaa asetuksen soveltamisalaan kuuluvien kuuden hyödykkeen osalta. Ennakoituna hyötynä odotetaan, että vuosittain runsaat 71 920 metsähehtaaria säästyy EU-vetoiselta metsäkadolta ja metsien tilan heikkenemiseltä vuoteen 2030 mennessä. Näin myös EU:n kulutuksen ja tuotannon asianomaisten hyödykkeiden osalta aiheuttamat hiilipäästöt ilmakehään vähenevät vähintään 31,9 miljoonalla tonnilla vuosittain, mikä voi tuottaa vähintään 3,2 miljardin euron vuotuiset säästöt. Lisäksi tämän vaihtoehdon odotetaan edistävän ratkaisevasti luonnon monimuotoisuuden suojelua, joka puolestaan kytkeytyy vahvasti ilmastomuutoksen ehkäisemiseen.

Tämän vaihtoehdon odotetaan myös edistävän EU:n toimille asetettujen tavoitteiden saavuttamista eli tasapuolisten toimintaedellytysten luomista EU:n markkinoilla toimiville yrityksille; metsäkatoon tai metsien tilan heikkenemiseen liittyvistä toimitusketjuista peräisin olevien tuotteiden kulutuksen minimoimisesta sekä laillisten ja metsäkatoa aiheuttamattomien hyödykkeiden ja tuotteiden kysynnän ja kaupan lisäämistä EU:ssa. Asianomaisia hyödykkeitä tuottaville pienviljelijöille voi aiheutua sopeutumisongelmia. Tämän lievittämiseksi ehdotetaan aikarajaksi vuotta 2020, sillä suurin osa tällä hetkellä kaupan olevista tuotteista on hankittu ennen vuotta 2020 tuotantokäyttöön otetulta maalta.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Tällä asetuksella on määrä luoda tasapuoliset toimintaedellytykset EU:n markkinoilla toimiville yrityksille. Tavanomaista kestävämpää tuotantoa harjoittavien ja läpinäkyviä toimitusketjuja käyttävien tuottajien odotetaan koostaan riippumatta kasvattavan osuuttaan EU:n markkinoista ja parantavan kilpailukykyään verrattuna metsäkatoa aiheuttaviin tuottajiin. Eniten kustannuksia asianmukaisen huolellisuuden velvoitteiden täyttämisestä aiheuttavat toimitusketjujen monimutkaisuus ja hankintamaahan liittyvät riskit, ei yritysten koko.

Asianmukaista huolellisuutta koskevien menettelyjen toteuttaminen (ja tarvittaessa toimitusketjujen vaihtaminen) voi olla haasteellisempaa pk-yrityksille, mutta toimijat ja kauppaa käyvät, jotka ovat pk-yrityksiä ja valitsevat alhaisen riskin toimitusketjuista peräisin olevia tuotteita, voivat asianmukaista huolellisuutta noudattamalla ja vertailuanalyysien ansiosta hyötyä edullisemmasta asianmukaista huolellisuutta koskevasta yksinkertaistetusta menettelystä.

Ehdotukseen sisältyy ”tieto- ja viestintäjärjestelmä” (29 artikla), joka mahdollistaa tietojen sähköisen käsittelyn sekä toimivaltaisten viranomaisten kesken että näiden ja talouden toimijoiden välillä. Järjestelmä helpottaa ja selkeyttää toimijoiden velvollisuuksia sekä toimivaltaisten viranomaisten toteuttamaa täytäntöönpanon valvontaa.

- **Perusoikeudet**

Ehdotettu toimintavaihtoehto edellyttää, että tuotteet on tuotettu metsäkadon aiheuttamattomuuden määritelmän ja tuotantomaan lainsäädännön mukaisesti. Tämä tarkoittaa, että tuotantomaassa sovellettava (sekä kansallinen että kansainvälinen) työ-, ympäristö- ja ihmisoikeuslainsäädäntö on otettava huomioon arvioitaessa, ovatko tuotteet tämän aloitteen mukaisia. Tähän sisältyvät alkuperäiskansojen oikeudet, minkä odotetaan osaltaan edistävän heikossa asemassa olevien paikallisyhteisöjen oikeuksien suojelua.

Unionin tasolla ehdotus on Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 2 artiklan (oikeus elämään), 8 artiklan (henkilötietojen suoja), 16 artiklan (elinkeinovapaus), 17 artiklan (omistusoikeus) ja 37 artiklan (ympäristönsuojelu) mukainen.

Tässä lainsäädäntöehdotuksessa noudatetaan perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdan seuraavia määräyksiä: ”perusoikeuskirjassa tunnustettujen oikeuksien ja vapauksien käyttämistä voidaan rajoittaa ainoastaan lailla sekä kyseisten oikeuksien ja vapauksien keskeistä sisältöä kunnioittaen. Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti rajoituksia voidaan säätää ainoastaan, jos ne ovat välttämättömiä ja vastaavat tosiasiallisesti unionin tunnustamia yleisen edun mukaisia tavoitteita tai tarvetta suojella muiden henkilöiden oikeuksia ja vapauksia.” Ympäristönsuojelun korkean tason takaaminen ja ympäristön laadun parantaminen ovat perusoikeuskirjassa erityisesti tunnustettuja yleisen edun mukaisia tavoitteita, joilla voidaan perustella muiden perusoikeuksien rajoittaminen.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Tähän ehdotukseen liittyvässä rahoitusselvityksessä esitetään sen vaikutukset talousarvioon ja henkilö- ja hallintoresursseihin.

Asetuksen toteuttamiseen ja täytäntöönpanoon lasketaan tarvittavan viiden ensimmäisen voimassaolovuoden aikana (alustavasti vuosiksi 2023–2027) yhteensä 16 519 000 euroa. Tähän sisältyvät monivuotisen rahoituskehityksen (MRK) otsakkeeseen 7 kuuluvat 6 650 000 euron määrärahat henkilöresursseja varten (ympäristöasioiden pääosastoon viisi lisätyöntekijää asetuksen täytäntöönpanoon ja kansainvälisen yhteistyön toteuttamiseen, kansainvälisten kumppanuuksien pääosastoon kaksi lisätyöntekijää asiaan liittyvää yhteistyötä ja kehittämistä varten ja verotuksen ja tulliliiton pääosastoon yksi työntekijä tullivelvoitteiden täytäntöönpanoon) ja muita hallintokuluja varten. Siihen sisältyvät myös MRK:n otsakkeeseen 3 kuuluvat 9 869 000 euron määrärahat. Viimeksi mainituilla tuetaan erilaisia säännöksiin liittyviä täytäntöönpanotehtäviä, joita komission yksiköt suorittavat vuosina 2022–2027, sekä hankintoja ja mahdollisia hallinnollisia järjestelyjä.

5. LISÄTIEDOT

• Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt

Jäsenvaltioiden viranomaiset (erityisesti 3 luvussa kuvatut toimivaltaiset viranomaiset) ovat vastuussa tämän asetuksen täytäntöönpanon valvonnasta. Tätä varten niiden on laadittava tarkastussuunnitelmat, joissa noudatetaan riskiperusteista lähestymistapaa ja otetaan huomioon maiden vertailuanalyysijärjestelmän avulla määritetty riskitaso. Ehdotuksen 20 artiklan mukainen raportointijärjestelmä perustuu puutavara-asetuksesta saatuihin kokemuksiin, ja sillä pyritään parantamaan jäsenvaltioiden seurantatoimien arviointia, tarkastusten sisältöä ja laatua sekä niiden seurantaa.

Järjestelmää olisi tarkasteltava uudelleen kolmen vuoden täysipainoisen toiminnan jälkeen, jotta voidaan tunnistaa ongelmia ja mahdollisuuksia parannuksiin, ja sen jälkeen viiden vuoden välein. Ehdotuksen 32 artiklassa säädetään erityisesti, että ensimmäisessä uudelleentarkastelussa olisi arvioitava, onko tarpeen ja mahdollista ulottaa asetuksen soveltamisala muihin ekosysteemeihin. Lisäksi komissio toteuttaa viimeistään kahden vuoden kuluttua asetuksen voimaantulosta liitteen 1 ensimmäisen uudelleentarkastelun tieteellisen näytön tuottamien tietojen perusteella.

• Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset

• 1 artikla: Kohde ja soveltamisala

Ehdotuksen 1 artiklan 1 kohdassa esitetään asetuksen aineellinen soveltamisala määrittelemällä ”asianomaiset hyödykkeet” (eli nautaeläimet, kaakao, kahvi, palmuöljy, soija ja puu) sekä asianomaiset tuotteet (eli liitteessä I luetellut tuotteet, jotka sisältävät asianomaisia hyödykkeitä, joita on käytetty niiden ravintona tai jotka on tehty käyttäen niitä), joihin tätä asetusta sovelletaan. Siinä myös selvennetään, että asetusta sovelletaan yhtäläisesti unionin markkinoille saattamiseen ja niillä saataville asettamiseen sekä unionista vientiin.

Artiklan 2 kohdassa selvennetään asetuksen ajallista soveltamista ja vahvistetaan, että sitä ei sovelleta unionin markkinoille saatettuihin tai niiltä vietyihin asianomaisiin hyödykkeisiin ja tuotteisiin, jotka on tuotettu ennen 36 artiklassa säädettyä voimaantulopäivää.

• 2 artikla: Määritelmät

Ehdotuksen 2 artiklassa vahvistetaan määritelmät, joita käytetään muualla asetuksen artiklaosassa. Niihin kuuluvat säädöksen keskeisen tavoitteen toteuttamiseen tarvittavat määritelmät (1–8 kohta) esim. seuraaville: metsäkato, metsä, viljelmät, metsäkatoa

aiheuttamaton ja tuotettu. Määritelmät perustuvat mahdollisuuksien mukaan käsitteisiin, jotka on luotu kansainvälisellä tasolla, erityisesti Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestössä (FAO).

Metsäkadon aiheuttamattomuuden määritelmän käyttöönotto on yksi tärkeimmistä ehdotettuun asetukseen tehdyistä uudistuksista suhteessa puutavara-asetukseen. Vaikutustenarvioinnin tulokset osoittavat, että yhteisen vaatimuksen asettamisen tuotteille ja hyödykkeille niiden tuotantomaasta riippumatta odotetaan tehostavan politiikkatoimia ehkäisemällä laillista metsien hävitystä koskevien säännösten porsaanreikiä ja helpottamalla täytäntöönpanoa etävalvonnan avulla. Lisäksi metsäkadon aiheuttamattomuuden määritelmän odotetaan estävän väärien kannustimien luomista kumppanimaille, joita saattaisi houkuttaa ympäristönormien lieventäminen tuotteiden EU:hun pääsyn helpottamiseksi siinä tapauksessa, että ehdotuksessa säädettäisiin vain laillisuusvalvonnasta.

Metsäkadon aiheuttamattomuuden määritelmässä asetetaan aikarajaksi 31. joulukuuta 2020 siten, että asetuksen soveltamisalaan kuuluvien hyödykkeiden ja tuotteiden ei sallita saapua EU:n markkinoille eikä lähteä niiltä, jos ne on tuotettu metsäkadon tai metsien tilan heikkenemisen kohteena olevalla maalla mainitun päivän jälkeen. Ehdotetun päivämäärän ansiosta voidaan minimoida toimitusketjujen häiriöt ja mahdolliset haitalliset vaikutukset kumppanimaissa. Se vastaa esimerkiksi kestävän kehityksen tavoitteisiin sisältyviä kansainvälisiä sitoumuksia metsäkadon pysäyttämiseksi (tavoite 15.2.).

Muut määritelmät (9–30 kohta) koskevat velvollisia tahoja ja säänneltyjä toimia, kuten toimijaa, kauppaa käyvää, markkinoille saattamista, markkinoilla saataville asettamista jne. Ne perustuvat mahdollisimman pitkälti EU:n oikeuden asiaan liittyvässä sisämarkkina- ja tullilainsäädännössä jo olemassa oleviin käsitteisiin, ja niissä puututaan myös tiettyihin puutavara-asetuksen täytäntöönpanossa esiin tulleisiin seikkoihin. Määritelmiä on muutettu jossain määrin vaikutustenarvioinnin perusteella. Muutoksilla pyritään parantamaan niiden oikeudellista tarkkuutta ja ottamaan huomioon EU:n lainsäädännön kehitys.

- *3 artikla: Kielto*

Ehdotuksen 3 artikla on asetuksen kulmakivi, jossa esitetään selkeästi kielto saattaa unionin markkinoille tai asettaa niillä saataville tai viedä unionista sellaisia asetuksen soveltamisalaan kuuluvia asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita, jotka eivät ole tämän asetuksen mukaisia. Lisäksi selvennetään, että asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus on aina tarpeen harjoitettaessa tällaista kaupallista toimintaa. Viittaukset metsäkatoon a alakohdassa ja laillisuuteen b alakohdassa ovat tarpeen, jotta asetuksen päätavoitteita voidaan käsitellä kattavasti.

Artiklan c alakohdassa säädetty kielto täydentää muita kieltoja luomalla yleisen velvoitteen toimittaa asianmukaista huolellisuutta koskevat vakuutukset saatettaessa asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita markkinoille. Tällä kiellolla varmistetaan, että toimijat tiedostavat velvoitteensa noudattaa asianmukaista huolellisuutta ja että niitä estetään laiminlyömästä asianmukaista huolellisuutta koskevia menettelyjä. Puutavara-asetuksesta saatujen kokemusten perusteella tämä vaatimus helpottaa täytäntöönpanon valvontaa ja mahdollistaa tarvittaessa oikeudelliset toimet rikkomusten korjaamiseksi tai niistä rankaisemiseksi.

- *4 artikla: Toimijoiden velvoitteet*

Asetuksen 4 artiklassa määritellään asetuksen mukaiset toimijoiden velvoitteet. Siinä kuvataan asianmukaista huolellisuutta koskeva menettely, joten se toimii toimijoiden velvoitteita koskevana yleisenä sääntönä. Artiklan 1 kohdassa toimijoille asetetaan velvoite

noudattaa asianmukaista huolellisuutta kaikkien asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden osalta 3 artiklan a ja b alakohdassa säädetyn kiellon noudattamisen varmistamiseksi sekä toimittaa asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus ennen mainittujen hyödykkeiden ja tuotteiden saattamista unionin markkinoille tai vientiä unionin markkinoilta. Asianmukaista huolellisuutta koskevassa vakuutuksessa vaadittavat tiedot esitetään liitteessä II.

Artiklan 2 kohdassa esitetään erityinen menettely, jota käytetään asianmukaista huolellisuutta koskevien vakuutusten toimittamiseen. Kun toimija on todennut, että asianomainen hyödyke tai tuote on asetuksen mukainen, sen on toimitettava asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus tietojärjestelmään (ks. 31 artikla) ennen hyödykkeen tai tuotteen saattamista markkinoille. Vapaaseen liikkeeseen tai vientiin luovutettavien asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden tulli-ilmoituksessa on viitattava asianmukaista huolellisuutta koskevaan vakuutukseen, mikä mahdollistaa tarvittavan tiiviin yhteistyön tulliviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten välillä. Artiklan 3 kohdan mukaan toimijat ottavat vastuun tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta laatimalla asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen. Artiklan 4 kohdassa edellytetään nimenomaisesti, että toimijat pidättyvät markkinoille saattamisesta tai maasta viennistä, jos ne eivät ole toimittaneet etukäteen asianmukaista huolellisuutta koskevaa vakuutusta. Artiklan 5 kohdassa vahvistetaan sama velvoite, jos 1) asianomaiset tuotteet tai hyödykkeet eivät täytä metsäkadon aiheuttamattomuuden tai laillisuuden vaatimusta, tai 2) jos asianmukaista huolellisuutta koskevassa selvityksessä on todettu, että vaatimustenvastaisuuden riski ei ole merkityksellisen alhainen tai 3) jos asianmukaista huolellisuutta koskevaa menettelyä ei ole saatettu päätökseen. Artiklan 6 kohdassa velvoitetaan toimijat toteuttamaan toimenpiteitä ja ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, jos uusia tietoja tulee saataville sen jälkeen, kun asianmukaista huolellisuutta koskeva menettely on saatettu päätökseen ja vakuutus on toimitettu.

- *6 artikla: Kauppaa käyvien velvoitteet*

Tässä asetuksessa, samoin kuin puutavara-asetuksessa, kauppaa käyvällä tarkoitetaan ”luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka harjoittaa kaupallista toimintaa asettamalla asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita saataville unionin markkinoilla” (2 artiklan j alakohta). Kauppaa käyviin sovelletaan yleensä lievempiä velvoitteita kuin toimijoihin, sillä kauppaa käyvä voi myydä ainoastaan jo markkinoille saatettuja asianomaisia hyödykkeitä tai tuotteita. Kauppaa käyvillä ja etenkin suurilla kauppaa käyvillä on kuitenkin huomattava vaikutus toimitusketjuihin ja tärkeä rooli sen varmistamisessa, että asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet ovat metsäkatoa aiheuttamattomia.

Tässä artiklassa erotetaan sen vuoksi toisistaan velvoitteet, joita sovelletaan suuriin kauppaa käyviin, jotka eivät ole pieniä ja keskisuuria yrityksiä, jäljempänä ’pk-yritykset’, ja velvoitteet, joita sovelletaan kauppaa käyviin, jotka ovat pk-yrityksiä. Artiklan 2 ja 3 kohdan mukaan kauppaa käyvien, jotka ovat pk-yrityksiä, on kerättävä toimittajiaan ja asiakkaitaan koskevat tiedot, säilytettävä nämä tiedot vähintään viiden vuoden ajan ja asetettava ne pyynnöstä toimivaltaisten viranomaisten saataville. Tämän vaatimuksen arvioidaan aiheuttavan vain vähäisiä kustannuksia, koska tällaisten tietojen voidaan olettaa kuuluvan tavanomaiseen liiketoimintaan. Kauppaa käyvien, jotka ovat pk-yrityksiä, odotetaan myös toteuttavan toimia ja ilmoittavan toimivaltaisille viranomaisille, jos niiden hyödykkeiden ja tuotteiden vaatimustenvastaisuudesta tulee saataville uutta tietoa (4 kohta).

Toisaalta suuriin kauppaa käyviin, jotka eivät ole pk-yrityksiä, sovelletaan samoja velvoitteita kuin toimijoihin (5 kohta). Suurten kauppaa käyvien on sen vuoksi toimitettava 4 artiklan

mukainen asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus, jolloin ne joutuvat vastuuseen siitä, että asianomainen hyödyke tai tuote on tämän asetuksen mukainen. Niihin sovelletaan myös samaa asianmukaista huolellisuutta koskevaa menettelyä kuin toimijoihin: tietojen keräämisen lisäksi niiden on toteutettava 10 artiklan mukainen riskinarviointi ja tarvittaessa 10 artiklan mukainen riskin vähentäminen. Kauppaa käyvät, jotka ovat pk-yrityksiä, vapautetaan näistä velvoitteista. Suuriin kauppaa käyviin sovelletaan myös samoja 15 artiklan mukaisia tarkastuksia kuin toimijoihin, kun taas kauppaa käyviin, jotka ovat pk-yrityksiä, sovelletaan 16 artiklassa säädettyjä tarkastuksia.

- *8 artikla: Asianmukainen huolellisuus*

Asetuksen 8 artiklassa kuvataan asianmukaista huolellisuutta koskeva menettely, jonka toteuttamiseen toimijat velvoitetaan 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja kauppaa käyvät, jotka eivät ole pk-yrityksiä, 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Kaikissa asianmukaista huolellisuutta koskevissa menettelyissä olisi varmistettava, että vaatimustenvastaisten asianomaisten hyödykkeiden tai tuotteiden EU:n markkinoille saattamisen tai EU:n markkinoilta viennin riski on merkityksettömän alhainen. Asianmukaisen huolellisuuden menettelyn ensimmäisessä vaiheessa toimijoiden ja kauppaa käyvien, jotka eivät ole pk-yrityksiä, on tätä varten kerättävä kaikki asiaan liittyvät (9 artiklassa mainitut) tiedot. Menettelyn toisessa vaiheessa niiden on keräämiensä tietojen perusteella tunnistettava ja arvioitava riski siitä, että asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet eivät mahdollisesti ole asetuksen vaatimusten (10 artiklan 1–4 kohta ja 10 artiklan 6 kohta) mukaisia. Menettelyn kolmannessa vaiheessa niiden on tarvittaessa pienennettävä kyseisiä riskejä riittävästi siten, että ne saadaan merkityksettömän alhaiselle tasolle (10 artiklan 5 kohta).

Asianmukaista huolellisuutta on noudatettava aina ennen kuin asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet saatetaan EU:n markkinoille tai viedään EU:n markkinoilta. Jos riskinarvioinnissa todetaan, että EU:n markkinoille saapuvien hyödykkeiden tai tuotteiden vaatimustenvastaisuuden riski ei ole merkityksettömän alhainen, toimijan on toteutettava riskiä vähentäviä toimenpiteitä, jotka ovat riittäviä riskin pienentämiseksi merkityksettömän alhaiselle tasolle. Jos sovellettavaa lainsäädäntöä tai muita asiaan liittyviä tietoja ei ole saatavilla, riskiä ei voida täysin arvioida eikä sitä sen vuoksi voida pienentää merkityksettömän alhaiselle tasolle. Jos riskiä ei voida pienentää merkityksettömän alhaiselle tasolle, toimija ei saa saattaa asianomaisia hyödykkeitä tai tuotteita EU:n markkinoille (10 artiklan 1 kohta).

- *9 artikla: Tiedonantovaatimukset*

Merkittävä uudistus suhteessa puutavara-asetukseen on 9 artiklaan sisältyvä maantieteellisiä tietoja koskeva velvoite, jonka mukaan toimijoiden on kerättävä maantieteelliset koordinaatit (tai tehtävä geopaikannus leveyspiirin ja pituuspiirin avulla) kaikista maa-alueista, joilla asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet on tuotettu. Koska metsäkato liittyy maankäytön muutokseen, metsäkadon seuranta edellyttää, että maa-alueesta, jolla EU:n markkinoille saatettava tai EU:n markkinoilta vietävä hyödyke tai tuote on viljelty tai kasvatettu, on saatavilla tarkat tiedot.

Kun vaatimuksena on sen maa-alueen tai tilan ilmoittaminen, jolla hyödyke on tuotettu, voidaan käyttää satelliittikuvia ja -paikannusta, jotka ovat yleisesti saatavilla olevia ja vapaasti käytettäviä digitaalisia välineitä, joilla voidaan tarkastaa, onko tuote tai hyödyke vaatimustenmukainen vai ei. Maa-aluetta koskevat maantieteelliset tiedot ja satelliittiseuranta muodostavat kentällä testatun yhdistelmän, jolla on jo pystytty hillitsemään metsäkatoa

tietyllä alueella. Sen odotetaan parantavan poliittisten toimien vaikuttavuutta sekä vaikeuttavan toimitusketjuihin liittyvien petosten toteuttamista ja helpottavan niiden havaitsemista. Unioni on kehittänyt omaa satelliittiperusteista paikannus-, navigointi- ja ajanmääritysteknologiaansa (EGNOS/Galileo) ja myös oman maanhavainnointi- ja seurantajärjestelmänsä (Copernicus). Sekä EGNOS/Galileo että Copernicus tarjoavat kehittyneitä palveluja, jotka tuottavat merkittäviä taloudellisia hyötyjä julkisen ja yksityisen sektorin käyttäjille. Näin ollen EGNOS/Galileo ja Copernicus-järjestelmää käyttämällä saadut satelliittikuvat ja -paikannus voivat olla osana vaatimuksenmukaisuustarkastuksissa käytettäviä tietoja.

Teollisuus ja sertifiointiorganisaatiot käyttävät jo nyt maantieteellisiä tietoja, joilla yhdistetään tuotteet ja maa-alueet, joilla ne on tuotettu. Niitä edellytetään myös asiaan liittyvässä EU:n lainsäädännössä. Direktiivissä (EU) 2018/2001 edellytetään ongelmallisten maiden osalta ”hankinta-alueita” koskevia tietoja. EU:n säännöillä taataan naudanlihan jäljitettävyyden koko elinajan kattavasti muun muassa korvamerkkien, nautaeläinpassien ja tietokonepohjaisen tietokannan avulla.

- *10 artikla: Riskinarviointi ja riskien vähentäminen*

Ehdotuksen 10 artiklassa esitetään toimet, jotka on toteutettava, jotta voidaan arvioida ja vähentää riskiä siitä, että markkinoille saatetaan metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen liittyviä asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita. Tässä artiklassa kuvataan yksityiskohtaisesti riskinarviointia ja riskien vähentämistä koskevat kriteerit ja yksityiskohtaiset säännöt 8 artiklalla käyttöön otettavan asianmukaisen huolellisuuden menettelyn toista ja kolmatta vaihetta vastaavasti. Asetuksen 10 artiklan 1 kohdassa selvennetään riskinarvioinnin tarkoitusta eli sen selvittämistä, ovatko asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet mahdollisesti asetuksen vaatimusten vastaisia. Siinä myös asetetaan toimijoille keskeinen velvoite olla saattamatta asianomaista hyödykettä tai tuotetta markkinoille, jos ne eivät pysty osoittamaan, että vaatimustenvastaisuuden riski on merkityksettömän alhainen. Merkityksettömän alhaisen riskin käsite määritellään 2 artiklan 18 kohdan perusteella siten, että kun arvioidaan kaikkien sekä tuotekohtaisten että yleisten tietojen perusteella, ovatko asianomaiset hyödykkeet tai tuotteet 3 artiklan a ja b alakohdan mukaisia, ei ole aihetta huoleen.

Artiklan 2 kohta perustuu puutavara-asetuksessa vahvistettuihin riskinarviointiperusteisiin, mutta siinä määritellään perusteet tarkemmin ja annetaan toimijoille lisäohjeita siitä, mitä on otettava huomioon, koska tämä asetus koskee sekä laillisuutta että kestävyyttä (eli metsäkadon aiheuttamattomuutta). Maiden vertailuanalyysijärjestelmään perustuvan riskitason lisäksi luettelossa on tietoja tuotantomasta tai -alueesta, asianomaisen hyödykkeen ja tuotteen sekä toimitusketjun ominaisuuksista ja muita asiaan liittyviä lisätietoja, kuten tietoja sertifiointista tai muista kolmannen osapuolen suorittamaan todentamiseen käytettävistä välineistä edellyttäen, että ne täyttävät 9 artiklassa säädetyt tiedonantovaatimukset.

- *12 artikla: Yksinkertaistettu asianmukaisen huolellisuuden järjestelmä*

Ehdotuksen 12 artiklassa kuvataan velvoitteet, jotka perustuvat asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden hankkimiseen sellaisesta maasta tai sen osasta, jonka riskitaso on arvioitu alhaiseksi 4 luvussa kuvatun maiden vertailuanalyysin mukaisesti. Vaikka tuotantomaa tai sen osien riskitaso olisi vertailuanalyysin perusteella alhainen, toimijoihin sovelletaan silti 9 artiklassa säädetyin asianmukaisen huolellisuuden menettelyn ensimmäisen vaiheen velvoitetta kerätä tietoja, asiakirjoja ja dataa, joilla osoitetaan, että asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet ovat tämän asetuksen 3 artiklan mukaisia. Niitä ei kuitenkaan velvoiteta suorittamaan

asianmukaisen huolellisuuden menettelyn toista ja kolmatta vaihetta eli 10 artiklassa kuvattua riskinarviointia ja riskien vähentämistä. Sen vuoksi toimijoiden ei periaatteessa tarvitse tässä tapauksessa osoittaa, että vaatimustenvastaisuuden riski on merkityksettömän alhainen.

Jos toimija kuitenkin saa esimerkiksi tietojen keräämisen kautta tietoja vaatimustenvastaisuuden erityisestä riskistä, sen on täytettävä kaikki 8 artiklan velvoitteet ja näin ollen toteutettava asianmukaisen huolellisuuden menettelyn kaikki kolme vaihetta (12 artiklan 2 kohta).

- *14 artikla: Tarkastusten suorittamista koskevat velvoitteet*

Asetuksen 14 artiklassa säädetään asetuksen mukaisista toimivaltaisten viranomaisten yleisistä velvoitteista. Artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään toimivaltaisten viranomaisten keskeisestä velvoitteesta suorittaa toimijoita ja kauppaa käyviä koskevia tarkastuksia, joissa arvioidaan, noudattavatko ne asianmukaisen huolellisuuden vaatimuksia, sekä selvitetään, ovatko unionin markkinoille saatetut tai niillä saataville asetetut tai niiltä viedyt asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet asetuksen mukaisia. Artiklan 3 kohdassa viitataan riskiperusteiseen suunnitelmaan. Se on keskeinen väline, joka ohjaa toimivaltaisen viranomaisen suorittamia tarkastuksia. Tarkastussuunnitelmissa olisi oltava riskinarviointiperusteet asianmukaista huolellisuutta koskevien vakuutusten riskianalyysin toteuttamiseksi. Suunnitelmia olisi säännöllisin väliajoin tarkasteltava uudelleen niiden täytäntöönpanon tulosten perusteella. Niiden toimijoiden ja kauppaa käyvien tarkastuksia, jotka ovat jatkuvasti osoittaneet noudattavansa sääntöjä, voitaisiin harventaa.

Artiklan 4 kohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä asianmukaista huolellisuutta koskevien vakuutusten riskianalyysi 31 artiklan mukaisen tietojärjestelmän sähköisten tietojenkäsittelymenetelmien avulla.

Artiklan 5 kohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten olisi riskianalyysin perusteella voitava määrittää, mitkä toimijat tai kauppaa käyvät tai asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet on tarkastettava.

Artiklan 6 kohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten on ryhdyttävä välittömästi toimiin, jos riskianalyysistä käy ilmi, että tiettyjen hyödykkeiden ja tuotteiden vaatimustenvastaisuuden riski on suuri. Tällaiset toimet voivat olla väliaikaisia toimenpiteitä, joilla keskeytetään hyödykkeiden ja tuotteiden saattaminen markkinoille tai asettaminen niillä saataville. Kun kyseessä ovat unionin markkinoille saapuvat tai niiltä lähtevät tavarat ja kun 26 artiklan 1 kohdan mukainen sähköinen rajapinta on käytössä, toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää tulliviranomaisia keskeyttämään suuririskisten tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksen tai viennin.

Suuririskisiä hyödykkeitä ja tuotteita koskevien väliaikaisten keskeytysten ansiosta toimivaltaiset viranomaiset voisivat tehdä hyödykkeiden ja tuotteiden vaatimustenmukaisuutta koskevat tarvittavat tarkastukset. Artiklan 7 kohdassa säädetään aluksi kolme työpäivää kestävästä keskeytyksestä, jota voidaan pidentää, jos toimivaltaiset viranomaiset tarvitsevat lisää aikaa.

Artiklan 8 kohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava tietoja ja koordinoitava tarkastussuunnitelmiin sisältyvien riskinarviointiperusteiden kehittämistä. Tämän olisi edistettävä asetuksen yhdenmukaista soveltamista ja parannettava sen vaikuttavuutta.

Artiklan 9 kohdassa asetetaan jäsenvaltioille tärkeä velvoite varmistaa, että niiden toimivaltaiset viranomaiset tekevät tehokkaita tarkastuksia. Käytössä olevat kaksi parametria takaavat, että tietty määrä toimijoita ja kauppaa käyviä tarkastetaan, ja samalla edellytetään

tarkastuksia myös tietyille prosenttiosuudelle kunkin hyödyke- ja tuoteluokan markkina-arvosta. Yksiulotteiset lähestymistavat, kuten muutamien merkittävää markkinaosuutta hallussaan pitävien toimijoiden ja kauppaa käyvien tarkastaminen tai sellaisten pienten toimijoiden ja kauppaa käyvien suurempien määrien tarkastaminen, joiden markkinaosuus on hyvin pieni, eivät takaisi asetukselle tarvittavaa vaikuttavuutta, joten ne suljetaan pois 5 kohdassa. Tarkastuksen kattamista prosenttiosuuksista on säädettävä, jotta voidaan toteuttaa kattavaa markkinavalvontaa, jolla torjutaan mahdollisia rikkomisia.

Artiklan 10 kohdassa viitataan maiden vertailuanalyysijärjestelmään ja säädetään, että toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava tehostettua valvontaa (20 artikla) suuririskissä maissa tai maiden osissa tuotettujen hyödykkeiden ja tuotteiden osalta. Näin ollen siinä yhdistetään toimivaltaisten viranomaisten velvoitteet (27 artiklassa kuvattuun) kolmitasoiseen vertailuanalyysijärjestelmään.

Huolimatta siitä, että riskiperusteisen suunnitelman mukaisesti tehtävät tarkastukset ovat tärkeitä, artiklan 11 kohdassa selvennetään, että toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä myös tällaisten suunnitelmien soveltamisalan ulkopuolisia tarkastuksia, jos ne saavat todisteita tai muita asian liittyviä tietoja tämän asetuksen mahdollisesta noudattamatta jättämisestä.

- *15 artikla: Toimijoita koskevat tarkastukset*

Tässä artiklassa säädetään toimivaltaisten viranomaisten velvoitteesta tehdä toimijoita koskevia tarkastuksia. Se perustuu puutavara-asetuksen 10 artiklan 3 kohtaan, ja siinä annetaan erityisiä kriteerejä koskevia lisäselvityksiä ja ohjeita tarkastuksia varten, joita toimivaltaisten viranomaisen on tehtävä. Niiden avulla voidaan entistä paremmin analysoida käytössä olevan asianmukaisen huolellisuuden järjestelmän asiaan liittyviä asiakirjoja ja arvioida vaatimustenvastaisuuden riskiä. Toimivaltaisille viranomaisille vaatimustenmukaisuuden tarkastamista varten annettavat selkeät normit ovat välttämätön edellytys asetuksen tehokkaan ja yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiselle kaikkialla unionissa.

Artiklan 2 kohdassa erotetaan toisistaan pakolliset ja vapaaehtoiset toimenpiteet. Artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetut pakolliset toimenpiteet käsittävät asianmukaista huolellisuutta koskevien asiakirjojen ja menettelyjen tarkastukset, joissa toimivaltaisten viranomaisten ei tarvitse tehdä tuotteiden teknistä analysointia eikä muita paikalla toteutettavia toimia. Artiklan 2 kohdan e–h alakohdassa tarkoitetut vapaaehtoiset toimenpiteet käsittävät paikalla tehtävät tarkastukset sekä tekniset ja tieteelliset tarkastukset, joilla määritetään asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen tarkka tuotantopaikka sekä se, onko se ollut metsäkatoa aiheuttamaton.

- *19 artikla: Raportointi*

Asetuksen 19 artiklassa esitetään ehdotetun asetuksen täytäntöönpanoa koskevat jäsenvaltioiden raportointivelvoitteet. Artikla perustuu puutavara-asetuksen 20 artiklaan (Raportointi), sellaisena kuin se on myöhemmin muutettuna asetuksella (EU) 2019/1010¹², jolla yhdenmukaistettiin raportointivelvoitteita ympäristölainsäädännön alalla. Sen vuoksi 19 artiklassa vahvistetaan, että jäsenvaltioiden on raportoitava vuosittain asetuksen

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1010, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2019, raportointivelvoitteiden yhdenmukaistamisesta ympäristöön liittyvän lainsäädännön alalla ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 166/2006 ja (EU) N:o 995/2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2002/49/EY, 2004/35/EY, 2007/2/EY, 2009/147/EY ja 2010/63/EU, neuvoston asetusten (EY) N:o 338/97 ja (EY) N:o 2173/2005 sekä neuvoston direktiivin 86/278/ETY muuttamisesta (EUVL L 170, 25.6.2019 s. 126).

soveltamisesta (1 kohta) ja että komission yksiköt asettavat vuosittain julkisesti saataville koko unionin kattavan yleiskatsauksen, joka perustuu jäsenvaltioiden toimittamiin tietoihin (3 kohta).

Artiklan 2 kohdassa määritellään tarkemmin tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava raportointivelvoitteiden tiukentamisen vuoksi ja jotta komissio voi analysoida tarkemmin jäsenvaltioiden seurantatoimien laatua. Tämä on linjassa Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen 21/2021¹³ havaintojen kanssa, jossa tuotiin esiin puutavara-asetuksen mukaisen raportointijärjestelmän puutteet. Komissio saa näin mahdollisuuden noudattaa tehokkaasti tilintarkastustuomioistuimen suositusta jäsenvaltioiden suorittamien tarkastusten arvioinnin vahvistamisesta¹⁴.

- *20 artikla: Tehostettu valvonta*

Kun asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita hankitaan sellaisesta maasta tai sen osista, joka on arvioitu suuririskiseksi 5 luvussa kuvatun maiden vertailuanalyyysijärjestelmän mukaisesti, asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset valvovat niitä tehostetusti. Toisin kuin 12 artiklassa, 20 artiklassa ei määritellä toimijoille tai kauppaa käyville keskenään erilaisia asianmukaisen huolellisuuden velvoitteita.

Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että niiden vuosittain tekemät tarkastukset kattavat vähintään 15 prosenttia toimijoista sekä 15 prosenttia suuririskisissä maissa tai maiden osissa tuotettujen asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden määrästä.

On syytä korostaa, että asetuksen tullessa voimaan kaikkien maiden riskitasoksi määritetään 27 artiklan mukaisesti keskimääräinen riskitaso. Toimivaltaisten viranomaisten on sen vuoksi noudatettava edellä mainittuja velvoitteita heti kun komission 27 artiklan 1 alakohdan mukaisesti julkaisemaan luetteloon ilmaantuu suuririskinen maa tai sen osia ja niin kauan kuin suuririskisessä maassa tai sen osissa tuotettuja asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita saatetaan niiden markkinoille tai asetetaan niillä saataville.

- *22 artikla: Markkinavalvontatoimenpiteet*

Ehdotuksen 22 artiklassa asetetaan toimivaltaisille viranomaisille velvoite toimia viipymättä, kun ne ovat todenneet, että asianomainen hyödyke tai tuote ei ole tämän asetuksen mukainen. Tässä tapauksessa toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava asianomaista toimijaa tai kauppaa käyvää ryhtymään asianmukaisiin ja oikeasuhteisiin korjaaviin toimenpiteisiin vaatimustenvastaisuuden korjaamiseksi.

Artiklan 2 kohdassa esitetään mahdolliset korjaavat toimenpiteet, jotka toimijan tai kauppaa käyvän voidaan vaatia toteuttavan. Tämä säännös perustuu erityisesti markkinavalvonta-asetuksen¹⁵ 16 artiklaan; kyseisen asetuksen 3 artiklan mukaan 'palautusmenettelyllä'

¹³ Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus 21/2021: "Luonnon monimuotoisuutta ja ilmastonmuutosta koskeva EU:n rahoitus EU:n metsille: tulokset myönteisiä mutta vaatimattomia". Ks. erityisesti 36 kohta, jossa tilintarkastustuomioistuin toteaa seuraavaa: "Puutavara-asetuksen mukainen raportointi ei tuota tietoja, joiden avulla komissio voisi arvioida jäsenvaltioiden valvontatoimien laatua, laittoman puunkorjuun määrittelemisestä annettuja kansallisia sääntöjä tai tarkastuksissa käytettyjä menettelyjä. Komissio ei myöskään vaadi jäsenvaltioita perustelemaan vastauksiaan todentavilla asiakirjoilla, joiden avulla se voisi tarkistaa tietojen oikeellisuuden tai täydellisyyden."

¹⁴ Ks. suositus 2.a: "Komission olisi a) arvioitava mahdollisuuksia tehdä lainsäädäntöehdotuksia, joissa pyritään vahvistamaan komission arviointia jäsenvaltioiden suorittamista puutavara-asetusta koskevista tarkastuksista".

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1020, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, markkinavalvonnasta ja tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta sekä direktiivin 2004/42/EY ja asetusten (EY) N:o 765/2008 ja (EU) N:o 305/2011 muuttamisesta (EUVL L 169, 25.6.2019, s. 1).

tarkoitetaan ”*kaikkia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on saada loppukäyttäjien saataville jo asetetut tuotteet takaisin*” ja ’markkinoilta poistamisella’ tarkoitetaan ”*kaikkia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on estää toimitusketjussa olevan tuotteen asettaminen saataville markkinoilla*”.

- *23 artikla: Seuraamukset*

Asetuksen 23 artiklassa säädetään jäsenvaltioiden velvoitteesta vahvistaa asetuksen rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt. Tehokkaiden, oikeasuhteisten ja varoittavien seuraamusten olemassaolo ja soveltaminen kansallisissa järjestelmissä on ratkaisevan tärkeää asetuksen vaikuttavan ja yhdenmukaisen täytäntöönpanon takaamiseksi koko unionissa.

Artiklan 2 kohdassa esitetään sen vuoksi luettelo seuraamuksista, jotka on vahvistettava kansallisissa oikeusjärjestyksissä. Luetteloon sisältyvät sakot, asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden menetetyksi tuomitseminen sekä tulojen menetetyksi tuomitseminen, asianomaisen taloudellisen toiminnan keskeyttäminen tai kieltäminen ja asetusta rikkoneiden toimijoiden ja kauppaa käyvien sulkeminen julkisten hankintamenettelyjen ulkopuolelle. Jäsenvaltioiden lainsäädännössä on säädettävä erisuuruista sakoista, jotka määräytyvät asetusta rikkoneen toimijan tai kauppaa käyvän vuotuisen liikevaihdon mukaan. Tämä on suurille toimijoille ja kauppaa käyville, jotka eivät ole pk-yrityksiä, erityisen tärkeä pidäke, joka estää rikkomasta asetusta. Mainitun kohdan tarkoituksena on siis vahvistaa tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat seuraamukset.

- *24 artikla: Valvonta*

Asetuksen 24 artiklassa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat niiden asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden valvontaa, jotka on asetettu vapaaseen liikkeeseen luovutusta tai vientiä koskevaan tullimenettelyyn.

Artiklan 2 kohdassa säädetään, että toimivaltaiset viranomaiset vastaavat asetuksen noudattamisen tarkastamisesta myös unioniin saapuvien tai sieltä lähtevien hyödykkeiden tai tuotteiden osalta. Siinä myös selvennetään vuorovaikutusta asetuksen (EU) 952/2013 ja asetuksen (EU) 2019/1020 säännösten kanssa. Artiklan 3 kohdassa yksilöidään tullin keskeinen rooli unionin markkinoille saapuvia tai niiltä lähteviä asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita koskevien ilmoitusten oikeellisuuden valvonnassa.

Asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus unioniin saapuvasta tai sieltä lähtevästä asianomaisesta hyödykkeestä tai tuotteesta on rekisteröitävä 31 artiklassa tarkoitettuun tietojärjestelmään. Artiklan 4 kohdan mukaan mainitussa tietojärjestelmässä annetaan sen jälkeen asianmukaista huolellisuutta koskevalle vakuutukselle viitenumero, joka on asetettava tullin saataville kyseisen asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen vapaaseen liikkeeseen luovutusta tai vientiä koskevan tullilmoituksen antamisen yhteydessä, paitsi jos asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus annetaan 26 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Artiklan 5 kohdassa edellytetään, että kun annetaan unionin markkinoille saapuvaa tai niiltä lähtevää asianomaista hyödykettä tai tuotetta koskeva tullilmoitus vapaaseen liikkeeseen luovutusta tai vientiä varten, tulliviranomaisten on tarkastettava kyseiseen asianomaiseen hyödykkeeseen tai tuotteeseen liittyvän asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen tila käyttäen 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua sähköistä rajapintaa.

Artiklan 6 kohdassa säädetään, että jos toimivaltaisten viranomaisten 14 artiklan 4 kohdan mukaisesti tekemässä riskianalyysissä todetaan suuri riski siitä, ettei asianomainen hyödyke

tai tuote täytä asetuksen vaatimuksia, kyseiseen asianomaiseen hyödykkeeseen tai tuotteeseen liittyvän asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen tila muutetaan vastaavasti tietojärjestelmässä. Tässä tapauksessa tulliviranomaisten olisi keskeytettävä kyseisen asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen tai vienti.

Artiklan 7 kohdassa esitetään edellytykset, joiden täyttyessä tulliviranomaisten olisi sallittava asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen tai vienti.

Artiklan 8 kohdassa säädetään, miten on toimittava, jos toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että unionin markkinoille saapuva tai niiltä lähtevä asianomainen hyödyke tai tuote ei ole asetuksen mukainen. Tässä tapauksessa toimivaltaisten viranomaisten olisi muutettava vastaavan asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen tila vastaavasti tietojärjestelmässä, ja ne voivat myös ilmoittaa tietojärjestelmässä, että ne vastustavat asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen asettamista muihin tullimenettelyihin.

Tulliviranomaisten ei pitäisi kyseisen tilan tiedoksi antamisesta alkaen sallia kyseisen asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen luovutusta vapaaseen liikkeeseen tai vientiä, ja niiden olisi vietävä asiaa koskeva ilmoitus tullin tietojenkäsittelyjärjestelmään ja mahdollisuuksien mukaan myös asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen mukana seuraaviin asiakirjoihin.

Jos asianomainen hyödyke tai tuote ilmoitetaan myöhemmin muihin tullimenettelyihin ja edellyttäen, että toimivaltaiset viranomaiset eivät ole vastustaneet menettelyyn asettamista, ilmoitus on sisällytettävä toimijoiden tekemiin tulli-ilmoituksiin ja se on rekisteröitävä samalla tavoin tullin tietojenkäsittelyjärjestelmään sekä mahdollisuuksien mukaan tällaisten menettelyjen yhteydessä käytettäviin saateasiakirjoihin.

Artiklan 10 kohdan mukaan tulliviranomaiset voivat hävittää vaatimustenvastaisen asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen tai tehdä sen muulla tavoin käyttökelvottomaksi toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä tai jos ne katsovat, että näin toimiminen on tarpeellista ja oikeasuhteista. Asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen haltijan on vastattava tällaisen toimenpiteen aiheuttamista kustannuksista.

- *25 artikla: Viranomaisten välinen tietojenvaihto ja yhteistyö*

Tässä artiklassa velvoitetaan toimivaltaiset viranomaiset, tulliviranomaiset ja komissio tekemään yhteistyötä asetuksen täytäntöönpanossa (1 kohta).

Artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään yhteydestä asetuksen (EU) N:o 952/2013 mukaisiin yhteistyö- ja tietojenvaihtomekanismeihin.

- *26 artikla: Sähköiset rajapinnat*

Artiklan 1 kohdan mukaan komission on luotava sähköinen rajapinta, jolla EU:n yhdenmety palveluympäristö liitetään 31 artiklan mukaisesti perustettuun tietojärjestelmään. Artiklan 2 kohdassa vahvistetaan tällaisen rajapinnan perustoiminnot ja 3 kohdassa valtuutetaan komissio hyväksymään täytäntöönpanosäädöksiä rajapinnan yksityiskohtaisten tietojen ja toiminnan määrittelemiseksi.

- *27 artikla: Maiden arviointi*

Asetuksen 27 artiklalla otetaan käyttöön maiden vertailuanalyysijärjestelmä, joka on yksi tämän asetuksen keskeisistä osatekijöistä. Vertailuanalyysin tavoitteena on kannustaa maita huolehtimaan metsien suojelun ja metsähallinnon vahvistamisesta, helpottaa kauppaa ja hienosäätää täytäntöönpanotoimia tarkemmin auttamalla toimivaltaisia viranomaisia

keskittämään resursseja sinne, missä niitä eniten tarvitaan, sekä vähentää säännösten noudattamisesta yrityksille aiheutuvia kustannuksia.

Komissio arvioi vertailuanalyysijärjestelmän avulla riskiä siitä, että maat tai maiden osat tuottavat asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita, jotka eivät ole metsäkatoa aiheuttamattomia. Vertailuanalyysijärjestelmässä kullekin maalle tai sen osille osoitetaan yksi seuraavista kolmesta riskitasosta: alhainen, keskimääräinen tai suuri riski. Asetuksen tullessa voimaan kaikkien maiden riskitasoksi määritetään keskimääräinen riski. Arviointi perustuu 2 kohdassa esitettyihin kriteereihin.

Artiklan 3 kohdassa esitetään menettely, jota komission on noudatettava, ennen kuin jonkin maan tai sen osien senhetkistä riskiluokkaa muutetaan. Tähän sisältyy maalle osoitettava kehoitus vastata kohtuullisessa ajassa ja toimittaa hyödyllisiksi katsomiaan tietoja, myös maan toteuttamista toimenpiteistä tilanteen korjaamiseksi.

Komission on määrä asettaa maakohtainen riskiluokitus julkisesti saataville hyväksymällä komission täytäntöönpanosäädöksiä. Se myös päivittää luetteloa tarvittaessa, jos uuden tieteellisen näytön ilmaantuminen niin edellyttää. Toimijoiden ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten velvoitteet eriytetään tuotantomaa tai sen osien riskitason mukaan. Toimijat, jotka tekevät hankintoja alhaisen riskin maista tai maiden osista, noudattavat yksinkertaistettuja asianmukaisen huolellisuuden velvoitteita (12 artikla), ja toimivaltaiset viranomaiset, jotka tekevät suuririskissä maissa tai maiden osissa tuotettuja asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita koskevia tarkastuksia, soveltavat tehostettua valvontaa (20 artikla).

- *29 artikla: Luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden perustellut huolet*

Asetuksen 15 ja 16 artiklan mukaan toimivaltainen viranomainen voi tehdä toimijoita ja kauppaa käyviä koskevia tarkastuksia, jos se on saanut haltuunsa merkityksellisiä tietoja, mukaan lukien tiedot, jotka perustuvat kolmansien osapuolten ilmaisemiin perusteltuihin huoliin. Ehdotuksen 2 artiklan 21 kohdan mukaan 'perustellulla huolella' tarkoitetaan *"aiheellista väitettä, joka perustuu puolueettomiin ja todennettavissa oleviin tietoihin tämän asetuksen noudattamatta jättämisestä ja joka saattaa edellyttää toimivaltaisten viranomaisten toimia"*.

Perustellut huolet voivat koskea sellaisia tiettyjä toimituksia, toimittajia, toimijoita, kauppaa käyviä tai tilanteita tietyissä tuotantomaaissa, jotka aiheuttavat asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen markkinoille saattamiseen liittyviä riskejä ja jotka sen vuoksi voivat edellyttää toimivaltaisten viranomaisten toimia. Perustellut huolet olivat myös osa puutavara-asetuksen (10 artiklan 2 kohta) mukaista järjestelmää. Asetuksen 29 artikla perustuu näihin kokemuksiin, ja siinä selvennetään toimivaltaisen viranomaisen velvoitteita arvioida perustellut huolet ja toteuttaa tarvittavat operatiiviset toimenpiteet, jotka voivat olla tarpeen, jotta voidaan havaita rikkomukset ja estää sisämarkkinoille saattaminen ja niillä liikkuminen.

Perustellut huolet koskevat myös toimijoita ja kauppaa käyviä. Tämän asetuksen 4 artiklan 6 kohdassa säädetään, että toimijalla, jolle on tiedotettu perustellun huolen perusteella asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen vaatimustenvastaisuudesta, on velvollisuus ilmoittaa asiasta välittömästi sen maan toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa tuote on saatettu markkinoille tai josta se on viety. Samaa velvoitetta sovelletaan kauppaa käyviin niiden koosta riippumatta (6 artiklan 4 ja 5 kohta). Asetuksen 10 artiklan 2 kohdan i alakohdassa säädetään myös, että perusteltu huoli olisi otettava huomioon riskinarviointiperusteena.

- *31 artikla: Rekisteritietojärjestelmä*

Asetuksen 31 artiklan mukaan komission on perustettava tietojärjestelmä, jonka kautta 4 artiklan 2 kohdan mukaiset asianmukaista huolellisuutta koskevat vakuutukset on asetettava toimivaltaisten viranomaisten saataville.

Artiklan 2 kohdassa säädetään järjestelmän vähimmäistoiminnoista, joihin kuuluu muun muassa sen yhteys tulliin EU:n tullialan yhdenmetyä palveluympäristön kautta. Artiklan 3 kohdassa komissiolle annetaan tehtäväksi vahvistaa järjestelmän toimintaa koskevat säännöt täytäntöönpanosäädöksellä.

Artiklan 4 ja 5 kohta koskevat pääsyä tietojärjestelmään. Koska järjestelmä on asetuksen täytäntöönpanon kannalta keskeinen tietokanta, toimijoilla, kauppaa käyvillä ja toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava siihen käyttöoikeus, jonka yksityiskohdat määräytyvät niiden velvoitteiden mukaan. Myös suurella yleisöllä on oltava pääsy tietoihin nimettömästi.

- *32 artikla: Uudelleentarkastelu*

Asetuksen 32 artiklassa vahvistetaan asetuksen tarkistamista koskevat säännöt. Artiklan 1 kohdassa säädetään ensimmäisestä uudelleentarkastelumenettelystä, joka toteutetaan viimeistään kahden vuoden kuluttua asetuksen voimaantulosta ja jonka tuloksena laaditaan kertomus ja mahdolliset lainsäädäntöehdotukset asetuksen muuttamiseksi. Ensimmäisessä uudelleentarkastelussa selvitetään, onko tarpeen ja mahdollista laajentaa asetuksen soveltamisala kattamaan muita ekosysteemejä kuin metsät ja muita hyödykkeitä.

Artiklan 2 kohdassa säädetty yleinen uudelleentarkastelu toteutetaan viiden vuoden kuluttua 32 artiklan 2 kohdassa säädetyistä päivästä eli 12 kuukauden kuluttua voimaantulosta. Tässä säännöksessä myös ennakoidaan ensimmäisen yleisen uudelleentarkastelun sisältöä. Uudelleentarkastelussa arvioidaan mahdollisuuksia ottaa käyttöön uusia välineitä kaupan helpottamiseksi ja ensimmäisten asetuksen soveltamisvuosien vaikutusta viljelijöihin.

Artiklan 3 kohdassa säädetään liitteessä 1 lueteltujen asianomaisten tuotteiden uudelleentarkastelusta. Tämä uudelleentarkastelu toteutetaan kahden vuoden kuluttua asetuksen voimaantulosta ja sen jälkeen säännöllisin väliajoin, mikä mahdollistaa soveltamisalaan kuuluvan tuotevalikoiman laajentamisen. Liitteeseen 1 sisältyvien tuotteiden luettelon muuttaminen toteutetaan delegoidulla säädöksellä (4 kohta).

- *36 artikla: Voimaantulo ja soveltamispäivä*

Asetusta sovelletaan sen voimaantulopäivästä. Artiklan 2 kohdassa säädetään kuitenkin, että 3–12, 14–22, 24, 29 ja 30 artiklaa sovelletaan 12 kuukauden kuluttua asetuksen voimaantulosta. Artiklan 3 kohdassa säädetään kuitenkin, että näitä artikloja sovelletaan 24 kuukauden kuluttua asetuksen voimaantulosta toimijoihin, jotka ovat 31. joulukuuta 2020 mennessä perustettuja mikroyrityksiä, lukuun ottamatta asetuksen (EU) N:o 995/2010 (puutavara-asetuksen) liitteen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden osalta.

Tämä soveltamisen lykkääminen luo siirtymäkauden, jonka aikana ei sovelleta toimijoiden ja kauppaa käyvien velvoitteita eikä tarkastusten tekemistä koskevia toimivaltaisten viranomaisten velvoitteita. Tällainen siirtymäkausi, joka on mikroyritysten osalta pidempi, antaa toimijoille ja kauppaa käyville riittävästi aikaa mukautua asetuksen mukaisiin velvoitteisiin.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

tiettyjen metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen liittyvien hyödykkeiden ja tuotteiden asettamisesta saataville unionin markkinoilla ja viennistä unionin ulkopuolelle sekä asetuksen (EU) N:o 995/2010 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon²,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Metsät tuottavat monenlaisia ympäristöön liittyviä, taloudellisia ja sosiaalisia hyötyjä, kuten puutavaraa ja muita metsätuotteita sekä ihmiskunnan kannalta olennaisia ympäristöpalveluja, sillä niissä on suurin osa maapallon mantereiden luonnon monimuotoisuudesta. Ne ylläpitävät ekosysteemitointoja, auttavat suojelemaan ilmastojärjestelmää, tuottavat puhdasta ilmaa ja ovat keskeisessä asemassa vesien ja maaperän puhdistamisessa sekä veden sitomisessa maaperään. Lisäksi metsät tarjoavat elinkeinon ja tuloja noin kolmannekselle maailman väestöstä, ja niiden hävittämisellä on vakavia seurauksia kaikkein heikoimmassa asemassa olevien ihmisten, myös metsien ekosysteemeistä voimakkaasti riippuvaisten alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen, toimeentuloon³. Metsäkato ja metsien tilan heikkeneminen vähentävät myös välttämättömiä hiilinieluja ja lisäävät todennäköisyyttä, että uudet taudit tarttuvat eläimistä ihmisiin.

¹ EUVL C , , s. .

² EUVL C , , s. .

³ Komission tiedonanto EU:n toimien tehostamisesta maailman metsien suojelemiseksi ja ennallistamiseksi, COM(2019) 352 final, 27.7.2019.

- (2) Metsäkato ja metsien tilan heikkeneminen etenevät hälyttävällä vauhdilla. Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestö arvioi, että vuosina 1990–2020 menetettiin koko maailmassa noin 420 miljoonaa hehtaaria metsää, mikä on noin 10 prosenttia maailmassa jäljellä olevista metsistä ja Euroopan unionin pinta-alaa suurempi ala.⁴ Metsäkato ja metsien tilan heikkeneminen vauhdittavat puolestaan merkittävästi ilmaston maailmanlaajuisista lämpenemistä ja luonnon monimuotoisuuden köyhtymistä, jotka ovat aikamme tärkeimmät ympäristöhaasteet. Maailmassa menetetään kuitenkin edelleen 10 miljoonaa hehtaaria metsää joka vuosi.
- (3) Metsäkato ja metsien tilan heikkeneminen edistävät maailmanlaajuisia ilmastokriisiä monin eri tavoin. Ne lisäävät ennen kaikkea kasvihuonekaasupäästöjä niihin liittyvien metsäpalojen seurauksena ja heikentävät jatkuvasti hiilinielukapasiteettia. Lisäksi ne heikentävät niistä kärsivän alueen kykyä sietää ilmastomuutosta ja vähentävät merkittävästi kyseisen alueen luonnon monimuotoisuutta. Metsäkato yksinään aiheuttaa 11 prosenttia kasvihuonekaasupäästöistä⁵.
- (4) Äkillinen ilmastomuutos johtaa luonnon monimuotoisuuden maailmanlaajuisen köyhtymiseen, joka puolestaan pahentaa ilmastomuutosta; nämä kaksi tekijää liittyvät erottamattomasti toisiinsa, kuten viimeaikaiset tutkimukset ovat vahvistaneet. Luonnon monimuotoisuus auttaa hillitsemään ilmastomuutosta. Hyönteiset, linnut ja nisäkkäät toimivat pölyttäjinä ja siementen levittäjinä ja voivat suoraan tai välillisesti auttaa tehostamaan hiilen varastointia. Metsät myös huolehtivat vesivarojen jatkuvasta uusiutumisesta sekä ehkäisevät kuivuutta ja siitä paikallisyhteisöille, myös alkuperäiskansoille, aiheutuvia haitallisia vaikutuksia. Metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen voimakas vähentäminen sekä metsien ja muiden ekosysteemien järjestelmällinen ennallistaminen ovat merkittävien yksittäisten luontoon perustuva mahdollisuus hillitä ilmastomuutosta.
- (5) Luonnon monimuotoisuus on olennaisen tärkeä tekijä ekosysteemien ja ekosysteemipalvelujen sietokyvyn kannalta niin paikallisella kuin maailmanlaajuisella tasolla. Yli puolet maailman bruttokansantuotteesta on luonnosta ja sen tarjoamista palveluista riippuvaista. Kolme merkittävää talouden alaa – rakennusala, maatalous ja elintarvike- ja juomateollisuus – ovat kaikki vahvasti riippuvaisia luonnosta. Luonnon monimuotoisuuden köyhtyminen uhkaa kestävää veden kiertokulkua ja elintarvikejärjestelmiämme sekä vaarantaa elintarviketurvamme ja ravitsemuksemme. Yli 75 prosenttia maailman ravintokasvityypeistä on riippuvaisia eläinten suorittamasta pölytyksestä. Lisäksi monet teollisuuden alat ovat riippuvaisia geneettisestä monimuotoisuudesta ja ekosysteemipalveluista, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä tuotantopanoksia etenkin lääkkeiden tuotannossa.
- (6) Ilmastomuutos, luonnon monimuotoisuuden köyhtyminen ja metsäkato ovat äärimmäisen vakavia maailmanlaajuisia huolenaiheita, jotka vaikuttavat ihmiskunnan selviytymiseen ja kestäviin elinolosuhteisiin maapallolla. Ilmastomuutoksen kiihtyminen, luonnon monimuotoisuuden köyhtyminen ja ympäristön tilan heikkeneminen sekä konkreettiset esimerkit niiden tuhoisista vaikutuksista luontoon, ihmisten elinoloihin ja paikallisiin talouksiin ovat johtaneet siihen, että vihreä siirtymä

⁴ FAO, Global Forest Resource Assessment 2020, s. XII, <https://www.fao.org/documents/card/en/c/ca9825en>.

⁵ IPCC:n erityisraportti ilmastomuutoksesta ”IPCC, Climate Change and Land: an IPCC special report on climate change, desertification, land degradation, sustainable land management, food security, and greenhouse gas fluxes in terrestrial ecosystems”, <https://www.ipcc.ch/srccl/>.

on tunnustettu aikamme keskeiseksi tavoitteeksi ja sukupolvien väliseen oikeudenmukaisuuteen liittyväksi kysymykseksi.

- (7) Unionin kulutus on maailmanlaajuisesti merkittävä metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen aiheuttaja. Aloitteen vaikutustenarvioinnissa arvioitiin, että EU:n kulutus ja tuotanto aiheuttavat ilman asianmukaisia sääntelytoimia kuuden soveltamisalaan kuuluvan hyödykkeen (puu, nautaeläimet, soija, palmuöljy, kaakao ja kahvi) osalta vuosittain noin 248 000 hehtaaria metsäkatoa vuoteen 2030 mennessä.
- (8) Euroopan metsäministerikonferenssin Euroopan metsien tilaa koskevassa vuoden 2020 raportissa⁶ todetaan EU:n metsien tilanteesta, että vuosina 1990–2020 metsien pinta-ala Euroopassa on kasvanut 9 prosentilla, biomassaan varastoituneen hiilen määrä 50 prosentilla ja puun tarjonta 40 prosentilla. Kuitenkin vain vajaat 5 prosenttia Euroopan metsistä katsotaan koskemattomiksi tai luonnonmetsiksi Euroopan ympäristökeskuksen ympäristön tilaa koskevan vuoden 2020 raportin⁷ mukaan.
- (9) Komissio esitti vuonna 2019 monia aloitteita, joilla puututaan maailmanlaajuisiin ympäristökriiseihin, sekä metsäkatoa koskevia erityistoimia. Tiedonannossaan EU:n toimien tehostamisesta maailman metsien suojelemiseksi ja ennallistamiseksi⁸ komissio määritteli yhdeksi päätavoitteeksi maankäyttöön kohdistuvan unionin kulutusjalanjäljen pienentämisen ja ihmisten kannustamisen unionissa kuluttamaan tuotteita, joiden toimitusketjut ovat metsäkatoa aiheuttamattomia. Komissio esitteli 11 päivänä joulukuuta 2019 antamassaan tiedonannossa ”Euroopan vihreän kehityksen ohjelma”⁹ uuden kasvustrategian, jonka tavoitteena on tehdä unionista oikeudenmukainen ja vauras yhteiskunta, jonka talous on moderni, resurssitehokas ja kilpailukykyinen, samalla kun kasvihuonekaasujen nettopäästöistä pyritään eroon vuoteen 2050 mennessä, talouskasvuun pyritään resurssien käyttöä lisäämättä eikä yhtäkään ihmistä tai aluetta jätetä huomiotta. Tavoitteena on suojella, hoitaa ja lisätä unionin luonnonpääomaa sekä suojella kansalaisten ja tulevien sukupolvien terveyttä ja hyvinvointia ympäristöön liittyviltä riskeiltä ja ympäristövaikutuksilta. Lisäksi Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteena on muun muassa puhtaan ilman, puhtaan veden, terveen maaperän ja luonnon monimuotoisuuden tarjoaminen kansalaisille ja tuleville sukupolville. Tämän vuoksi vuoteen 2030 ulottuvassa EU:n biodiversiteettistrategiassa¹⁰, Pellolta pöytään -strategiassa¹¹, EU:n metsästrategiassa¹², EU:n saasteettomuustoimintasuunnitelmassa¹³ ja muissa Euroopan vihreän kehityksen

⁶ Forest Europe - Ministerial Conference on the Protection of Forests in Europe, State of Europe's Forests 2020, <https://foresteurope.org/state-europes-forests-2020/>.

⁷ Euroopan ympäristökeskus, State of the Environment 2020, <https://www.eea.europa.eu/soer/publications/soer-2020>.

⁸ COM(2019) 352 final.

⁹ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Euroopan vihreän kehityksen ohjelma” COM(2019) 640 final.

¹⁰ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Vuoteen 2030 ulottuva EU:n biodiversiteettistrategia: Luonto takaisin osaksi elämää”, COM(2020) 380 final.

¹¹ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Pellolta pöytään - strategia oikeudenmukaista, terveyttä edistävää ja ympäristöä säästävää elintarvikejärjestelmää varten”, COM(2020) 381 final.

¹² Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Uusi EU:n metsästrategia: metsien ja metsäalan puolesta”, COM(2013) 659 final.

¹³ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Terve maapallo kaikille – EU:n toimintasuunnitelma: Kohti ilman, veden ja maaperän saasteettomuutta” COM(2021) 400 final.

ohjelman puitteissa laadituissa asiaan liittyvissä strategioissa¹⁴ korostetaan entisestään metsien suojelua ja selviytymiskykyä koskevien toimien merkitystä. EU:n biodiversiteettistrategian tavoitteena on erityisesti suojella luontoa ja kääntää ekosysteemien heikkenemisen kehityssuunta. Lisäksi EU:n biotalousstrategialla¹⁵ vahvistetaan ympäristön ja ekosysteemien suojelua ja vastataan samalla elintarvikkeiden, rehujen, energian, raaka-aineiden ja tuotteiden kasvavaan kysyntään etsimällä uusia tuotanto- ja kulutustapoja.

- (10) Jäsenvaltiot ovat toistuvasti ilmaisseet huolensa vääjäämättömästä metsäkadosta. Ne ovat korostaneet, että koska metsien suojelua, ennallistamista ja kestävää hoitoa koskevat nykyiset maailmanlaajuisen tason politiikat ja toimet eivät riitä pysäyttämään metsäkatoa ja metsien tilan heikkenemistä, tarvitaan tehostettuja unionin toimia, jotta voidaan edistää tehokkaammin kestävä kehityksen tavoitteiden (SDG) saavuttamista kaikkien Yhdistyneiden kansakuntien jäsenvaltioiden vuonna 2015 hyväksymän kestävä kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman mukaisesti. Neuvosto tuki erityisesti komission tiedonannossa ”EU:n toimien tehostamisesta maailman metsien suojelemiseksi ja ennallistamiseksi” esitettyä komission ilmoitusta, jonka mukaan komissio aikoo arvioida täydentäviä sääntelyyn liittyviä ja muita toimenpiteitä ja esittää niihin liittyviä ehdotuksia¹⁶.
- (11) Euroopan parlamentti on korostanut, että maailman metsien jatkuva tuhoaminen liittyy suurelta osin maataloustuotannon laajenemiseen, erityisesti metsien muuttamiseen maatalousmaaksi, jota käytetään monien sellaisten tuotteiden ja hyödykkeiden tuottamiseen, joiden kysyntä on suuri. Parlamentti antoi 22 päivänä lokakuuta 2020 Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimuksen) 225 artiklan mukaisesti päätöslauselman¹⁷, jossa komissiota pyydetään esittämään SEUT-sopimuksen 192 artiklan 1 kohdan mukaisesti ehdotus ”EU:n oikeudellisesta kehyksestä EU-vetoisen maailmanlaajuisen metsäkadon pysäyttämiseksi ja sen suunnan kääntämiseksi”.
- (12) Metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen torjunta on tärkeä osa toimenpidepakettia, jota tarvitaan kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi ja seuraavien sopimusten ja sitoumusten noudattamiseksi: Euroopan vihreän kehityksen ohjelman mukainen unionin sitoumus, vuoden 2015 Pariisin ilmastopöytäkirja¹⁸ sekä oikeudellisesti sitova EU:n ilmastolainsäädännön mukainen sitoumus saavuttaa ilmastoneutraalius vuoteen 2050 mennessä ja vähentää kasvihuonekaasupäästöjä vähintään 55 prosentilla vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä.

¹⁴ Esim. komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”EU:n pitkän aikavälin maaseutuvisio – Vahvat, verkottuneet, selviytymiskykyiset ja vauraat maaseutualueet”, COM(2021) 345 final.

¹⁵ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Kestävä biotalous Euroopalle: talouden, yhteiskunnan ja ympäristön välisen yhteyden lujittaminen”, COM(2018) 673 final.

¹⁶ Neuvoston päätelmät tiedonannosta ”EU:n toimien tehostamisesta maailman metsien suojelemiseksi ja ennallistamiseksi” (16. joulukuuta 2019) 15151/19. Saatavilla osoitteessa <https://www.consilium.europa.eu/media/41860/st15151-en19.pdf>.

¹⁷ Euroopan parlamentin päätöslauselma, annettu 22 päivänä lokakuuta 2020, suosituksista komissiolle EU:n oikeudellisesta kehyksestä EU-vetoisen maailmanlaajuisen metsäkadon pysäyttämiseksi ja sen suunnan kääntämiseksi (2020/2006(INL)). Saatavilla osoitteessa https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0285_FI.html.

¹⁸ EU ratifioi sopimuksen 5 päivänä lokakuuta 2016, ja se tuli voimaan 4 päivänä marraskuuta 2016.

- (13) Maatalouden laajentuminen aiheuttaa lähes 90 prosenttia maailmanlaajuisesta metsäkadosta, ja yli puolet metsäpinta-alan vähenemisestä johtuu metsien muuttamisesta viljelymaaksi, kun taas karjan laiduntamisen osuus on lähes 40 prosenttia¹⁹.
- (14) Unioni toi ja kulutti kolmanneksen maailmanlaajuisen kaupan kohteena olevista metsäkatoon liittyvistä maataloustuotteista vuosina 1990–2008. Kyseisenä ajanjaksona unionin kulutus oli syynä 10 prosenttiin tavaroiden tai palvelujen tuotantoon liittyvästä maailmanlaajuisesta metsäkadosta. EU:n kulutus aiheuttaa edelleen suhteettoman suuren osuuden metsäkadosta, vaikka sen suhteellinen osuus pieneneekin nykyään. Unionin olisi sen vuoksi toteutettava toimia minimoidakseen maailmanlaajuisen metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen, joka johtuu unionissa tapahtuvasta tiettyjen hyödykkeiden ja tuotteiden kulutuksesta. Tällä tavoin sen olisi pyrittävä vähentämään omaa osuuttaan kasvihuonekaasupäästöistä ja maailmanlaajuisesta luonnon monimuotoisuuden köyhtymisestä sekä edistämään kestäviä tuotanto- ja kulutustapoja niin unionissa kuin koko maailmassa. Jotta unionin politiikalla olisi mahdollisimman suuri vaikutus, sillä olisi pyrittävä vaikuttamaan maailmanmarkkinoihin eikä vain unioniin suuntautuviin toimitusketjuihin. Kumppanuudet ja tehokas kansainvälinen yhteistyö tuottaja- ja kuluttajamaiden kanssa ovat tässä yhteydessä olennaisen tärkeitä.
- (15) Metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen pysäyttäminen on olennainen osa kestävä kehityksen tavoitteita (SDG). Tällä asetuksella olisi edistettävä erityisesti niiden tavoitteiden saavuttamista, jotka koskevat maanpäällistä elämää (SDG 15), ilmastotoimia (SDG 13), vastuullista kuluttamista ja tuotantoa (SDG 12), nälän poistamista (SDG 2) ja terveyttä ja hyvinvointia (SDG 3). Tavoitetta 15.2 eli metsäkadon pysäyttämistä vuoteen 2020 mennessä ei ole saavutettu, minkä vuoksi on toteutettava kiireesti kunnianhimoisia ja tuloksellisia toimia.
- (16) Tämän asetuksen on myös tarkoitus vastata metsiä koskevaan New Yorkin julkilausumaan²⁰, joka on oikeudellisesti sitomaton poliittinen julkilausuma. Siinä hyväksytään maailmanlaajuinen aikataulu, jonka mukaan luonnonmetsien häviäminen puolitetaan vuoteen 2020 mennessä ja pyritään lopettamaan vuoteen 2030 mennessä. Julkilausuman hyväksyivät kymmenet hallitukset, monet maailman suurimmista yrityksistä ja vaikutusvaltaiset kansalaisyhteiskunnan ja alkuperäiskansojen järjestöt. Siinä myös kehoitettiin yksityistä sektoria täyttämään tavoite, jonka mukaan maataloushyödykkeiden, kuten palmuöljyn, soijan, paperin ja naudanlihatuotteiden tuotannon aiheuttama metsäkatko on pysäytettävä vuoteen 2020 mennessä, mutta tavoite on jäänyt saavuttamatta. Asetuksella on myös tarkoitus vastata YK:n metsästrategiaan vuosille 2017–2030²¹, jonka ensimmäinen globaali metsätavoite on kääntää metsäpinta-alan vähenemisen suunta maailmanlaajuisesti kestävä metsätalouden avulla, mukaan lukien suojelu, ennallistaminen, metsitys ja uudelleenmetsitys, sekä lisätä toimia, joilla ehkäistään metsien tilan heikkenemistä ja vahvistetaan metsien panosta ilmastomuutoksen torjunnassa.

¹⁹ FAO:n uusi kaukokartoitustutkimus, 6. 11.2021 – FAO Remote Sensing Survey reveals tropical rainforests under pressure as agricultural expansion drives global deforestation.

²⁰ <https://unfccc.int/news/new-york-declaration-on-forests>.

²¹ https://www.un.org/esa/forests/wp-content/uploads/2016/12/UNSPF_AdvUnedited.pdf.

- (17) Tällä asetuksella on tarkoitus vastata myös Glasgow'ssa annettuun metsiä ja maankäyttöä koskevaan johtajien julkilausumaan²², jossa todetaan, että maankäyttöön, ilmastoon ja luonnon monimuotoisuuteen liittyvien tavoitteiden sekä kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttaminen niin maailmanlaajuisesti kuin kansainvälisesti edellyttää muutokseen tähtääviä lisätoimia seuraavilla toisiinsa kytkeytyvillä aloilla: kestävä tuotanto ja kulutus; infrastruktuurin kehittäminen; kauppa, rahoitus ja sijoitustoiminta; sekä pienviljelijöiden, alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen tukeminen. Julistuksen allekirjoittajat korostivat julistuksessa myös, että ne vahvistavat yhteisiä pyrkimyksiään helpottaa kansainvälisesti ja kansallisesti kauppa- ja kehityspolitiikkoja, jotka edistävät kestävästä kehitystä ja kestävästä hyödykkeiden tuotantoa ja kulutusta, tähtäävät maiden yhteisen edun saavuttamiseen eivätkä edistä metsäkatoa ja maaperän huonontumista.
- (18) Unioni on Maailman kauppajärjestön (WTO) jäsenenä sitoutunut edistämään yleismaailmallista, sääntöihin perustuvaa, avointa, läpinäkyvää, ennakoitavaa, osallistavaa, syrjimätöntä ja oikeudenmukaista monenvälistä kauppajärjestelmää WTO:n puitteissa sekä avointa, kestävästä ja määrätietoista kauppapolitiikkaa. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat sen vuoksi sekä unionissa tuotetut hyödykkeet ja tuotteet että unioniin tuodut hyödykkeet ja tuotteet.
- (19) Tässä asetus on jatkoa myös komission tiedonannolle ”Avoin, kestävä ja määrätietoinen kauppapolitiikka”²³, jossa todetaan, että EU:lla on edessään uusia sisäisiä ja ulkoisia haasteita ja etenkin että Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa ja Euroopan digitaali-strategiassa on määriteltä uusi kestävämpi kasvumalli, joten EU tarvitsee uuden kauppapoliittisen strategian, jolla tuetaan EU:n sisä- ja ulkopoliittisten tavoitteiden saavuttamista ja edistetään kestävyyslisäämistä, sillä EU on sitoutunut saavuttamaan YK:n kestävän kehityksen tavoitteet. Kauppapolitiikkaa on hyödynnettävä kaikilta osin covid-19-pandemiasta toipumisessa, talouden vihreässä siirtymässä ja digitaalisessa muutoksessa sekä Euroopan selviytymiskyvyn rakentamisessa.
- (20) Tällä asetuksella olisi täydennettävä komission tiedonannossa ”EU:n toimien tehostamisesta maailman metsien suojelemiseksi ja ennallistamiseksi”²⁴, ehdotettuja muita toimenpiteitä, erityisesti seuraavia: 1) toimiminen yhdessä tuottajamaiden kanssa ja niiden tukeminen puuttumisessa metsäkadon perimmäisiin syihin, joita ovat muun muassa heikko hallinto, lainsäädännön täytäntöönpanon tehottomuus ja lahjonta, sekä 2) tärkeiden kuluttajamaiden kanssa tehtävän kansainvälisen yhteistyön lujittaminen tavoitteena edistää sellaisten vastaavien toimenpiteiden toteuttamista, joilla pyritään estämään metsäkato ja metsien tilan heikkenemiseen liittyvien toimitusketjujen tuotteiden saattaminen niiden markkinoille.
- (21) Komission olisi jatkettava yhteistyötä tuottajamaiden kanssa ja yleisesti ottaen yhteistyötä kansainvälisten järjestöjen ja elinten kanssa sekä vahvistettava tukea ja kannustimia, joilla tuetaan metsien suojelua ja metsäkatoa aiheuttamattomaan tuotantoon siirtymistä, alkuperäiskansojen roolin tunnustamista, hallinnon ja maanomistusoikeuksien parantamista, lainsäädännön täytäntöönpanon valvonnan

²² <https://ukcop26.org/glasgow-leaders-declaration-on-forests-and-land-use/>.

²³ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Kauppapolitiikan uudelleentarkastelu – Avoin, kestävä ja määrätietoinen kauppapolitiikka”, COM(2021) 66 final, 18.2.2021.

²⁴ COM(2019) 352 final.

lisäämistä sekä kestävän metsätalouden, ilmastonmuutokseen sopeutuvan maatalouden, kestävän tehostamisen ja monipuolistamisen sekä agroekologian ja peltometsäviljelyn edistämistä. Komission olisi tässä yhteydessä tunnustettava alkuperäiskansojen rooli metsien suojelussa. Unionin ja jäsenvaltioiden olisi jo olemassa olevista aloitteista saatujen kokemusten ja niistä opittujen asioiden pohjalta tehtävä yhteistyötä tuotantomaiden kanssa näiden pyynnöstä, jotta voidaan hyödyntää metsien monikäyttöisyyttä, tukea maita siirtymisessä kestäväan metsätalouteen ja vastata maailmanlaajuisiin haasteisiin samalla, kun täytetään paikalliset tarpeet ja otetaan huomioon pienviljelijöiden kohtaamat haasteet maailman metsien suojelemiseksi ja ennallistamiseksi toteutettavien toimien tehostamisesta annetun tiedonannon mukaisesti. Kumppanuuteen perustuvan lähestymistavan avulla olisi autettava tuottajamaita suojelemaan ja ennallistamaan metsiä sekä käyttämään niitä kestäväällä tavalla, jotta voidaan edistää tämän asetuksen tavoitteena olevaa metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen hillitsemistä.

- (22) Komission tiedonannossa ilmoitetaan myös metsäkatoa, metsien tilan heikkenemistä sekä maailman metsäpinta-alan muutoksia ja niiden aiheuttajia käsittelevän EU:n seurantakeskuksen, jäljempänä ”EU:n seurantakeskus”, perustamisesta. Komissio ottaa keskuksen käyttöön maailman metsäpinta-alan muutosten ja niiden aiheuttajien seurannan parantamiseksi. EU:n seurantakeskus parantaa lisäksi jo olemassa olevien seurantavälineiden, kuten Copernicus-tuotteiden, avulla julkisten tahojen, kuluttajien ja yritysten mahdollisuuksia saada tietoja toimitusketjuista. Se tarjoaa myös helppotajuisia tietoja ja dataa, jotka osoittavat, miten metsäkatot, metsien tilan heikkeneminen sekä maailman metsäpinta-alan muutokset ovat sidoksissa hyödykkeiden ja tuotteiden kysyntään ja kauppaan EU:ssa. EU:n seurantakeskus tukee näin ollen suoraan tämän asetuksen täytäntöönpanoa tarjoamalla tieteellistä näyttöä maailmanlaajuisesta metsäkadosta ja metsien tilan heikkenemisestä sekä niihin liittyvästä kaupasta. EU:n seurantakeskus tekee tiivistä yhteistyötä asiaan liittyvien kansainvälisten järjestöjen, tutkimuslaitosten ja kolmansien maiden kanssa.
- (23) EU:n nykyisessä lainsäädäntökehyksessä keskitytään laittoman puunkorjuun ja siihen liittyvän kaupan torjuntaan eikä siinä puututa suoraan metsäkatoon. Se koostuu puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta (EU) N:o 995/2010²⁵ ja Euroopan yhteisöön suuntautuvaa puutavaran tuontia koskevan FLEGT-lupajärjestelmän perustamisesta annetusta neuvoston asetuksesta (EY) N:o 2173/2005²⁶. Molempia asetuksia arvioitiin toimivuustarkastuksessa, jossa todettiin, että vaikka lainsäädännöllä on ollut myönteinen vaikutus metsähallintoon, asetusten tavoitteita eli laittoman puunkorjuun ja siihen liittyvän kaupan hillitsemistä ja laittomasti korjatun puutavaran kulutuksen vähentämistä EU:ssa ei ole saavutettu²⁷. Siinä pääteltiin myös, että puutavaran laillisuuteen keskittyminen ei yksinään riitä asetettujen tavoitteiden saavuttamiseen.
- (24) Saatavilla olevat raportit vahvistavat, että huomattava osa meneillään olevasta metsien hävittämisestä on tuotantomaiden lainsäädännön mukaan laillista. Eräissä tuoreissa raportissa²⁸ arvioidaan, että vuosina 2013–2019 noin 30 prosenttia metsien

²⁵ EUVL L 295, 12.11.2010, s. 23.

²⁶ EUVL L 347, 30.12.2005, s. 1

²⁷ <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/11630-Laiton-puunkorjuu-EUn-saantojen-arviointi-toimivuustarkastus-fi>

²⁸ https://www.forest-trends.org/wp-content/uploads/2021/05/Illicit-Harvest-Complicit-Goods_rev.pdf

hävittämisestä trooppisten maiden maatalouden liiketoimintaa varten oli laillista. Koska saatavilla olevat tiedot koskevat yleensä heikon hallinnon maita, laittoman metsien hävittämisen todellinen maailmanlaajuinen osuus saattaa olla arvioitua pienempi. Tiedoista käy kuitenkin selkeästi ilmi, että tuotantomaassa laillisen metsien hävittämisen huomiotta jättäminen heikentää poliittisten toimien vaikuttavuutta.

- (25) Unionivetoiseen metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen puuttumista koskevien mahdollisten poliittisten toimien vaikutustenarvioinnissa, neuvoston päätelmissä ja Euroopan parlamentin vuoden 2020 päätöslauselmassa todetaan selkeästi, että metsäkato ja metsien tilan heikkeneminen on vahvistettava unionin tulevia toimenpiteitä ohjaaviksi kriteereiksi. Unionin uudessa oikeudellisessa kehyksessä olisi sen vuoksi käsiteltävä sekä laillisuutta että sitä, onko asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden tuotanto metsäkatoa aiheuttamatonta.
- (26) ”Metsäkadon aiheuttamattomuuden” määritelmän olisi oltava riittävän laaja kattamaan sekä metsäkato että metsien tilan heikkeneminen. Sen olisi myös varmistettava oikeudellinen selkeys ja oltava mitattavissa määrällisten, objektiivisten ja kansainvälisesti tunnustettujen tietojen perusteella.
- (27) Asetuksen olisi katettava hyödykkeet, joiden kulutuksella unionissa on suurin rooli maailmanlaajuisen metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen aiheuttajina ja joiden osalta unionin poliittiset toimet voivat tuottaa suurimmat hyödyt kaupan yksikköarvoa kohti. Vaikutustenarviointia tukevan tutkimuksen yhteydessä tehtiin laaja katsaus tieteellisen kirjallisuuden primaareihin tiedonlähteisiin, joissa arvioidaan EU:n kulutuksen vaikutuksia maailmanlaajuiseen metsäkatoon ja yhdistetään kyseinen kulutusjalanjälki tiettyihin hyödykkeisiin. Tutkimukselle tehtiin ristiintarkastus laajan sidosryhmäkuulemisen avulla. Tämän prosessin tuloksena saatiin ensimmäinen luettelo kahdeksasta hyödykkeestä. Puu sisällytettiin suoraan asetuksen soveltamisalaan, koska se kuului jo puutavara-asetuksen soveltamisalaan. Hyödykkeiden luetteloa supistettiin sen jälkeen vaikutustenarvioinnissa tehdyn tehokkuusanalyysin perusteella. Tehokkuusanalyysissä verrattiin tuoreen tutkimuksen²⁹ arvioiden mukaisia EU:n kulutukseen liittyviä metsäkatohehtaareja kunkin hyödykkeen EU:hun tuonnin keskimääräiseen arvoon. Tehokkuusanalyysiin käytetyssä tutkimuksessa analysoitiin kaikkiaan kahdeksan hyödykettä, joista seuraavat kuusi vastaavat tutkimuksen mukaan suurimmasta osasta EU-vetoista metsäkatoa: palmuöljy (33,95 %), soija (32,83 %), puu (8,62 %), kaakao (7,54 %), kahvi (7,01 %) ja naudanliha (5,01 %).
- (28) Koska kierrätettyjen asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden käyttöä olisi kannustettava ja koska toimijoille aiheutuisi kohtuuton rasite, jos tällaiset hyödykkeet ja tuotteet sisällytettäisiin tämän asetuksen soveltamisalaan, tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä käytetyt hyödykkeet ja tuotteet, joiden elinkaari on päättynyt ja jotka muutoin käsiteltäisiin jätteenä.
- (29) Tässä asetuksessa olisi vahvistettava asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita koskevat velvoitteet, jotta voidaan torjua tehokkaasti metsäkatoa ja metsien tilan heikkenemistä sekä edistää metsäkatoa aiheuttamattomia toimitusketjuja.

²⁹ Pendrill F., Persson U. M., Kastner, T., 2020.

- (30) Monet kansainväliset järjestöt ja elimet (esim. YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö, hallitustenvälinen ilmastomuutospaneeli, YK:n ympäristöohjelma, Pariisin sopimus, Kansainvälinen luonnonsuojelujärjestö, biodiversiteettisopimus) ovat käsitelleet metsäkatoa ja metsien tilan heikkenemistä, ja tämän asetuksen määritelmät perustuvat niiden työhön.
- (31) Olisi asetettava määrätty aikaraja, johon nähden arvioitaisiin, onko kyseessä oleva maa-alue ollut metsäkadon tai metsien tilan heikkenemisen kohteena. Se tarkoittaisi, että tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat hyödykkeet ja tuotteet eivät saisi saapua unionin markkinoille eikä niitä saisi viedä, jos ne on tuotettu kyseisen päivän jälkeen metsäkadon tai metsien tilan heikkenemisen kohteena olevalla maalla. Aikarajan olisi mahdollistettava asianmukainen tarkastus ja seuranta sekä vastattava voimassa olevia kansainvälisiä sitoumuksia, kuten kestävän kehityksen tavoitteita ja metsiä koskevaa New Yorkin julkilausumaa, ja siten minimoitava toimitusketjujen äkilliset häiriöt samalla, kun poistetaan kaikki kannustimet metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen johtavien toimien nopeuttamiseen tämän asetuksen voimaantulon vuoksi.
- (32) Jotta voidaan vahvistaa unionin panosta metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen pysäyttämiseen ja varmistaa, että metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen liittyvistä toimitusketjuista peräisin olevia hyödykkeitä ja tuotteita ei saateta unionin markkinoille, asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita saa saattaa unionin markkinoille, asettaa saataville niillä ja viedä unionin markkinoilta vain, jos ne ovat metsäkatoa aiheuttamattomia ja ne on tuotettu tuotantomaaan asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti. Edellä mainitun vahvistamiseksi asianomaisiin hyödykkeisiin ja tuotteisiin olisi aina liitettävä asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus.
- (33) Toimijoiden olisi toteuttava systeemiseen lähestymistapaan perustuvat asianmukaiset toimenpiteet varmistaa, että asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet, joita ne aikovat saattaa unionin markkinoille, ovat tässä asetuksessa säädettyjen metsäkadon aiheuttamattomuutta ja laillisuutta koskevien vaatimusten mukaisia. Tätä varten toimijoiden olisi laadittava ja toteutettava asianmukaisen huolellisuuden menettelyt. Tässä asetuksessa vaadittavaan asianmukaisen huolellisuuden menettelyyn olisi kuuluttava seuraavat kolme osatekijää: tiedonantovaatimukset, riskinarviointi ja riskiä vähentävät toimenpiteet. Asianmukaisen huolellisuuden menettelyt olisi suunniteltava siten, että niiden avulla saadaan tietoa unionin markkinoille saatettavien hyödykkeiden ja tuotteiden lähteistä ja toimittajista sekä tietoja, jotka osoittavat, ettei niihin liity metsäkatoa eikä metsien tilan heikkenemistä ja että laillisuutta koskevat vaatimukset täyttyvät. Osoittaminen voidaan tehdä muun muassa yksilöimällä tuotantomaa ja -alue, mukaan lukien asianomaisten maa-alueiden maantieteelliset koordinaatit. Näissä ajanmääritykseen, paikannukseen ja/tai maanhavainnointiin perustuvissa maantieteellisissä koordinaateissa voitaisiin hyödyntää unionin avaruusohjelmista (EGNOS/Galileo ja Copernicus) saatavaa avaruusdataa ja -palveluja. Toimijoiden olisi tehtävä riskinarviointi näiden tietojen pohjalta. Jos havaitaan riski, toimijoiden olisi vähennettävä sitä siten, että tuloksena on riskin torjuminen kokonaan tai merkityksettömän alhainen riski. Toimija saisi saattaa asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen unionin markkinoille tai viedä sen unionin markkinoilta vasta sitten, kun se on toteuttanut asianmukaisen huolellisuuden menettelyn vaaditut vaiheet ja todennut, ettei ole riskiä tai on vain merkityksettömän alhainen riski siitä, että asianomainen hyödyke tai tuote ei ole tämän asetuksen mukainen.

- (34) Toimijoiden olisi otettava virallisesti vastuu niiden asianomaisten hyödykkeiden tai tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta, jotka ne aikovat saattaa unionin markkinoille tai viedä niiltä, asettamalla saataville asianmukaista huolellisuutta koskevat vakuutukset. Tässä asetuksessa olisi säädettävä kyseisen vakuutuksen mallista. Tämän odotetaan helpottavan toimivaltaisten viranomaisten ja tuomioistuinten toteuttamaa tämän asetuksen täytäntöönpanon valvontaa sekä saavan toimijat noudattamaan sääntöjä paremmin.
- (35) Hyvän käytännön tunnustamiseksi riskinarviointimenettelyssä voidaan käyttää sertifiointia tai muita kolmannen osapuolen todentamisjärjestelmiä, mutta niiden ei pitäisi korvata asianmukaista huolellisuutta koskevaa toimijan vastuuta.
- (36) Kauppaa käyvien olisi oltava vastuussa sellaisten tietojen keräämisestä ja säilyttämisestä, joilla varmistetaan niiden asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden tuotantoketjun avoimuus, joita ne asettavat saataville markkinoilla. Suurilla kauppaa käyvillä, jotka eivät ole pieniä ja keskisuuria yrityksiä (pk-yrityksiä), on merkittävä vaikutus toimitusketjuihin ja tärkeä rooli sen varmistamisessa, että ne ovat metsäkatoa aiheuttamattomia, minkä vuoksi niillä olisi oltava samat velvoitteet kuin toimijoilla.
- (37) Avoimuuden edistämiseksi ja täytäntöönpanon valvonnan helpottamiseksi toimijoiden, jotka eivät ole pk-yrityksiä, olisi vuosittain raportoitava julkisesti soveltamastaan asianmukaisen huolellisuuden järjestelmästä sekä velvoitteiden täyttämiseksi toteuttamistaan toimista.
- (38) Muita EU:n säädöksiä, joissa asetetaan ihmisoikeuksiin tai ympäristöön kohdistuviin haitallisiin vaikutuksiin liittyviä asianmukaisen huolellisuuden vaatimuksia arvoketjussa, olisi sovellettava, mikäli tässä asetuksessa ei ole erityisiä säännöksiä, joilla olisi sama tavoite, luonne ja vaikutus ja joita voitaisiin mukauttaa tulevien lainsäädännön muutosten perusteella. Tämän asetuksen olemassaolo ei saisi sulkea pois sellaisten muiden EU:n säädösten soveltamista, joissa säädetään arvoketjuihin liittyvää asianmukaista huolellisuutta koskevia vaatimuksia. Jos tällaisissa muissa EU:n säädöksissä säädetään yksityiskohtaisemmista säännöksistä tai lisävaatimuksista tämän asetuksen säännöksiin nähden, kyseisiä säännöksiä olisi sovellettava yhdessä tämän asetuksen säännösten kanssa. Jos tämä asetus sisältää yksityiskohtaisempia säännöksiä, niitä ei pitäisi tulkita tavalla, joka heikentää asianmukaista huolellisuutta koskevien muiden EU:n säädösten tehokasta soveltamista tai niiden yleisen tavoitteen saavuttamista.
- (39) Toimijoiden, jotka kuuluvat sellaisten muiden EU:n säädösten soveltamisalaan, joissa asetetaan ihmisoikeuksiin tai ympäristöön kohdistuviin haitallisiin vaikutuksiin liittyviä asianmukaisen huolellisuuden vaatimuksia arvoketjussa, olisi voitava täyttää tämän asetuksen mukaiset raportointivelvoitteet sisällyttämällä vaaditut tiedot toisen EU:n säädöksen mukaiseen raportointiin.
- (40) Vastuun tämän asetuksen täytäntöönpanon valvonnasta olisi oltava jäsenvaltioilla, ja niiden toimivaltaisista viranomaisista olisi vaadittava varmistamaan, että tätä asetusta noudatetaan kaikilta osin. Tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano unionin markkinoille saapuvien tai niiltä lähtevien asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden osalta voidaan saavuttaa ainoastaan toimivaltaisten viranomaisten, tulliviranomaisten ja komission välisen järjestelmällisen tietojenvaihdon ja yhteistyön avulla.

- (41) Tämän asetuksen vaikuttava ja tehokas täytäntöönpano ja noudattamisen valvonta ovat olennaisen tärkeitä sen tavoitteiden saavuttamiseksi. Tätä varten komission olisi perustettava tietojärjestelmä, jolla autetaan toimijoita ja toimivaltaisia viranomaisia markkinoille saatettuja asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita koskevien tarpeellisten tietojen esittämisessä ja saamisessa, ja ylläpidettävä sitä. Toimijoiden olisi toimitettava tietojärjestelmään asianmukaista huolellisuutta koskevat vakuutukset. Toimivaltaisilla viranomaisilla ja tulliviranomaisilla olisi oltava pääsy tietojärjestelmään, jotta ne voivat helpommin täyttää tämän asetuksen mukaiset velvoitteensa. Myös suurella yleisöllä olisi oltava pääsy tietojärjestelmään, ja anonymisoidut tiedot olisi tarjottava avoimessa ja koneellisesti luettavassa muodossa unionin avoimen tiedon politiikan mukaisesti.
- (42) Unionin markkinoille saapuvien tai niiltä lähtevien asianomaisten hyödykkeiden osalta toimivaltaisten viranomaisten tehtävänä on tarkastaa, täyttävätkö ne tämän asetuksen mukaiset vaatimukset, kun taas tullin tehtävänä on varmistaa, että asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen viite on tarvittaessa saatavilla tulli-ilmoituksessa. Lisäksi tullin on siitä ajankohdasta alkaen, jolloin sähköinen rajapinta on käytössä tulliviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojenvaihtoa varten, tarkastettava asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen tila tietojärjestelmästä toimivaltaisten viranomaisten tekemän alustavan riskianalyysin jälkeen ja toimittava sen mukaisesti (eli määrättävä hyödykettä tai tuotetta koskeva keskeytys tai kielto, jos tietojärjestelmässä olevan vakuutuksen tila niin edellyttää). Näiden erityisten valvontajärjestelyjen vuoksi tämän asetuksen soveltamiseen ja täytäntöönpanon valvontaan ei sovelleta asetuksen (EU) 2019/1020 VII lukua.
- (43) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että käytettävissä on aina riittävät taloudelliset resurssit, jotta toimivaltaisilla viranomaisilla on asianmukaiset henkilöresurssit ja välineistö. Tehokkaat tarkastukset vaativat paljon resursseja, joiden olisi oltava vakaat ja vastattava tasoltaan kulloisiakin täytäntöönpanotarpeita. Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus täydentää julkista rahoitusta perimällä maksuja asiaankuuluvilta talouden toimijoilta niiden kustannusten kattamiseksi, jotka syntyvät vaatimustenvastaisiksi todettuihin asianomaisiin hyödykkeisiin ja tuotteisiin liittyvien tarkastusten tekemisestä.
- (44) Tämä asetus ei rajoita unionin markkinoille saapuvia tai niiltä lähteviä tavaroita ja tuotteita koskevan unionin muun lainsäädännön soveltamista eikä etenään unionin tullikoodeksin tulliviranomaisten toimivaltaa ja tullivalvontaa koskevien säännösten soveltamista. Maahantuojille olisi muistutettava, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 220, 254 ja 256–258 artiklassa säädetään, että unionin markkinoille saapuvat tuotteet, jotka edellyttävät lisäjalostusta, on asetettava sellaiseen tullimenettelyyn, joka mahdollistaa tämän lisäjalostuksen suorittamisen. Luovuttamista vapaaseen liikkeeseen tai vientiin ei olisi yleensä katsottava osoitukseksi siitä, että tuote on unionin oikeuden mukainen, sillä tällaiseen luovutukseen ei välttämättä sisälly täydellistä vaatimustenmukaisuuden valvontaa.
- (45) Unionin markkinoille saapuvien tai niiltä lähtevien asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden valvontaprosessin optimoimiseksi ja keventämiseksi on tarpeen perustaa sähköisiä rajapintoja, jotka mahdollistavat automaattisen tiedonsiirron tullijärjestelmien ja toimivaltaisten viranomaisten tietojärjestelmän välillä. EU:n tullialan yhdenmety palveluympäristö on luonteva vaihtoehto tällaisen tiedonsiirron tukemiseen. Rajapintojen olisi oltava pitkälle automatisoituja ja helppokäyttöisiä, ja

lisärasitetta tulliviranomaisille olisi vältettävä. Koska erot tulli-ilmoituksessa ja asianmukaista huolellisuutta koskevassa vakuutuksessa ilmoitettavien tietojen välillä ovat vähäiset, on lisäksi aiheellista ehdottaa yritysten ja viranomaisten välisiin yhteyksiin perustuvaa lähestymistapaa, jossa kauppaa käyvät ja talouden toimijat asettavat asianomaista hyödykettä tai tuotetta koskevan asianmukaisen huolellisuuden vakuutuksen saataville kansallisen tullialan yhdenmukaisen palveluympäristön kautta, ja tämä vakuutus siirretään automaattisesti toimivaltaisten viranomaisten käyttämään tietojärjestelmään. Tulliviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten olisi osallistuttava siirrettävien tietojen ja muiden teknisten vaatimusten määrittämiseen.

- (46) Riski siitä, että vaatimustenvastaisia hyödykkeitä ja tuotteita saatetaan unionin markkinoille, vaihtelee riippuen hyödykkeestä ja tuotteesta sekä sen alkuperä- ja tuotantomasta. Toimijoihin, jotka hankkivat hyödykkeitä ja tuotteita sellaisista maista tai maiden osista, joissa riski kasvattaa, korjata tai tuottaa asianomaisia hyödykkeitä tämän asetuksen vastaisesti on alhainen, olisi sovellettava pienempää määrää velvoitteita, mikä vähentäisi säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia ja hallinnollista rasitusta. Suuririskistä maista tai maiden osista peräisin oleviin hyödykkeisiin ja tuotteisiin olisi sovellettava toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa tehostettua valvontaa.
- (47) Tästä syystä komission olisi sovellettava erilaisia perusteita arvioidessaan metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen riskiä maan tai sen osien tasolla. Perusteissa olisi otettava huomioon sekä määrälliset, objektiiviset ja kansainvälisesti tunnustetut tiedot että merkit maiden aktiivisesta osallistumisesta metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen torjuntaan. Näiden vertailuanalyysitietojen olisi helpotettava asianmukaisen huolellisuuden noudattamista unionin toimijoiden kannalta ja vaatimusten noudattamisen seuranta ja valvontaa toimivaltaisten viranomaisten kannalta. Samalla niiden avulla myös kannustettaisiin tuottajamaita parantamaan maataloustuotantojärjestelmiensä kestävyyttä ja vähentämään niiden vaikutusta metsäkatoon. Näin edistettäisiin toimitusketjujen avoimuutta ja kestävyyttä. Vertailuanalyysijärjestelmän olisi perustuttava maiden luokitukseen kolmeen eri tasoon eli alhaisen, keskimääräisen ja suuren riskin maiksi. Asianmukaisen avoimuuden ja selkeyden varmistamiseksi komission olisi erityisesti asetettava julkisesti saataville vertailuanalyysiin käytetyt tiedot, ehdotetun luokituksen muutoksen syyt ja asianomaisen maan vastaus. Alhaisen riskin maista tai maiden osista peräisin olevien asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden osalta toimijoiden olisi voitava soveltaa yksinkertaistettua asianmukaisen huolellisuuden menettelyä. Toimivaltaisten viranomaisten olisi puolestaan sovellettava tehostettua valvontaa suuririskisiksi määritellyistä maista tai maiden osista peräisin oleviin asianomaisiin hyödykkeisiin ja tuotteisiin. Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä, joissa yksilöidään maat tai maiden osat, joihin liittyy alhainen tai suuri riski tuottaa asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita, jotka eivät ole tämän asetuksen mukaisia.
- (48) Toimivaltaisten viranomaisten olisi säännöllisesti tarkastettava toimijat ja kauppaa käyvät sen todentamiseksi, että ne tosiasiallisesti täyttävät tässä asetuksessa säädetyt velvoitteet. Lisäksi toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä tarkastuksia, jos ne saavat asiaa koskevia merkityksellisiä tietoja, kuten tietoja kolmansien osapuolten esittämistä perustelluista huolista. Jotta asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet, asianomaiset toimijat ja kauppaa käyvät sekä niiden osuuksia hyödykkeistä ja tuotteista vastaavat määrät saataisiin riittävästi katetuiksi, olisi sovellettava

kaksitahoista lähestymistapaa. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tällöin tarkastettava tietty prosenttiosuus toimijoista ja kauppaa käyvistä samalla, kun tarkastukset kattaisivat myös tietyn prosenttiosuuden asianomaisista hyödykkeistä ja tuotteista. Prosenttiosuuksien olisi oltava suuremmat suuririskisistä maista tai maiden osista peräisin olevien asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden osalta.

- (49) Toimijoita ja kauppaa käyviä koskevissa toimivaltaisten viranomaisten tarkastuksissa olisi tarkastettava asianmukaisen huolellisuuden järjestelmät sekä se, ovatko asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet tämän asetuksen säännösten mukaisia. Tarkastusten olisi perustuttava riskiperusteiseen tarkastussuunnitelmaan. Suunnitelmassa olisi sovellettava riskinarviointiperusteita, joiden perusteella toimivaltaiset viranomaiset voisivat tehdä riskianalyysin toimijoiden ja kauppaa käyvien toimittamista asianmukaista huolellisuutta koskevista vakuutuksista. Riskinarviointiperusteissa olisi otettava huomioon asianomaisiin hyödykkeisiin ja tuotteisiin tuotantomaassa liittyvä metsäkadon riski sekä tiedot siitä, miten toimijat ja kauppaa käyvät ovat aiemmin noudattaneet tämän asetuksen velvoitteita, ja kaikki muut toimivaltaisten viranomaisten saatavilla olevat asiaan liittyvät tiedot. Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava määrittää asianmukaista huolellisuutta koskevien vakuutusten riskianalyysin perusteella, mitkä toimijat, kauppaa käyvät ja asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet on tarkastettava. Riskianalyysi olisi tehtävä käyttämällä siinä tietojärjestelmässä olevia sähköisiä tietojenkäsittelymenetelmiä, johon viedään asianmukaista huolellisuutta koskevat vakuutukset.
- (50) Jos asianmukaista huolellisuutta koskevien vakuutusten riskianalyysistä käy ilmi, että tiettyjen asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden vaatimustenvastaisuuden riski on suuri, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava toteuttaa välittömästi väliaikaisia toimenpiteitä, joilla estetään niiden saattaminen unionin markkinoille tai asettaminen saataville niillä. Jos tällaiset asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet olisivat saapumassa unionin markkinoille tai lähtemässä niiltä, toimivaltaisten viranomaisten olisi pyydettävä tulliviranomaisilta vapaaseen liikkeeseen luovutuksen tai viennin keskeyttämistä tehdäkseen tarvittavat tarkastukset. Pyyntö olisi toimitettava käyttämällä tulliviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten välistä sähköistä rajapintaa. Unionin markkinoille saattamisen tai niillä saataville asettamisen, vapaaseen liikkeeseen luovutuksen tai viennin keskeyttäminen olisi rajattava enintään kolmeen työpäivään, paitsi jos toimivaltaiset viranomaiset tarvitsevat lisäaikaa arvioidakseen, ovatko asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet tämän asetuksen mukaisia. Siinä tapauksessa toimivaltaisten viranomaisten olisi toteuttava väliaikaisia lisätoimenpiteitä keskeytysajan pidentämiseksi tai pyydettävä kyseistä pidennystä tulliviranomaisilta, jos asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet ovat saapumassa unionin markkinoille tai lähtemässä niiltä.
- (51) Tarkastussuunnitelmaa olisi säännöllisin väliajoin päivitettävä sen täytäntöönpanon tulosten perusteella. Niiden toimijoiden tarkastuksia, jotka ovat jatkuvasti osoittaneet noudattavansa sääntöjä, voitaisiin harventaa.
- (52) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen täytäntöönpano ja tehokas täytäntöönpanon valvonta, jäsenvaltioilla olisi oltava valtuudet poistaa markkinoilta vaatimustenvastaiset asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet ja tehdä niille palautusmenettely sekä toteuttaa asianmukaisia korjaavia toimenpiteitä. Niiden olisi myös varmistettava, että tämän asetuksen säännösten rikkomisesta koituu toimijoille ja kauppaa käyville seuraamuksia, jotka ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

- (53) Kun otetaan huomioon metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen sekä niihin liittyvän kaupan kansainvälinen luonne, toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä keskenään, jäsenvaltioiden tulliviranomaisten, komission sekä kolmansien maiden hallintoviranomaisten kanssa. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös tehtävä yhteistyötä muiden sellaisten EU:n säädösten valvonnasta ja täytäntöönpanosta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joissa asetetaan ihmisoikeuksiin tai ympäristöön kohdistuvia haitallisia vaikutuksia koskevia asianmukaisen huolellisuuden vaatimuksia arvoketjussa.
- (54) Vaikka tässä asetuksessa käsitellään metsäkatoa ja metsien tilan heikkenemistä vuoden 2019 tiedonannossa EU:n toimien tehostamisesta maailman metsien suojelemiseksi ja ennallistamiseksi suunnitellulla tavalla, metsien suojelu ei saisi johtaa muiden luonnon ekosysteemien muuntamiseen tai huononemiseen. Ekosysteemit, kuten kosteikot, savannit ja suot ovat erittäin merkittäviä maailmanlaajuisten ilmastomuutoksen torjuntatoimien kannalta sekä muiden kestäväen kehityksen tavoitteiden kannalta, ja niiden muuntaminen tai huonontaminen vaatii kiireesti erityistä huomiota. Komission olisi tältä osin arvioitava kahden vuoden kuluttua asetuksen voimaantulosta, onko tarpeen ja mahdollista laajentaa asetuksen soveltamisala kattamaan muita ekosysteemejä ja uusia hyödykkeitä. Komission olisi samalla tarkistettava tämän asetuksen liitteessä I olevaa asianomaisten tuotteiden luetteloa delegoidulla säädöksellä.
- (55) Jotta voidaan varmistaa, että tässä asetuksessa toimijoille säädetyt tiedonantovaatimukset ovat edelleen ajankohtaisia ja tieteen ja teknologian kehityksen mukaisia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä, joilla täydennetään asianmukaisen huolellisuuden menettelyn edellyttämiä tiedonantovaatimuksia, tässä asetuksessa vahvistettuja riskinarviointia ja riskien vähentämistä koskevia tietoja ja perusteita, joita toimijoiden on noudatettava, sekä tämän asetuksen liitteessä I vahvistettua tavaroiden luetteloa. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle olisi toimitettava kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla olisi järjestelmällisesti oltava oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (56) Asetuksessa (EU) N:o 995/2010 kielletään laittomasti korjatun puutavaran ja puutuotteiden saattaminen unionin markkinoille. Siinä asetetaan puutavaraa ensimmäistä kertaa markkinoille saattaville toimijoille velvoite noudattaa asianmukaista huolellisuutta ja kauppaa käyville velvoite kirjata jäljitettävissä olevalla tavalla tiedot toimittajistaan ja asiakkaistaan. Tässä asetuksessa olisi säilytettävä velvoite, jonka mukaan unionin markkinoille saatettavien asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden, kuten puun ja puutuotteiden, laillisuus on varmistettava, ja sitä olisi täydennettävä kestävyyttä koskevalla vaatimuksella. Mainitusta asetuksesta ja siihen liittyvästä komission täytäntöönpanoasetuksesta (EU) N:o 607/2012 on tullut tarpeettomia tämän asetuksen vuoksi, joten ne olisi kumottava.

- (57) Asetuksessa (EY) N:o 2173/2005 säädetään unionin menettelyistä FLEGT-lupajärjestelmän täytäntöönpanemiseksi puutavaraa tuottavien maiden kanssa tehtävien kahdenvälisen vapaaehtoisten kumppanuussopimusten avulla. Euroopan unionin tekemien kahdenvälisen sitoumusten noudattamiseksi ja niiden kumppanimaiden kanssa saavutetun edistyksen ylläpitämiseksi, joilla on käytössä toimiva järjestelmä (FLEGT-lupia myönnetään), tähän asetukseen olisi sisällytettävä säännös, jonka mukaan voimassa olevan FLEGT-luvan kattaman puun ja puuperäisten tuotteiden katsotaan täyttävän tämän asetuksen mukaisen laillisuutta koskevan vaatimuksen.
- (58) Vaikka tässä asetuksessa käsitellään metsäkatoa ja metsien tilan heikkenemistä vuoden 2019 tiedonannossa EU:n toimien tehostamisesta maailman metsien suojelemiseksi ja ennallistamiseksi suunnitellulla tavalla, metsien suojelu ei saisi johtaa muiden luonnon ekosysteemien muuntamiseen tai huononemiseen. Ekosysteemit, kuten kosteikot, savannit ja suot ovat erittäin merkittäviä maailmanlaajuisten ilmastomuutoksen torjuntatoimien kannalta sekä muiden kestävä kehityksen tavoitteiden kannalta, ja niiden muuntaminen tai huonontaminen vaatii kiireesti erityistä huomiota. Sen vuoksi olisi kahden vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta arvioitava, onko tarpeen ja mahdollista laajentaa tämän asetuksen soveltamisala kattamaan metsien lisäksi muita ekosysteemejä.
- (59) Jos tämän asetuksen soveltamiseksi on tarpeen käsitellä henkilötietoja, niitä on käsiteltävä henkilötietojen suojaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti. Kaikkein tämän asetuksen nojalla suoritettavaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan tapauksen mukaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679³⁰ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1725³¹.
- (60) Yksittäiset jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen torjunta vähentämällä unionin kulutuksen osuutta, vaan se voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (61) Toimijoille, kauppaa käyville ja toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava kohtuullinen aika valmistautua tämän asetuksen vaatimusten noudattamiseen,

³⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojalaki) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

³¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018 s. 39).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 luku

Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat nautaeläinten, kaakaon, kahvin, öljypalmujen, soijan ja puun, jäljempänä 'asianomaiset hyödykkeet', ja liitteessä I lueteltujen tuotteiden, jotka sisältävät asianomaisia hyödykkeitä, joita on käytetty niiden ravintona tai jotka on tehty käyttäen niitä, jäljempänä 'asianomaiset tuotteet', saattamista unionin markkinoille ja asettamista saataville niillä sekä vientiä unionin markkinoilta ja joiden tavoitteena on

- (a) minimoida unionin vaikutus metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen maailmanlaajuisesti
- (b) vähentää Euroopan unionin osuutta kasvihuonekaasupäästöistä ja maailmanlaajuisesta luonnon monimuotoisuuden köyhtymisestä.

Asetusta ei sovelleta unionin markkinoille saatettuihin asianomaisiin hyödykkeisiin ja tuotteisiin, jotka on tuotettu ennen 36 artiklan 1 kohdassa vahvistettua päivämäärää.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- (1) 'metsäkadolla' metsien muuttamista maatalouden tarkoituksiin riippumatta siitä, onko muutos ihmisen toiminnan aiheuttama vai ei;
- (2) 'metsällä' pinta-alaltaan yli 0,5 hehtaarin maa-alaa, jolla puiden korkeus on yli viisi metriä ja latvuspeittävyys yli 10 prosenttia tai jolla puut pystyvät saavuttamaan nämä kynnysarvot luonnollisessa elinympäristössä, lukuun ottamatta maatalousviljelmiä ja pääasiassa maatalouskäytössä tai kaupunkien maankäytössä olevia maita;
- (3) 'maatalousviljelmillä' maatalouden tuotantojärjestelmiin kuuluvia puustoja, kuten hedelmäpuuviljelmiä, öljypalmuviljelmiä, oliivitarhoja ja peltometsäviljelyjärjestelmiä, joissa viljelykasveja kasvatetaan puiden suojassa. Se kattaa kaikki liitteessä I esitettyjen hyödykkeiden viljelmät puuta lukuun ottamatta;
- (4) 'viljelymetsällä' istutettua metsää, jota hoidetaan intensiivisesti ja joka täyttää istutuksen ja metsikön täysikasvuisuuden osalta kaikki seuraavat kriteerit: yksi tai kaksi lajia, tasainen ikäluokka ja säännölliset etäisyydet puiden välillä. Siihen kuuluvat lyhytkiertoiset viljelymetsiköt, joita käytetään puuraaka-aineeksi, kuiduksi ja energiaksi, mutta eivät suojametsiksi tai ekosysteemin kunnostustarkoituksiin istutetut metsät eivätkä istuttamalla tai kylvämällä perustetut metsät, jotka

täysikasvuisina muistuttavat tai tulevat muistuttamaan luonnollisesti uudistuvia metsiä;

- (5) 'istutetulla metsällä' metsää, jonka puut ovat peräisin pääasiassa istutuksesta ja/tai harkitusta kylvöstä edellyttäen, että odotettu istutettujen tai kylvettyjen puiden osuus on yli viisikymmentä prosenttia kasvavasta puustosta tavoiteiässä. Se sisältää alun perin istutetuista tai kylvetyistä puista lähtöisin olevan vesakon;
- (6) 'metsien tilan heikkenemisellä' korjuutoimia, jotka eivät ole kestäviä ja aiheuttavat metsäekosysteemien biologisen tai taloudellisen tuottavuuden ja monitahoisuuden vähenemistä tai menettämistä, joka johtaa metsistä saatavien hyötyjen, kuten puun, luonnon monimuotoisuuden ja muiden tuotteiden tai palvelujen kokonaistarjonnan vähenemiseen pitkällä aikavälillä;
- (7) 'kestävillä korjuutoimilla' korjuuta, jonka yhteydessä otetaan huomioon maaperän laadun ja luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen kielteisten vaikutusten minimoimiseksi tavalla, jolla vältetään kantojen ja juurien korjuu, aarniometsien pilaantuminen tai niiden muuntaminen viljelymetsiksi ja herkällä maaperällä tapahtuva korjuu, minimoidaan laajat avohakkuut ja varmistetaan paikallisesti asianmukaiset rajat kuolleen puuaineksen korjuulle ja vaatimukset sellaisten hakkuumenetelmien käytöstä, joilla minimoidaan vaikutukset maaperän laatuun, mukaan luettuna maaperän tiivistyminen, sekä luonnon monimuotoisuuden ominaisuuksiin ja elinympäristöihin;
- (8) 'metsäkadon aiheuttamattomuudella',
 - (a) että asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet, mukaan lukien hyödykkeet, joita käytetään asianomaisissa tuotteissa tai jotka sisältyvät niihin, on tuotettu maalla, joka ei ole ollut metsäkadon kohteena 31 päivän joulukuuta 2020 jälkeen, ja
 - (b) että puu on korjattu metsästä aiheuttamatta metsien tilan heikkenemistä 31 päivän joulukuuta 2020 jälkeen;
- (9) 'tuotetulla' asianomaisella maa-alueella viljeltyä, kasvatettua, ravintona käytettyä tai sieltä korjattua tai hankittua;
- (10) 'markkinoille saattamisella' asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen asettamista ensimmäistä kertaa saataville unionin markkinoilla;
- (11) 'asettamisella saataville markkinoilla' asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen toimittamista liiketoiminnan yhteydessä unionin markkinoille jakelua, kulutusta tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta;
- (12) 'toimijalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka harjoittaa kaupallista toimintaa saattamalla asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita unionin markkinoille tai viemällä niitä unionin markkinoilta;
- (13) 'kauppaa käyvällä' toimitusketjuun kuuluvaa muuta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä kuin toimijaa, joka harjoittaa kaupallista toimintaa asettamalla asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita saataville unionin markkinoilla;

- (14) 'alkuperämaalla' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 60 artiklassa määriteltyä maata tai aluetta³²;
- (15) 'tuotantomaa' maata tai aluetta, jossa asianomainen hyödyke tai tuotteen tuotannossa käytetty tai tuotteeseen sisältyvä asianomainen hyödyke on tuotettu;
- (16) 'merkityksettömän alhaisella riskillä' sitä, että aihetta huoleen ei ole ilmennyt, kun on arvioitu sekä tuotekohtaisten että yleisten tietojen perusteella täysipainoisesti, ovatko asianomaiset hyödykkeet tai tuotteet 3 artiklan a ja b alakohdan mukaisia;
- (17) 'valtuutetulla edustajalla' unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on toimijan antama kirjallinen toimeksianto hoitaa toimijan puolesta tietyt tehtävät toimijalle tämän asetuksen nojalla kuuluvien velvoitteiden osalta;
- (18) 'vaatimustenvastaisilla tuotteilla' asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita, joita ei ole tuotettu "metsäkatoa aiheuttamattomalla" tavalla ja/tai joita ei ole tuotettu tuotantomaan asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti;
- (19) 'maa-alueella' maapalstaa, joka kuuluu tuotantomaan lainsäädännössä tunnustettuun yhteen ja samaan kiinteistöön ja jolla olosuhteet ovat riittävän homogeeniset, jotta voidaan arvioida kyseisellä maapalstalla tuotettuihin hyödykkeisiin liittyvää metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen riskiä kokonaisuutena;
- (20) 'pk-yrityksillä' direktiivissä 2013/34/EU³³ määriteltyjä mikroyrityksiä ja pieniä ja keskisuuria yrityksiä;
- (21) 'perustellulla huolella' aiheellista väitettä, joka perustuu puolueettomiin ja todennettavissa oleviin tietoihin tämän asetuksen noudattamatta jättämisestä ja joka saattaa edellyttää toimivaltaisten viranomaisten toimia;
- (22) 'toimivaltaisilla viranomaisilla' 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyjä viranomaisia;
- (23) 'tulliviranomaisilla' asetuksen (EU) N:o 952/2013 5 artiklan 1 alakohdassa määriteltyjä tulliviranomaisia;
- (24) 'luovutuksella vapaaseen liikkeeseen' asetuksen (EU) N:o 952/2013 201 artiklassa vahvistettua menettelyä;
- (25) 'viennillä' asetuksen (EU) N:o 952/2013 269 artiklassa vahvistettua menettelyä;
- (26) 'unionin markkinoille saapuvilla asianomaisilla hyödykkeillä ja tuotteilla' kolmansista maista peräisin olevia asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita, jotka on asetettu tullimenettelyyn "luovutus vapaaseen liikkeeseen" ja jotka on tarkoitus

³² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1).

³³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietäntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19–76).

saattaa unionin markkinoille tai jotka on tarkoitettu kaupalliseen käyttöön tai muuhun kuin yksityiseen kulutukseen unionin tullialueella;

- (27) 'unionin markkinoilta lähtevillä asianomaisilla hyödykkeillä ja tuotteilla' tullimenettelyyn "vienti" asetettuja asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita;
- (28) 'tuotantomaan asiaa koskevalla lainsäädännöllä' tuotantomaassa sovellettavia sääntöjä, jotka koskevat tuotantoalueen oikeudellista asemaa maankäyttöoikeuksien, ympäristönsuojelun, kolmansien osapuolten oikeuksien ja tuotantomaassa sovellettavan lainsäädäntökehyksen mukaisten asiaa koskevien kauppaa- ja tullisäännösten osalta.

3 artikla

Kielto

Asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita saa saattaa unionin markkinoille tai asettaa niillä saataville tai viedä unionin markkinoilta ainoastaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- (a) ne ovat metsäkatoa aiheuttamattomia;
- (b) ne on tuotettu tuotantomaan asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti; ja
- (c) niistä on annettu 4 artiklan 2 kohdassa säädetty asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus.

2 luku

Toimijoiden ja kauppaa käyvien velvoitteet

4 artikla

Toimijoiden velvoitteet

1. Toimijoiden on noudatettava asianmukaista huolellisuutta ennen asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden saattamista unionin markkinoille tai ennen niiden vientiä unionin markkinoilta, jotta voidaan varmistaa, että ne ovat 3 artiklan a ja b alakohdan mukaisia. Tätä varten toimijoiden on käytettävä 8 artiklassa tarkoitettua menettelyistä ja toimenpiteistä muodostuvaa järjestelmää, jäljempänä 'asianmukaista huolellisuutta'.
2. Toimijoiden, jotka ovat noudattaneet 8 artiklassa tarkoitettua asianmukaista huolellisuutta ja jotka ovat todenneet, että asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet ovat tämän asetuksen vaatimusten mukaisia, on asetettava asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus 31 artiklassa tarkoitetun tietojärjestelmän kautta toimivaltaisten viranomaisten saataville ennen asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden saattamista unionin markkinoille tai vientiä. Kyseisessä vakuutuksessa on vahvistettava, että on noudatettu asianmukaista huolellisuutta eikä ole havaittu riskiä tai on havaittu vain

merkityksettömän alhainen riski, ja vakuutukseen on sisällytettävä liitteessä II esitetyt asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita koskevat tiedot.

3. Asettamalla asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen saataville toimija ottaa vastuun siitä, että asianomainen hyödyke tai tuote on tämän asetuksen vaatimusten mukainen. Toimijoiden on säilytettävä tiedot asianmukaista huolellisuutta koskevista vakuutuksista viiden vuoden ajan siitä päivästä alkaen, kun ne asetetaan saataville 31 artiklassa tarkoitetun tietojärjestelmän kautta.
4. Toimijat eivät saa saattaa asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita unionin markkinoille eivätkä viedä niitä ennen asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen toimittamista.
5. Toimija ei saa saattaa asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita markkinoille eikä viedä niitä, jos kyseessä on yksi tai useampi seuraavista tapauksista:
 - (a) asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet eivät ole 3 artiklan a tai b alakohdan mukaisia;
 - (b) noudatettaessa asianmukaista huolellisuutta on käynyt ilmi vähäistä suurempi riski siitä, että asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet eivät ole 3 artiklan a tai b alakohdan mukaisia;
 - (c) toimija ei ole pystynyt saattamaan päätökseen 1 ja 2 kohdan mukaista asianmukaisen huolellisuuden menettelyä.
6. Toimijoiden, jotka ovat saaneet uusia tietoja, kuten perusteltuja huolia siitä, että asianomainen hyödyke tai tuote, jonka ne ovat jo saattaneet markkinoille, ei ole tämän asetuksen vaatimusten mukainen, on välittömästi ilmoitettava asiasta niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joissa ne ovat saattaneet asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen markkinoille. Kun kyseessä on vienti unionin markkinoilta, toimijoiden on ilmoitettava asiasta sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, joka on tuotantomaa.
7. Toimijoiden on annettava toimivaltaisille viranomaisille kaikki mahdollinen apu, jolla helpotetaan 15 kohdan mukaisten tarkastusten tekemistä, myös järjestämällä pääsy toimitiloihin ja esittämällä asiakirjat tai rekisterit.

5 artikla

Valtuutetut edustajat

1. Toimijat tai kauppa käyvät voivat antaa valtuutetulle edustajalle tehtäväksi asettaa 4 artiklan 2 kohdan mukaisen asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutukseen saataville puolestaan. Toimijalla tai kaupalla käyvällä on tässä tapauksessa edelleen vastuu siitä, että asianomainen hyödyke tai tuote on tämän asetuksen vaatimusten mukainen.
2. Valtuutetun edustajan on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille pyynnöstä jäljennös toimeksiannosta jollakin Euroopan unionin virallisella kielellä.

6 artikla

Kauppaa käyvien velvoitteet

1. Kauppaa käyvät, jotka ovat pk-yrityksiä, saavat asettaa asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita saataville markkinoilla ainoastaan, jos niillä on hallussaan 2 kohdassa vaaditut tiedot.
2. Kauppaa käyvien, jotka ovat pk-yrityksiä, on kerättävä ja säilytettävä seuraavat tiedot niistä asianomaisista hyödykkeistä ja tuotteista, jotka ne aikovat asettaa saataville markkinoilla:
 - (a) asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet niille toimittaneiden toimijoiden tai kauppaa käyvien nimi, rekisteröity kauppanimi tai rekisteröity tavaramerkki, postiosoite, sähköpostiosoite ja jos se on saatavilla, verkko-osoite;
 - (b) niiden kauppaa käyvien nimi, rekisteröity kauppanimi tai rekisteröity tavaramerkki, postiosoite, sähköpostiosoite ja jos se on saatavilla, verkko-osoite, joille ne ovat toimittaneet asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet.
3. Kauppaa käyvien, jotka ovat pk-yrityksiä, on säilytettävä tässä artiklassa tarkoitetut tiedot vähintään viiden vuoden ajan ja toimitettava ne pyynnöstä toimivaltaisille viranomaisille.
4. Kauppaa käyvien, jotka ovat pk-yrityksiä ja jotka ovat saaneet uusia tietoja, kuten perusteltuja huolia siitä, että asianomainen hyödyke tai tuote, jonka ne ovat jo asettaneet saataville markkinoilla, ei ole tämän asetuksen vaatimusten mukainen, on välittömästi ilmoitettava asiasta niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joissa ne ovat asettaneet asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen saataville markkinoilla.
5. Kauppaa käyviä, jotka eivät ole pk-yrityksiä, on pidettävä toimijoina ja niihin on sovellettava tämän asetuksen 3, 4, 5 ja 8–12 artiklassa, 14 artiklan 9 kohdassa sekä 15 ja 20 artiklassa säädettyjä velvoitteita ja säännöksiä niiden asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden osalta, joita ne asettavat saataville unionin markkinoilla.
6. Kauppaa käyvien on annettava toimivaltaisille viranomaisille kaikki mahdollinen apu, jolla helpotetaan 16 artiklan mukaisten tarkastusten tekemistä, myös järjestämällä pääsy toimitiloihin ja esittämällä asiakirjat tai rekisterit.

7 artikla

Kolmansiin maihin sijoittautuneiden toimijoiden toteuttama markkinoille saattaminen

Jos unionin ulkopuolelle sijoittautunut luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö saattaa asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita unionin markkinoille, ensimmäistä unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ostaa tai ottaa haltuunsa tällaisia asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita, on pidettävä tässä asetuksessa tarkoitettuna toimijana.

8 artikla

Asianmukainen huolellisuus

1. Toimijoiden on ennen asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden saattamista markkinoille tai ennen niiden vientiä noudatettava asianmukaista huolellisuutta kunkin toimittajan toimittamien kaikkien asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden osalta.
2. Sovellettaessa tätä asetusta asianmukaiseen huolellisuuteen on sisällyttävä
 - (a) 9 artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi tarvittavien tietojen ja asiakirjojen kerääminen;
 - (b) 10 artiklassa tarkoitetut riskinarviointitoimenpiteet;
 - (c) 10 artiklassa tarkoitetut riskiä vähentävät toimenpiteet.

9 artikla

Tiedonantovaatimukset

1. Toimijoiden on kerättävä tietoja, asiakirjoja ja dataa, joilla osoitetaan, että asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet ovat tämän asetuksen 3 artiklan mukaisia. Tätä varten toimijan on kerättävä, järjestettävä ja säilytettävä viiden vuoden ajan seuraavat tiedot asianomaisista hyödykkeistä tai tuotteista sekä niiden tueksi esitetyt todisteet:
 - (a) asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden kuvaus, mukaan lukien kauppanimi ja tyyppi sekä tarvittaessa lajin yleiskielinen nimi ja täydellinen tieteellinen nimi;
 - (b) asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden määrä (nettopainona ja -tilavuutena tai yksikköjen lukumääränä ilmaistuna);
 - (c) tuotantomaaan tunnistetiedot;
 - (d) maantieteelliset koordinaatit sekä leveys- ja pituusasteet kaikista niistä maa-alueista, joilla asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet on tuotettu, sekä tuotantopäivä tai -ajanjakso;
 - (e) sen yrityksen tai henkilön nimi, sähköpostiosoite ja postiosoite, jolta asianomaiset hyödykkeet tai tuotteet on toimitettu sille;
 - (f) sen yrityksen tai henkilön nimi, sähköpostiosoite ja postiosoite, jolle asianomaiset hyödykkeet tai tuotteet on toimitettu;
 - (g) riittävät ja todennettavissa olevat tiedot siitä, että asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet ovat metsäkatoa aiheuttamattomia;
 - (h) riittävät ja todennettavissa olevat tiedot siitä, että tuotanto on toteutettu tuotantomaaan asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti sekä tiedot järjestelyistä, joilla annetaan oikeus käyttää kyseistä aluetta asianomaisen hyödykkeen tuotantoon.
2. Toimijan on pyynnöstä asetettava toimivaltaisten viranomaisten saataville tämän artiklan mukaisesti kerätyt tiedot, asiakirjat ja data.

3. Komissio voi 33 artiklan mukaisesti hyväksyä delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään 1 kohtaa sellaisten asiaa koskevien lisätietojen hankkimisen osalta, jotka voivat olla tarpeen asianmukaisen huolellisuuden järjestelmän vaikuttavuuden varmistamiseksi.

10 artikla

Riskinarviointi ja riskien vähentäminen

1. Toimijoiden on todennettava ja analysoitava 9 artiklan mukaisesti kerätyt tiedot ja muut asiaa koskevat asiakirjat ja toteutettava niiden perusteella riskinarviointi, jossa määritetään, onko olemassa riski siitä, että asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet, jotka on tarkoitus saattaa unionin markkinoille tai viedä niiltä, eivät ole tämän asetuksen vaatimusten mukaisia. Jos toimijat eivät pysty osoittamaan, että vaatimustenvastaisuuden riski on merkityksellömän alhainen, ne eivät saa saattaa asianomaista hyödykettä tai tuotetta unionin markkinoille eivätkä viedä sitä.
2. Riskinarvioinnissa on otettava erityisesti huomioon seuraavat riskinarviointiperusteet:
- (a) kyseisen maan tai sen osien osalta 27 artiklan mukaisesti määritetty riski;
 - (b) metsät asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen tuotantomaassa ja -alueella;
 - (c) metsäkadon tai metsien tilan heikkenemisen esiintyminen asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen tuotantomaassa ja -alueella;
 - (d) 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lähde, luotettavuus ja oikeellisuus sekä linkit muihin saatavilla oleviin asiakirjoihin;
 - (e) tuotantomaahan ja alkuperämaahan liittyvät huolenaiheet, kuten korruption määrä, asiakirjojen ja tietojen väärentämisen yleisyys, lainvalvonnan puute, aseellinen selkkäus tai YK:n turvallisuusneuvoston tai Euroopan unionin neuvoston määräämät pakotteet;
 - (f) asianomaisen toimitusketjun monimutkaisuus, erityisesti ongelmat hyödykkeiden ja/tai tuotteiden yhdistämisessä maa-alueeseen, jolla ne on tuotettu;
 - (g) riski sekoittumisesta alkuperältään tuntemattomiin tuotteisiin tai tuotteisiin, jotka on tuotettu alueilla, joilla on esiintynyt tai esiintyy parhaillaan metsäkatoa tai metsien tilan heikkenemistä;
 - (h) komission asiantuntijaryhmän rekisterissä julkaistut komission asiantuntijaryhmän asiaa koskevien kokousten päätelmät;
 - (i) 29 artiklan mukaisesti esitetyt perustellut huolet;
 - (j) tämän asetuksen noudattamista koskevat täydentävät tiedot, joihin voivat kuulua sertifiointijärjestelmistä tai muista kolmannen osapuolen todentamisjärjestelmistä saadut tiedot tai tiedot, jotka on saatu vapaaehtoisista

järjestelmistä, jotka komissio on tunnustanut direktiivin (EU) 2018/2001³⁴ 30 artiklan 5 kohdan mukaisesti, edellyttäen, että ne ovat 9 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaiset.

3. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2173/2005 soveltamisalaan kuuluvien puutuotteiden, jotka kuuluvat toimivaan lupajärjestelmään perustuvan voimassa olevan FLEGT-luvan piiriin, katsotaan olevan tämän asetuksen 3 artiklan b alakohdan mukaisia.
4. Lukuun ottamatta tapauksia, joissa 1 kohdan mukaisesti tehty analyysi antaa toimijalle mahdollisuuden varmistaa, ettei riskiä ole lainkaan tai on merkityksettömän alhainen riski siitä, että asianomaiset hyödykkeet tai tuotteet eivät ole tämän asetuksen vaatimusten mukaisia, toimijan on toteutettava ennen asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden saattamista unionin markkinoille tai ennen niiden vientiä riskiä vähentäviä menettelyjä ja toimenpiteitä, jotka ovat riittäviä riskin torjumiseksi tai sen pienentämiseksi merkityksettömän alhaiselle tasolle. Tähän voi kuulua lisätietojen, -datan tai -asiakirjojen edellyttäminen, riippumattomien selvitysten tai tarkastusten tekeminen tai muut toimenpiteet, jotka liittyvät 9 artiklassa säädettyihin tiedonantovaatimuksiin.
5. Toimijoiden on kyettävä osoittamaan, kuinka kerätyt tiedot tarkistettiin vertaamalla niitä 2 kohdassa säädettyihin riskinarviointiperusteisiin, kuinka päätös riskiä vähentävistä toimenpiteistä tehtiin ja kuinka toimija määrittä riskin suuruuden.
6. Toimijoilla on oltava käytössä asianmukaiset ja oikeasuhteiset toimintatavat, valvonta ja menettelyt, joilla vähennetään ja hallitaan tehokkaasti yksilöityjen asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden vaatimustenvastaisuuden riskiä. Niitä ovat muun muassa
 - (a) riskinhallintaa koskevat mallimenetelmät, raportointi, tietojen kirjaaminen, sisäinen valvonta ja vaatimustenmukaisuuden hallinta, sekä toimijoilla, jotka eivät ole pk-yrityksiä, säännösten noudattamisen valvojan nimittäminen johtotasolla;
 - (b) riippumaton tarkastus, jossa tarkastetaan a alakohdassa tarkoitetut sisäiset toimintatavat, valvonta ja menettelyt kaikkien toimijoiden osalta, jotka eivät ole pk-yrityksiä.
7. Riskinarvioinnit on dokumentoitava, niitä on tarkistettava vähintään kerran vuodessa ja ne on pyynnöstä asetettava toimivaltaisten viranomaisten saataville.
8. Komissio voi 33 artiklan mukaisesti hyväksyä delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään 2, 4 ja 6 kohtaa sellaisten asiaa koskevien tietojen hankkimisen, riskinarviointiperusteiden ja riskinvähentämismenettelyjen osalta, joita voidaan tarvita täydentämään tässä artiklassa tarkoitettuja tietoja asianmukaisen huolellisuuden järjestelmän vaikuttavuuden varmistamiseksi.

³⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä, (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82–209).

11 artikla

Asianmukaisen huolellisuuden järjestelmien ylläpito ja tietojen kirjaaminen

1. Asianmukaisen huolellisuuden noudattamiseksi 8 artiklan mukaisesti toimijoiden on perustettava asianmukaisen huolellisuuden järjestelmä ja pidettävä sitä ajan tasalla, jotta varmistetaan, että ne voivat taata 3 artiklan a ja b alakohdassa säädettyjen vaatimusten noudattamisen. Asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää on tarkasteltava uudelleen vähintään kerran vuodessa, ja sitä on tarvittaessa mukautettava ottaen huomioon uudet kehityssuuntaukset, jotka voivat vaikuttaa asianmukaisen huolellisuuden noudattamiseen. Toimijoiden on säilytettävä asianmukaisen huolellisuuden järjestelmän (järjestelmien) päivityksiä koskevat tiedot viiden vuoden ajan.
2. Jollei EU:n muissa sellaisissa säädöksissä toisin säädetä, joissa vahvistetaan asianmukaista huolellisuutta koskevia vaatimuksia kestäville arvoketjuille, toimijoiden, jotka eivät ole pk-yrityksiä, on vuosittain raportoitava julkisesti mahdollisimman laajalti, myös internetissä, asianmukaisen huolellisuuden järjestelmästänsä sekä toimista, joita ne ovat toteuttaneet 8 artiklassa säädettyjen velvoitteidensa täyttämiseksi. Toimijat, jotka kuuluvat myös sellaisten muiden EU:n säädösten soveltamisalaan, joissa säädetään asianmukaista huolellisuutta koskevista vaatimuksista arvoketjuille, voivat täyttää tämän kohdan mukaiset raportointivelvoitteensa sisällyttämällä vaaditut tiedot muihin EU:n säädöksiin liittyvään raportointiin.
3. Toimijoiden on säilytettävä vähintään viiden vuoden ajan kaikki asianmukaista huolellisuutta koskevat asiakirjat, kuten kaikki 8 artiklan mukaiset asiaa koskevat tiedot, toimenpiteet ja menettelyt. Toimijoiden on annettava ne pyynnöstä toimivaltaisten viranomaisten saataville.

12 artikla

Yksinkertaistettu asianmukaisen huolellisuuden järjestelmä

1. Saattaessaan asianomaisia hyödykkeitä tai tuotteita unionin markkinoille tai viedessään niitä unionin markkinoilta toimijoiden ei tarvitse täyttää 10 artiklan mukaisia velvoitteita, jos ne voivat varmistaa, että kaikki asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet on tuotettu sellaisissa maissa tai maiden osissa, joiden riski on määritetty alhaiseksi 27 artiklan mukaisesti.
2. Jos toimija kuitenkin hankkii tai saa tietoonsa tietoja, jotka viittaavat riskiin siitä, että asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet eivät välttämättä täytä tämän asetuksen vaatimuksia, kaikki 9 ja 10 artiklan velvoitteet on täytettävä.

3 luku

Jäsenvaltioiden ja niiden toimivaltaisten viranomaisten velvoitteet

13 artikla

Toimivaltainen viranomainen

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä tämän asetuksen velvoitteiden täyttämisestä vastaava yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen.
2. Jäsenvaltioiden on viimeistään [kolmen kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta] ilmoitettava komissiolle 1 kohdan mukaisesti nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten nimet, osoitteet ja yhteystiedot. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ilman aiheutonta viivytystä kaikista näitä tietoja koskevista muutoksista.
3. Komissio asettaa toimivaltaisten viranomaisten luettelon julkisesti saataville verkkosivustollaan. Komissio päivittää luetteloa säännöllisesti jäsenvaltioilta saatujen asiaa koskevien päivitysten perusteella.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on riittävät valtuudet ja resurssit tämän asetuksen 3 luvussa säädettyjen velvoitteiden noudattamiseksi.
5. Jäsenvaltiot voivat antaa toimijoille teknistä ja muuta apua ja ohjausta tämän asetuksen vaatimusten noudattamisen helpottamiseksi ottaen huomioon pk-yritysten tilanteen, sanotun kuitenkin rajoittamatta toimijoiden velvoitetta noudattaa 8 artiklassa säädettyä asianmukaista huolellisuutta.
6. Jäsenvaltiot voivat helpottaa merkityksellisten tietojen vaihtamista ja levittämistä erityisesti auttaakseen toimijoita arvioimaan 9 artiklan mukaista riskiä, ja ne voivat helpottaa tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskeviin parhaisiin käytänteisiin liittyvien merkityksellisten tietojen vaihtamista ja levittämistä.
7. Apua annetaan siten, ettei vaaranneta toimivaltaisten viranomaisten riippumattomuutta eikä oikeudellisia velvoitteita ja vastuita tämän asetuksen täytäntöönpanon valvonnassa.

14 artikla

Tarkastusvelvoite

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tarkastuksia sen toteamiseksi, noudattavatko toimijat ja kauppa käyvät tämän asetuksen mukaisia velvoitteitaan ja ovatko unionin markkinoille saatetut tai niillä saataville asetetut tai niiltä viedyt asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet tämän asetuksen vaatimusten mukaisia.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tarkastukset on tehtävä 15 ja 16 artiklan säännösten mukaisesti.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on laadittava riskiperusteiseen lähestymistapaan perustuva suunnitelma edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten tekemiseksi. Suunnitelmaan on sisällyttävä ainakin riskinarviointiperusteet, joita käytetään 4 kohdan mukaisessa riskianalyysissä, jonka perusteella tehdään tarkastuksia koskevat päätökset. Toimivaltaisten viranomaisten on riskinarviointiperusteita vahvistaessaan ja tarkistaessaan otettava erityisesti huomioon maiden tai maiden osien osalta 27 artiklan mukaisesti määritetty riski sekä tiedot siitä, miten toimija tai ja kauppa käyvä on aiemmin noudattanut tätä asetusta, sekä muut asiaan liittyvät tiedot. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkastusten tulosten ja suunnitelmien täytäntöönpanosta saatujen kokemusten perusteella tarkistettava kyseiset suunnitelmat ja riskinarviointiperusteet säännöllisin väliajoin niiden vaikuttavuuden parantamiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten on suunnitelmia tarkistaessaan harvennettava tarkastuksia niiden toimijoiden ja kauppa käyvien osalta, jotka ovat osoittaneet noudattavansa johdonmukaisesti kaikkia tämän asetuksen vaatimuksia.
4. Toimivaltaisten viranomaisten on 3 kohdan mukaisesti laadittujen riskiperusteisten tarkastussuunnitelmien täytäntöönpanemiseksi tehtävä riskianalyysi tiedoista, jotka sisältyvät 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti niiden saataville annettuihin asianmukaista huolellisuutta koskeviin vakuutuksiin. Riskianalyysissä on käytettävä 3 kohdan mukaisesti laadittuihin suunnitelmiin sisältyviä riskinarviointiperusteita, ja se on suoritettava käyttämällä 31 artiklan mukaisessa tietojärjestelmässä olevia sähköisiä tietojenkäsittelymenetelmiä.
5. Toimivaltaisten viranomaisten on 4 kohdan mukaisen riskianalyysin ja muiden asiaa koskevien tietojen perusteella määritettävä toimijat ja kauppa käyvät, jotka on tarkastettava 15 ja 16 artiklan mukaisesti.
6. Toimivaltaisten viranomaisten on 4 kohdan mukaisen riskianalyysin perusteella määritettävä myös asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet, jotka edellyttävät välittömiä toimia niiden tarkastamiseksi ennen niiden saattamista unionin markkinoille tai asettamista saataville niillä tai vientiä, koska niiden osalta on suuri riski siitä, etteivät ne ole tämän asetuksen säännösten mukaisia. Tällainen määräytyks on merkittävä 31 artiklan mukaisesti perustettuun tietojärjestelmään, ja toimivaltaisten viranomaisten on sen johdosta toteutettava välittömästi 21 artiklan mukaisia väliaikaisia toimenpiteitä, joilla keskeytetään asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden saattaminen unionin markkinoille tai asettaminen saataville niillä, tai jos kyseessä ovat unionin markkinoille saapuvat tai niiltä lähtevät asianomaiset hyödykkeet tai tuotteet ja jos 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sähköinen rajapinta on käytössä, tulliviranomaisille on määrätyksen johdosta toimitettava pyyntö keskeyttää vapaaseen liikkeeseen tai vientiin luovutus 24 artiklan 6 kohdan mukaisesti.
7. Edellä 6 kohdassa tarkoitettujen keskeytysten on päätyttävä kolmen työpäivän kuluessa, elleivät toimivaltaiset viranomaiset mainitun ajan kuluessa tehtyjen tarkastusten tulosten perusteella katso tarvitsevansa lisäaikaa selvittääkseen, ovatko asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet tämän asetuksen vaatimusten mukaisia. Tällaisessa tapauksessa toimivaltaisten viranomaisten on pidennettävä keskeytysaikaa 21 artiklan mukaisesti toteutettujen väliaikaisten lisätoimenpiteiden avulla tai, jos kyseessä ovat unionin markkinoille saapuvat tai niiltä lähtevät asianomaiset hyödykkeet tai tuotteet, ilmoittamalla tulliviranomaisille tarpeesta jatkaa 24 artiklan 6 kohdan mukaista keskeytystä.

8. Toimivaltaisten viranomaisten on koordinoitava 3 kohdassa tarkoitettujen riskinarviointiperusteiden kehittämistä ja soveltamista ja vaihdettava niitä koskevia tietoja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja komission kanssa tämän asetuksen täytäntöönpanon tehostamiseksi.
9. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen toimivaltaisten viranomaisten vuosittain tekemät tarkastukset kattavat vähintään viisi prosenttia toimijoista, jotka saattavat unionin markkinoille, asettavat niillä saataville tai vievät niiltä kutakin asianomaista hyödykettä, sekä viisi prosenttia kunkin niiden markkinoille saatetun, niillä saataville asetetun tai niiltä viedyn asianomaisen hyödykkeen määrästä.
10. Toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava 20 artiklassa täsmennettyä tehostettua valvontaa niiden asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden osalta, jotka on tuotettu sellaisessa maassa tai maan osassa, joka mainitaan 27 artiklan mukaisessa suuririskisten maiden luettelossa, tai jos vaarana on, että tällaisissa maissa tai maiden osissa tuotettuja asianomaisia hyödykkeitä tai tuotteita pääsee asianomaiseen toimitusketjuun.
11. Toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava 1 kohdassa tarkoitettuja tarkastuksia, jos niiden hallussa on todisteita tai muita merkityksellisiä tietoja, myös kolmansien osapuolten 29 artiklan mukaisesti esittämiin perusteltuihin huoliin perustuvia, jotka koskevat tämän asetuksen mahdollista noudattamatta jättämistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 5 ja 6 kohdan mukaisten tarkastusten tekemistä.
12. Tarkastukset on suoritettava ilman ennakkovaroitusta paitsi siinä tapauksessa, että toimijalle tai kauppa käyvälle on ilmoitettava tarkastuksesta, jotta se voidaan varmasti suorittaa.
13. Toimivaltaisten viranomaisten on kirjattava tarkastuksia koskevat tiedot, erityisesti tarkastusten luonne ja tulokset sekä toimenpiteet, joita on toteutettu vaatimustenvastaisuuden tapauksessa. Kutakin tarkastusta koskevat tiedot on säilytettävä vähintään viiden vuoden ajan.

15 artikla

Toimijoita koskevat tarkastukset

1. Toimijoita koskevien tarkastusten on käsitettävä
 - (a) asianmukaisen huolellisuuden järjestelmän tutkiminen, riskinarviointi- ja riskinvähentämismenettelyt mukaan lukien;
 - (b) asianmukaisen huolellisuuden järjestelmän asianmukaisen toiminnan osoittavien asiakirjojen ja rekisterien tutkiminen;
 - (c) sellaisten asiakirjojen ja rekisterien tutkiminen, jotka osoittavat, että tietty tuote tai hyödyke, jonka toimija on saattanut tai aikoo saattaa unionin markkinoille tai aikoo viedä niiltä, on tämän asetuksen vaatimusten mukainen;
 - (d) asianmukaista huolellisuutta koskevien vakuutusten tutkiminen;ja tarvittaessa

- (e) asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden paikalla tehtävä tutkimus sen varmistamiseksi, että ne ovat asianmukaisen huolellisuuden noudattamiseen liittyvien asiakirjojen mukaiset;
- (f) kaikki tekniset ja tieteelliset keinot, mukaan lukien isotooppitestausta, joilla voidaan määrittää tarkka paikka, jossa asianomainen hyödyke tai tuote on tuotettu;
- (g) kaikki tekniset ja tieteelliset keinot, joilla voidaan määrittää, onko asianomainen hyödyke tai tuote metsäkatoa aiheuttamaton, mukaan lukien maanhavainnointitiedot, kuten Copernicus-ohjelmasta ja -välineistä saadut tiedot, ja
- (h) pistokokeet, mukaan lukien paikalla tehtävät tarkastukset, tarvittaessa myös kolmansissa maissa yhteistyössä kolmansien maiden hallintoviranomaisten kanssa.

16 artikla

Kauppaa käyviä koskevat tarkastukset

1. Kauppaa käyviä koskevien tarkastusten on käsitettävä
 - (a) sellaisten asiakirjojen ja tietojen tutkiminen, jotka osoittavat 6 artiklan 2 kohdan noudattamisen;
 - (b) tarvittaessa pistokokeet, mukaan lukien paikalla tehtävät tarkastukset.

17 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten kustannusten kattaminen

1. Jäsenvaltiot voivat antaa toimivaltaisille viranomaisilleen luvan periä toimijoilta tai kauppaa käyviltä kokonaisuudessaan kustannukset, jotka liittyvät vaatimustenvastaisuustapauksia koskeviin toimivaltaisten viranomaisten toimiin.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin kustannuksiin voivat sisältyä testauksen kustannukset sekä varastointikustannukset ja sellaisista toimista aiheutuvat kustannukset, jotka liittyvät vaatimustenvastaisiksi todettuihin tuotteisiin, joiden osalta on toteutettava korjaavia toimenpiteitä ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, saattamista unionin markkinoille tai vientiä unionista.

18 artikla

Yhteistyö ja tietojenvaihto

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä keskenään, muiden jäsenvaltioiden viranomaisten, komission ja tarvittaessa kolmansien maiden hallintoviranomaisten kanssa tämän asetusten vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on tämän asetuksen soveltamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi vahvistettava tietojen toimittamiseen ja tutkimusten suorittamiseen liittyvät hallinnolliset järjestelyt komission kanssa.
3. Toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava tämän asetuksen täytäntöönpanon valvonnan edellyttämiä tietoja. Niihin kuuluu pääsyn järjestäminen toimijoita ja kauppaa käyviä koskeviin tietoihin, mukaan lukien asianmukaista huolellisuutta koskevat vakuutukset, ja näiden tietojen vaihto muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tämän asetuksen noudattamisen valvonnan helpottamiseksi.
4. Toimivaltaisten viranomaisten on välittömästi ilmoitettava muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle, jos ne havaitsevat tämän asetuksen rikkomisen ja vakavia puutteita, jotka voivat vaikuttaa useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon. Toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti ilmoitettava muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, jos ne havaitsevat markkinoilla asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen, joka ei ole tämän asetuksen mukainen, jotta kaikissa jäsenvaltioissa voidaan toteuttaa kyseisen hyödykkeen tai tuotteen markkinoilta poistaminen tai palautusmenettely.
5. Jäsenvaltioiden on pyynnöstä toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tarpeelliset tiedot tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi.

19 artikla

Raportointi

1. Jäsenvaltioiden on asetettava yleisön ja komission saataville viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä huhtikuuta tiedot tämän asetuksen soveltamisesta edellisenä kalenterivuotena. Näihin tietoihin on sisällyttävä niiden tarkastussuunnitelmat, toimijoille ja kauppaa käyville tehtyjen tarkastusten lukumäärä ja tulokset sekä näiden tarkastusten sisältö, tarkastettujen asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden määrä suhteessa markkinoille saatettujen asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden kokonaismäärään, asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden alkuperä- ja tuotantomaat sekä säännösten noudattamatta jättämisen vuoksi toteutetut toimenpiteet ja takaisin perittyjen valvontakustannusten määrä.
2. Komission yksiköt asettavat yleisön saataville vuosittain tämän asetuksen soveltamista koskevan unionin laajuisen yleiskatsauksen, joka perustuu jäsenvaltioiden 1 kohdan mukaisesti toimittamiin tietoihin.

20 artikla

Tehostettu valvonta

Jos asianomaiset hyödykkeet tai tuotteet on tuotettu maassa tai maan osassa, joka mainitaan 27 artiklan mukaisessa suuririskisten maiden luettelossa, tai vaarana on, että kyseisissä maissa tai maiden osissa tuotettuja asianomaisia hyödykkeitä tai tuotteita pääsee asianomaiseen toimitusketjuun, kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen toimivaltaisten viranomaisten vuosittain tekemät tarkastukset kattavat vähintään 15 prosenttia toimijoista, jotka saattavat unionin markkinoille, asettavat niillä saataville tai vievät niiltä kutakin asianomaista hyödykettä, sekä 15 prosenttia kunkin niiden markkinoille saatetun, niillä saataville asetetun

tai niiltä viedyn suuririskisistä maista tai maiden osista peräisin olevan kunkin asianomaisen hyödykkeen määrästä.

21 artikla

Väliaikaiset toimenpiteet

Jos 15 ja 16 artiklassa tarkoitettujen tarkastusten perusteella on havaittu mahdollisia vakavia puutteita tai tunnistettu riskejä 14 artiklan 6 kohdan mukaisesti, toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa välittömästi väliaikaisia toimenpiteitä, mukaan lukien asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden takavarikointi tai unionin markkinoille saattamisen, niillä saataville asettamisen ja niiltä viennin keskeyttäminen.

22 artikla

Markkinaevalvontatoimenpiteet

1. Jos toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että toimija tai kauppa käyvä ei ole noudattanut tämän asetuksen mukaisia velvoitteitaan tai että asianomainen hyödyke tai tuote ei ole tämän asetuksen mukainen, niiden on viipymättä vaadittava asianomaista toimijaa tai kauppa käyvää toteuttamaan asianmukaiset ja oikeasuhteiset korjaavat toimenpiteet vaatimustenvastaisuuden lopettamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 23 artiklan soveltamista.
2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi toimijalta tai kauppa käyvältä vaadittaviin korjaaviin toimenpiteisiin on kuuluttava ainakin yksi tai useampia seuraavista:
 - (a) kaikkien muodollisten vaatimustenvastaisuuksien, erityisesti tämän asetuksen 2 luvun vaatimusten noudattamatta jättämisen, korjaaminen;
 - (b) asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen unionin markkinoille saattamisen, niillä saataville asettamisen tai niiltä viennin estäminen;
 - (c) asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen poistaminen markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn toteuttaminen välittömästi;
 - (d) asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen hävittäminen tai lahjoittaminen hyväntekeväisyyteen tai yleisen edun mukaisiin tarkoituksiin.
3. Jos toimija tai kauppa käyvä ei toteuta 2 kohdassa tarkoitettuja korjaavia toimenpiteitä tai jos 1 kohdassa tarkoitettu vaatimustenvastaisuus on edelleen olemassa, toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tuote poistetaan markkinoilta tai järjestetään sitä koskeva palautusmenettely tai että sen asettaminen saataville unionin markkinoilla tai niiltä vienti kielletään tai sitä rajoitetaan.

23 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt seuraamuksista, joita sovelletaan, jos toimijat ja kauppa käyvät rikkovat tämän asetuksen säännöksiä, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että ne pannaan

täytäntöön. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle nämä säännökset ja kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset viipymättä.

2. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Seuraamuksiin on sisällyttävä vähintään
 - (a) sakot, jotka ovat oikeassa suhteessa ympäristövahinkoihin ja kyseessä olevien asianomaisten hyödykkeiden tai tuotteiden arvoon, ja jotka lasketaan siten, että niillä tosiasiallisesti estetään rikkomiseen syyllistyneitä saamasta rikkomisen tuottamaa taloudellista hyötyä, ja joita korotetaan asteittain rikkomisen toistuessa. Tällaisten sakkojen enimmäismäärän on oltava vähintään neljä prosenttia toimijan tai kauppaa käyvän vuotuisesta liikevaihdosta asianomaisessa jäsenvaltiossa tai asianomaisissa jäsenvaltioissa;
 - (b) toimijan ja/tai kauppaa käyvän kyseessä olevien asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden menetetyksi tuomitseminen;
 - (c) niiden tulojen menetetyksi tuomitseminen, jotka toimija ja/tai kauppaa käyvä on saanut kyseessä oleviin asianomaisiin hyödykkeisiin ja tuotteisiin liittyvistä liiketoimista;
 - (d) määräaikainen sulkeminen julkisten hankintamenettelyjen ulkopuolelle.

4 luku

Unionin markkinoille saapuvia tai niiltä lähteviä asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita koskevat menettelyt

24 artikla

Valvonta

1. Tullimenettelyyn ”luovutus vapaaseen liikkeeseen” tai ”vientä” asetettuihin asianomaisiin hyödykkeisiin ja tuotteisiin on sovellettava tässä luvussa säädettyjä tarkastuksia ja toimenpiteitä. Tämän luvun soveltaminen ei rajoita tämän asetuksen muiden säännösten soveltamista eikä tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta tai vientiä koskevan unionin muun lainsäädännön eikä etenkin unionin tullikoodeksin ja sen 46, 47, 134 ja 267 artiklan soveltamista. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1020³⁵ VII lukua ei kuitenkaan sovelleta unionin markkinoille saapuvia asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita koskeviin tarkastuksiin siltä osin kuin on kyse tämän asetuksen soveltamisesta ja täytäntöönpanosta.
2. Toimivaltaiset viranomaiset ovat vastuussa tämän asetuksen yleisestä täytäntöönpanosta unionin markkinoille saapuvan tai niiltä lähtevän asianomaisen

³⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1020, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, markkinavalvonnasta ja tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta sekä direktiivin 2004/42/EY ja asetusten (EY) N:o 765/2008 ja (EU) N:o 305/2011 muuttamisesta.

hyödykkeen ja tuotteen osalta. Toimivaltaiset viranomaiset ovat vastuussa erityisesti siitä, että selvitetään 14 artiklan 1 kohdan mukaisten tarkastusten avulla, onko kyseinen asianomainen hyödyke tai tuote tämän asetuksen vaatimusten mukainen. Toimivaltaisten viranomaisten on täytettävä nämä velvoitteet tämän asetuksen 3 luvun asiaa koskevien säännösten mukaisesti.

3. Tulliviranomaisten on tarkastettava, että unionin markkinoille saapuvat tai niiltä lähtevät asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet ilmoitetaan oikein. Näiden tarkastusten on perustuttava ensisijaisesti riskianalyysiin, jolla pyritään tunnistamaan ja arvioimaan riskit ja kehittämään tarvittavia vastatoimenpiteitä ja joka toteutetaan yhteisen riskinhallintajärjestelmän puitteissa unionin tasolla.
4. Jäljempänä 31 artiklassa tarkoitetussa tietojärjestelmässä annettava unioniin saapuvaa tai sieltä lähtevää asianomaista hyödykettä tai tuotetta koskeva asianmukaisen huolellisuuden vakuutuksen viitenumero on asetettava tulliviranomaisten saataville samalla kun esitetään kyseisen asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen vapaaseen liikkeeseen luovutusta tai vientiä koskeva tulli-ilmoitus, paitsi jos asianmukaisen huolellisuuden vakuutus annetaan 26 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
5. Kun tulliviranomaiset ovat saaneet tulli-ilmoituksen unionin markkinoille saapuvan tai niiltä lähtevän asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen vapaaseen liikkeeseen luovuttamista tai vientiä varten, niiden on tarkastettava asianmukaisen huolellisuuden vakuutuksen tila käyttäen 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua sähköistä rajapintaa. Kaikista 31 artiklassa tarkoitetussa tietojärjestelmässä tapahtuvista tilan muutoksista, joita ilmenee ennen kyseisen asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen luovutusta vapaaseen liikkeeseen tai vientiä, on ilmoitettava automaattisesti tulliviranomaisille, jotka valvovat kyseistä asianomaista hyödykettä tai tuotetta.
6. Jos vastaavan asianmukaisen huolellisuuden vakuutuksen tila osoittaa 31 artiklan mukaisesti perustetussa tietojärjestelmässä 14 artiklan 4 kohdan mukaisen riskianalyysin perusteella, että asianomainen hyödyke tai tuote on tarkastettava ennen EU:n markkinoille saattamista tai niillä saataville asettamista tai niiltä vientiä, tulliviranomaisten on keskeytettävä kyseisen asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen tai vienti.
7. Jos kaikki muut unionin tai kansallisen lainsäädännön mukaiset vaatimukset ja muodollisuudet, jotka koskevat luovutusta vapaaseen liikkeeseen tai vientiä, on täytetty, tulliviranomaisten on sallittava asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen tai vienti, kun kyseessä on jokin seuraavista tilanteista:
 - (a) toimivaltaiset viranomaiset eivät ole 14 artiklan 4 kohdan mukaisen riskianalyysin perusteella ilmoittaneet 31 artiklan mukaisesti perustetussa tietojärjestelmässä, että asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen osalta olisi tehtävä vapaaseen liikkeeseen luovutuksen tai viennin keskeytys 6 kohdan mukaisesti;
 - (b) jos luovutus vapaaseen liikkeeseen tai vienti on keskeytetty 6 kohdan mukaisesti, toimivaltaiset viranomaiset eivät ole ilmoittaneet 14 artiklan 7 kohdan mukaisten kolmen työpäivän kuluessa tarpeesta jatkaa kyseisen

asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen vapaaseen liikkeeseen luovutuksen tai viennin keskeytystä;

- (c) jos toimivaltaiset viranomaiset ovat ilmoittaneet tulliviranomaisille 31 artiklan mukaisesti perustetun tietojärjestelmän kautta, että asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta tai vientiä koskeva keskeytys voidaan kumota.

Luovutusta vapaaseen liikkeeseen tai vientiä ei pidetä todisteena unionin lainsäädännön ja erityisesti tämän asetuksen noudattamisesta.

8. Jos toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että unionin markkinoille saapuva tai niiltä lähtevä asianomainen hyödyke tai tuote ei ole tämän asetuksen mukainen, niiden on ilmoitettava asiasta tulliviranomaisille 31 artiklan mukaisesti perustetun tietojärjestelmän kautta. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös ilmoittaa tietojärjestelmässä, että ne vastustavat asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen asettamista muihin erityisiin tullimenettelyihin.

Kun tulliviranomaiset ovat saaneet tällaista tilaa koskevan ilmoituksen, ne eivät saa sallia kyseisen asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen luovutusta vapaaseen liikkeeseen tai vientiä. Niiden on lisäksi sisällytettävä tullin tietojenkäsittelyjärjestelmään ja mahdollisuuksien mukaan asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen mukana seuraavaan kauppalaskuun ja muihin merkityksellisiin mukana seuraaviin asiakirjoihin seuraava ilmoitus: ”Hyödyke tai tuote ei ole vaatimustenmukainen – luovutus vapaaseen liikkeeseen / vienti kielletty – asetus (EU) 2021/ XXXX.” *[Julkaisutoimisto lisää tämän asetuksen viitteen]*

Jos asianomainen hyödyke tai tuote ilmoitetaan myöhemmin muihin tullimenettelyihin ja jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole vastustaneet menettelyyn asettamista, toimijan on sisällytettävä ilmoitus tulli-ilmoituksiin ja rekisteröitävä se samoin edellytyksin tullin tietojenkäsittelyjärjestelmään sekä mahdollisuuksien mukaan tällaisten menettelyjen yhteydessä käytettäviin saateasiakirjoihin.

9. Tämän artiklan 5–8 kohdan mukaiset ilmoitukset ja pyynnöt on tehtävä 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun sähköisen rajapinnan välityksellä. Edellä olevaa 5–8 kohtaa sovelletaan 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun sähköisen rajapinnan käyttöönoton jälkeen.
10. Tulliviranomaiset voivat hävittää vaatimustenvastaisen asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä tai jos ne katsovat sen tarpeelliseksi ja oikeasuhteiseksi. Tällaisen toimenpiteen kustannuksista vastaa luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka on asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen haltija. Tällöin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 952/2013 197 ja 198 artiklaa. Toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä vaatimustenvastaiset asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet voidaan vaihtoehtoisesti tuomita menetetyksi, ja tulli voi antaa ne toimivaltaisten viranomaisten käyttöön.

25 artikla

Viranomaisten välinen tietojenvaihto ja yhteistyö

1. Komission, toimivaltaisten viranomaisten ja tulliviranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä ja vaihdettava tietoja 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun riskiperusteisen lähestymistavan mahdollistamiseksi unionin markkinoille saapuvien tai niiltä lähtevien asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden osalta ja sen varmistamiseksi, että tarkastukset ovat tehokkaita ja että ne tehdään tämän asetuksen vaatimusten mukaisesti.
2. Tulliviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä asetuksen (EU) No 952/2013 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja vaihdettava tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä täyttämiseen tarvittavia tietoja, myös sähköisesti.
3. Riskeihin liittyviä tietoja vaihdetaan
 - (a) tulliviranomaisten välillä asetuksen (EU) N:o 952/2013 46 artiklan 5 kohdan mukaisesti; ja
 - (b) tulliviranomaisten ja komission välillä asetuksen (EU) N:o 952/2013 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
4. Kun on kyse tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista asianomaisista hyödykkeistä ja tuotteista, jotka joko ovat väliaikaisessa varastossa tai asetetaan muuhun tullimenettelyyn kuin ”vapaaseen liikkeeseen luovutukseen”, ja ensimmäisen saapumispaikan tulliviranomaisilla on syytä uskoa, että kyseiset asianomaiset hyödykkeet tai tuotteet eivät ole tämän asetuksen mukaisia, näiden viranomaisten on toimitettava kaikki asiaankuuluvat tiedot määräpaikan toimivaltaiselle tullitoimipaikalle.

26 artikla

Sähköiset rajapinnat

1. Komissio kehittää EU:n tullialan yhdenmettyyn palveluympäristöön perustuvan sähköisen rajapinnan, joka mahdollistaa tietojen, erityisesti 24 artiklan 5–8 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten ja pyyntöjen, siirtämisen kansallisten tullijärjestelmien ja 31 artiklassa tarkoitetun tietojärjestelmän välillä. Sähköisen rajapinnan on oltava käytössä viimeistään neljän vuoden kuluttua 3 kohdassa tarkoitetun asiaa koskevan täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisestä.
2. Komissio voi kehittää EU:n tullialan yhdenmettyyn palveluympäristöön perustuvan sähköisen rajapinnan, jota käyttämällä
 - (a) kauppaa käyvät ja toimijat voivat asettaa asianomaista hyödykettä tai tuotetta koskevan asianmukaisen huolellisuuden vakuutuksen saataville **asetuksen 8 artiklassa** *[julkaisutoimisto tarkistaa ehdotuksen hyväksymisen jälkeen viitenumeron ja artiklan numeron]* tarkoitetun kansallisen tullialan yhdenmetyyn palveluympäristön kautta ja saada siitä palautetta toimivaltaisilta viranomaisilta; ja
 - (b) kyseinen asianmukaisen huolellisuuden vakuutus voidaan toimittaa tämän asetuksen 31 artiklassa tarkoitettuun tietojärjestelmään.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään 1 ja 2 kohdan täytäntöönpanojärjestelyjen yksityiskohdat ja määritellään erityisesti 1 ja 2 kohdan mukaisesti toimitettavat tiedot sekä niiden muoto. Täytäntöönpanosäädöksissä voidaan myös säätää, että asianmukaisen huolellisuuden vakuutukseen sisältyvät tietyt erityiset tiedot, jotka ovat tarpeen tulliviranomaisten toimia, kuten valvontaa ja petosten torjuntaa, varten, siirretään ja rekisteröidään EU:n ja kansallisiin tullijärjestelmiin. Täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 luku

Maiden vertailuanalyysijärjestelmä ja yhteistyö kolmansien maiden kanssa

27 artikla

Maiden arviointi

1. Tällä asetuksella perustetaan kolmitasoinen järjestelmä maiden tai niiden osien arviointia varten. Maiden katsotaan aiheuttavan keskimääräisen riskin, jollei niitä ole tämän asetuksen mukaisesti määritelty alhaisen tai suuren riskin maiksi. Komissio voi määrittää maat tai maiden osat, joihin liittyy alhainen tai suuri riski tuottaa asianomaisia hyödykkeitä tai tuotteita, jotka eivät ole 3 artiklan a alakohdan mukaisia. Luettelo alhaisen tai suuren riskin aiheuttavista maista tai maiden osista julkaistaan täytäntöönpanosäädöksissä, jotka hyväksytään 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti. Luetteloa päivitetään tarvittaessa uusien tietojen perusteella.
2. Alhaisen ja suuren riskin maiden tai maiden osien määrittämisessä 1 kohdan mukaisesti on otettava huomioon asianomaisen maan toimittamat tiedot, ja sen on perustuttava seuraaviin arviointiperusteisiin:
 - (a) metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen laajuus,
 - (b) maatalousmaan laajentaminen asianomaisia hyödykkeitä varten,
 - (c) asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden tuotannon kehityssuunnat,
 - (d) kattaako ilmastonmuutosta koskevaan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimukseen kansallisesti määritelty panos maa- ja metsätalouden ja maankäytön päästöt ja poistumat varmistaen, että metsäkadosta ja metsien tilan heikkenemisestä aiheutuvat päästöt otetaan huomioon kyseisen maan sitoumuksissa vähentää tai rajoittaa kasvihuonekaasupäästöjä, kuten kansallisesti määritellyssä panoksessa tarkennetaan;
 - (e) asianomaisen maan ja unionin välillä tehdyt sopimukset ja muut välineet, joilla puututaan metsäkatoon tai metsien tilan heikkenemiseen ja helpotetaan tämän

asetuksen vaatimusten noudattamista asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden osalta sekä vaatimusten tehokasta täytäntöönpanoa;

- (f) onko asianomaisessa maassa voimassa olevaa, myös Pariisin sopimuksen 5 artiklan mukaista, kansallista tai alueellista lainsäädäntöä, ja toteuttaako se tehokkaita lainvalvontatoimenpiteitä metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen johtavien toimien estämiseksi ja niistä rankaisemiseksi ja erityisesti, ovatko sovellettavat seuraamukset riittävän ankaria metsäkadosta tai metsien tilan heikkenemisestä saatavien hyötyjen mitätöimiseksi.
3. Komissio ilmoittaa asianomaisille maille aikomuksestaan tehdä muutos voimassa olevaan riskiluokkaan ja kehottaa niitä toimittamaan kaikki tältä osin hyödyllisiksi katsomansa tiedot. Komissio antaa maille riittävästi aikaa toimittaa vastaus, johon voi sisältyä tietoja maan toteuttamista toimenpiteistä tilanteen korjaamiseksi, jos maa tai sen osat määritetään ylempään riskiluokkaan kuuluvaksi.
- Komission ilmoitukseen on sisällytettävä seuraavat tiedot:
- (a) syy tai syyt aikomukseen muuttaa riskin määritystä maan tai sen osien osalta;
 - (b) kehotus vastata kirjallisesti komission aikomukseen muuttaa maan tai sen osien riskistatusta;
 - (c) seuraukset maan määrittämisestä suuren tai alhaisen riskin maaksi.
4. Komissio ilmoittaa viipymättä toimivaltaisille viranomaisille maan sisällyttämisestä 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon tai maan poistamisesta luettelosta.

28 artikla

Yhteistyö kolmansien maiden kanssa

1. Komissio tekee yhteistyötä niiden tuotantomaiden kanssa, joita tämä asetus koskee, kehittääkseen kumppanuuksia ja yhteistyötä, jotta voidaan yhdessä puuttua metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen. Tällaisissa kumppanuuksissa ja yhteistyömekanismeissa keskitytään metsien suojeluun, ennallistamiseen ja kestäväan käyttöön, metsäkatoon, metsien tilan heikkenemiseen sekä siirtymiseen hyödykkeiden kestäväan tuotantoon ja kulutukseen sekä kestäviin jalostus- ja kaupankäyntitapoihin. Kumppanuuksiin ja yhteistyömekanismeihin voi kuulua jäseneltyä vuoropuhelua, tukiohjelmiä ja -toimia, hallinnollisia järjestelyjä ja olemassa oleviin sopimuksiin sisältyviä määräyksiä tai sopimuksia, joiden avulla tuottajamaat voivat siirtyä maataloustuotantoon, joka helpottaa tämän asetuksen vaatimusten noudattamista asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden osalta. Tällaiset sopimukset ja niiden tehokas täytäntöönpano otetaan huomioon tämän asetuksen 27 artiklan mukaisessa vertailuanalyysissä.
2. Kaikkien sidosryhmien, kuten kansalaisyhteiskunnan, alkuperäiskansojen, paikallisyhteisöjen ja yksityisen sektorin, mukaan lukien pk-yritykset ja pienviljelijät, olisi voitava osallistua täysipainoisesti kumppanuuksiin ja yhteistyöhön.
3. Kumppanuuksilla ja yhteistyöllä edistetään yhdenmukaisen maankäytön suunnitteluprosessien, asiaa koskevan lainsäädännön, verokannustimien ja muiden

sopivien välineiden kehittämistä, jotta voidaan parantaa metsien ja luonnon monimuotoisuuden suojelua, kestävää metsänhoitoa ja metsien ennallistamista, torjua metsien ja haavoittuvien ekosysteemien muuttamista muihin maankäyttötarkoituksiin, optimoida maisemalle, maanomistuksen turvaamiselle, maatalouden tuottavuudelle ja kilpailukyvyille sekä läpinäkyville toimitusketjuille koituvat hyödyt, vahvistaa metsistä riippuvaisten yhteisöjen, kuten pienviljelijöiden, alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen, oikeuksia sekä varmistaa metsänhoitoa koskevien asiakirjojen ja muiden asiaan liittyvien tietojen yleinen saatavuus.

4. Komissio osallistuu kansainväliseen kahden- ja monenväliseen keskusteluun politiikoista ja toimista metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen pysäyttämiseksi, myös monenvälisillä foorumeilla, kuten biologista monimuotoisuutta koskeva yleissopimus, YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö, YK:n yleissopimus aavikoitumisen estämiseksi, YK:n ympäristökokous, YK:n metsäfoorumi, ilmastonmuutosta koskeva YK:n puitesopimus, Maailman kauppajärjestö sekä G7- ja G20-ryhmät. Tämän osallistumisen puitteissa edistetään kestävään maataloustuotantoon ja kestävään metsätalouteen siirtymistä sekä avointen ja kestävien toimitusketjujen kehittämistä ja jatketaan toimia sellaisten tiukkojen normien ja määritelmien laatimiseksi ja hyväksymiseksi, joilla varmistetaan korkeatasoinen metsäekosysteemien suojelu.

6 luku

Perustellut huolet

29 artikla

Luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden perustellut huolet

1. Luonnollisilla henkilöillä ja oikeushenkilöillä on oikeus esittää toimivaltaisille viranomaisille perusteltuja huolia, jos ne katsovat objektiivisten seikkojen perusteella, että yksi tai useampi toimija tai kauppaa käyvä ei noudata tämän asetuksen säännöksiä.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava perustellut huolet huolellisesti ja puolueettomasti ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien toimijoiden ja kauppaa käyvien tarkastukset ja kuulemiset, tämän asetuksen säännösten mahdollisten rikkomisten havaitsemiseksi sekä tarvittaessa 21 artiklan mukaiset väliaikaiset toimenpiteet, jotta voidaan estää tutkittavina olevien asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden saattaminen unionin markkinoille, saataville asettaminen niillä ja vienti niiltä.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on mahdollisimman pian ja kansallisen lainsäädännön asiaankuuluvien säännösten mukaisesti ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitetuille luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, jotka ilmoittivat havainnoista viranomaisille, tekemästään päätöksestä suostua pyynnön mukaisiin toimiin tai kieltäytyä niistä sekä perusteltava päätöksensä.

Oikeussuojan saatavuus

1. Kaikilla luonnollisilla henkilöillä ja oikeushenkilöillä, joiden etua asia riittävästi koskee, mukaan lukien henkilöt, jotka ovat 29 artiklan mukaisesti esittäneet perustellun huolen, on oikeus tämän asetuksen nojalla panna vireille menettely sellaisessa tuomioistuimessa tai muussa riippumattomassa ja puolueettomassa julkisessa elimessä, jolla on toimivalta tutkia toimivaltaisen viranomaisen päätösten, toimien tai toimimatta jättämisten muodollinen ja aineellinen lainmukaisuus.
2. Tämä asetus ei rajoita kansallisen lainsäädännön niiden säännösten noudattamista, jotka edellyttävät kaikkien hallinnollisten muutoksenhakukeinojen käyttöä ennen oikeudelliseen menettelyyn turvautumista.

7 luku

Tietojärjestelmä

Rekisteritietojärjestelmä

1. Komissio perustaa 36 artiklan 2 kohdassa vahvistettuun päivään mennessä tietojärjestelmän, jäljempänä 'rekisteri', johon sisällytetään 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti saataville asetetut asianmukaista huolellisuutta koskevat vakuutukset, ja ylläpitää sitä.
2. Tietojärjestelmässä on oltava vähintään seuraavat toiminnot:
 - (a) toimijoiden ja kauppaa käyvien sekä niiden EU:hun sijoittautuneiden valtuutettujen edustajien rekisteröinti; niiden toimijoiden, jotka asettavat asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita tullimenettelyyn "vapaaseen liikkeeseen luovutus" tai "vientii", rekisteröintiprofiiliin on sisällytettävä asetuksen (EU) N:o 952/2013 9 artiklan mukainen taloudellisen toimijan rekisteröinti- ja tunnistenumero (EORI-numero);
 - (b) asianmukaista huolellisuutta koskevien vakuutusten rekisteröinti sekä kunkin asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen viitenumeron toimittaminen kyseiselle toimijalle tai kauppaa käyvälle;
 - (c) asianmukaista huolellisuutta koskevia vakuutuksia koskevien tarkastusten tulosten rekisteröinti;
 - (d) liittäminen tulliin EU:n tullialan yhdenmätyn palveluympäristön* kautta **[kun asetus on hyväksytty, siihen voidaan viitata suoraan]** 26 artiklan mukaisesti sekä 24 artiklan 5–8 kohdan mukaisten ilmoitusten ja pyyntöjen salliminen;

- (e) toimijoiden, kauppaa käyvien ja asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden riskiprofilointi suuririskisten lähetysten tunnistamiseksi 14 artiklan 4 kohdassa säädetyn riskianalyysin mukaisesti;
 - (f) toimivaltaisten viranomaisten ja komission välisen hallinnollisen avun ja yhteistyön mahdollistaminen tietojen ja datan vaihtamiseksi;
 - (g) toimivaltaisten viranomaisten sekä toimijoiden ja kauppaa käyvien välisen yhteydenpidon mahdollistaminen tämän asetuksen täytäntöönpanoa varten.
3. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tietojärjestelmän toimintaa koskevat säännöt, mukaan lukien säännöt henkilötietojen suojasta ja tietojenvaihdosta muiden tietojärjestelmien kanssa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän asetuksen 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
 4. Komissio sallii pääsyn kyseiseen tietojärjestelmään tulliviranomaisille, toimivaltaisille viranomaisille, toimijoille ja kauppaa käyville niille tämän asetuksen mukaan kuuluvien velvoitteiden mukaisesti.
 5. EU:n avoimen tiedon politiikan ja erityisesti direktiivin (EU) 2019/1024³⁶ mukaisesti komissio tarjoaa suurelle yleisölle pääsyn tietojärjestelmän kokonaan anonymisoituihin tietoihin avoimessa muodossa, joka voi olla koneellisesti luettavissa ja joka varmistaa yhteentoimivuuden, uudelleenkäytön ja saatavuuden.

8 luku

Uudelleentarkastelu

32 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkastelee tätä asetusta ensimmäisen kerran uudelleen viimeistään kahden vuoden kuluttua sen voimaantulosta ja esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ja tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen. Kertomuksessa keskitytään erityisesti arvioimaan, onko tarpeen ja mahdollista laajentaa tämän asetuksen soveltamisala kattamaan muita ekosysteemejä, kuten paljon hiiltä sitovaa maata ja maata, jonka luonnon monimuotoisuuden arvo on suuri, kuten niityt, turvemaat ja kosteikot, sekä muita hyödykkeitä.
2. Komissio tarkastelee tätä asetusta yleisesti uudelleen viimeistään viiden vuoden kuluttua sen voimaantulosta ja sen jälkeen vähintään viiden vuoden välein ja esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ja tarvittaessa

³⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1024/EY, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, avoimesta datasta ja julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä (EUVL L 172, 26.6.2019, s. 56–83).

lainsäädäntöehdotuksen. Ensimmäiseen kertomukseen on sisällytettävä erityisesti seuraavien seikkojen arviointi täsmätutkimusten perusteella:

- (a) tarve ja mahdollisuudet ottaa käyttöön sellaisia uusia välineitä kaupan helpottamiseksi, joilla tuetaan asetuksen tavoitteiden saavuttamista muun muassa sertifiointijärjestelmien tunnustamisen avulla;
 - (b) asetuksen vaikutus viljelijöihin, erityisesti pienviljelijöihin, alkuperäiskansoihin ja paikallisyhteisöihin sekä mahdollinen lisätuen tarve siirtymiselle kestäviin toimitusketjuihin.
3. Komissio tarkastelee liitettä 1 ensimmäisen kerran uudelleen viimeistään kahden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta ja sen jälkeen säännöllisin väliajoin arvioidakseen, onko aiheellista muuttaa tai laajentaa liitteessä 1 esitettyä asianomaisten tuotteiden luetteloa, jotta voidaan varmistaa, että kaikki tuotteet, jotka sisältävät asianomaisia hyödykkeitä, joita on käytetty niiden ravintona tai jotka on tehty käyttäen niitä, sisältyvät kyseiseen luetteloon, jollei kyseisten tuotteiden kysynnän vaikutus metsäkatoon ole vain vähäinen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan mukaista yleistä uudelleentarkastelua. Uudelleentarkastelujen on perustuttava asianomaisten hyödykkeiden ja tuotteiden metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen kohdistuvan vaikutuksen arviointiin, ja niissä on otettava huomioon tieteellisen näytön osoittamat kulutuksen muutokset.
4. Komissio voi 3 kohdassa säädetyn uudelleentarkastelun perusteella hyväksyä 33 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä I sisällyttämällä siihen asianomaisia tuotteita, jotka sisältävät tai jotka on valmistettu käyttäen asianomaisia hyödykkeitä.

9 luku

Loppusäännökset

33 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttö

1. Siirretään komissiolle valta hyväksyä delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.
2. Siirretään komissiolle DD päivästä MM kuuta VV viiden vuoden ajaksi 9 artiklan 3 kohdassa, 10 artiklan 8 kohdassa ja 32 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu valta hyväksyä delegoituja säädöksiä. Komissio laatii säädösvallan siirtämistä koskevan kertomuksen viimeistään kuusi kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 9 artiklan 3 kohdassa, 10 artiklan 8 kohdassa ja 32 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 9 artiklan 3 kohdan, 10 artiklan 8 kohdan ja 32 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytty delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan [**kahdella kuukaudella**].

34 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Kyseinen komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011³⁷ tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa ottaen huomioon mainitun asetuksen 11 artiklan säännökset.

35 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EU) N:o 995/2010 tämän asetuksen 36 artiklan 2 kohdassa vahvistetusta tämän asetuksen soveltamispäivästä.

36 artikla

Voimaantulo ja soveltamispäivä

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

³⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus, (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä.

2. Edellä olevaa 3–12, 14–22, 24, 29 ja 30 artiklaa sovelletaan 12 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja artikloja sovelletaan 24 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta toimijoihin, jotka ovat 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä perustettuja mikroyrityksiä³⁸ paitsi, jos kyseessä ovat asetuksen (EU) N:o 995/2010 liitteen soveltamisalaan kuuluvat tuotteet.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

³⁸ Tietätyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 1 kohdan määritelmän mukaiset mikroyritykset.

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

1.2. Toimintalohko(t)

1.3. Ehdotus/aloite liittyy

1.4. Tavoite (Tavoitteet)

1.4.1. Yleistavoite (Yleistavoitteet)

1.4.2. Erityistavoite (Erityistavoitteet)

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

1.4.4. Tulosindikaattorit

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä sekä aloitteen yksityiskohtainen toteutusaikataulu

1.5.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo (joka voi olla seurausta eri tekijöistä, kuten koordinoinnin paranemisesta, oikeusvarmuudesta tai toiminnan vaikuttavuuden tai täydentävyyden paranemisesta). EU:n osallistumisesta saatavalla lisäarvolla tarkoitetaan tässä kohdassa arvoa, jonka EU:n osallistuminen tuottaa sen arvon lisäksi, joka olisi saatu aikaan pelkillä jäsenvaltioiden toimilla.

1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

1.5.4. Yhteensopivuus monivuotisen rahoituskehiksen kanssa ja mahdolliset synergiaedut suhteessa muihin kyseeseen tuleviin välineisiin

1.5.5. Arvio käytettävissä olevista rahoitusvaihtoehdoista, mukaan lukien mahdollisuudet määrärahojen uudelleenkohdentamiseen

1.6. Ehdotetun toimen/aloitteen kesto ja rahoitusvaikutukset

1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä(t)

2.2.1. Perustelut ehdotetu(i)lle hallinnointitavalle(/-tavoille), rahoituksen toteutusmekanismille(/-mekanismeille), maksujärjestelyille sekä valvontastrategialle

2.2.2. Tiedot todetuista riskeistä ja niiden vähentämiseksi käyttöön otetuista sisäisistä valvontajärjestelmistä

2.2.3. Valvonnan kustannustehokkuutta (valvontakustannusten suhde hallinnoitujen varojen arvoon) koskevat arviot ja perustelut sekä arviot maksujen suoritusajankohdan ja toimen päättämisaikankohdan odotetuista virheriskitasoista

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

3.2. Arvioidut vaikutukset määrärahoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioituista vaikutuksista toimintamäärärahoihin

3.2.2. Arvioidut toimintamäärärahoista rahoitetut tuotokset

3.2.3. Yhteenveto arvioituista vaikutuksista hallintomäärärahoihin

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen kanssa

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tietyistä metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen liittyvistä asianomaisista hyödykkeistä ja tuotteista

1.2. Toimintalohko(t)

09 - Ympäristö ja ilmastotoimet

1.3. Ehdotus/aloite liittyy

☒ uuteen toimeen

☐ uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen¹

☐ käynnissä olevan toimen jatkamiseen

☒ yhden tai useamman toimen sulauttamiseen tai uudelleen suuntaamiseen johonkin toiseen/uuteen toimeen

1.4. Tavoite (Tavoitteet)

1.4.1. Yleistavoite (Yleistavoitteet)

Yleistavoitteena on hillitä EU:n kulutuksen ja tuotannon aiheuttamaa metsäkatoa ja metsien tilan heikkenemistä. Tämän odotetaan puolestaan vähentävän EU-lähtöisiä kasvihuonekaasupäästöjä ja hillitsevän luonnon monimuotoisuuden köyhtymistä.

1.4.2. Erityistavoite (Erityistavoitteet)

Erityistavoite nro

EU:n kulutuksen ja tuotannon aiheuttaman metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen hillitseminen:

- metsäkatoon tai metsien tilan heikkenemiseen liittyvistä toimitusketjuista peräisin olevien tuotteiden kulutuksen minimointi
- laillisten ja metsäkatoa aiheuttamattomien hyödykkeiden ja tuotteiden kysynnän ja kaupan lisääminen EU:ssa.

¹ Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 58 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

Selvitys siitä, miten ehdotuksella/aloitteella on tarkoitus vaikuttaa edunsaajien/kohderyhmän tilanteeseen

Ehdotetulla asetuksella on määrä ehkäistä metsäkatoa, jota EU:n kulutus ja tuotanto aiheuttaa asetuksen soveltamisalaan kuuluvien kuuden hyödykkeen osalta. Ennakoituna hyötynä odotetaan, että vuosittain runsaat 71 920 metsähehtaaria säästyy EU-vetoiselta metsäkadolta ja metsien tilan heikkenemiseltä vuoteen 2030 mennessä. Näin myös EU:n kulutuksen ja tuotannon asianomaisten hyödykkeiden osalta aiheuttamat hiilipäästöt ilmakehään vähenevät vähintään 31,9 miljoonalla tonnilla vuosittain, mikä voi tuottaa vähintään 3,2 miljardin euron vuotuiset säästöt. Lisäksi asetuksen odotetaan edistävän ratkaisevasti luonnon monimuotoisuuden suojelua, tasapuolisten toimintaedellytysten luomista EU:n markkinoilla toimiville yrityksille sekä asetuksen kahden erityistavoitteen saavuttamista eli metsäkatoon tai metsien tilan heikkenemiseen liittyvistä toimitusketjuista peräisin olevien tuotteiden kulutuksen minimointia sekä laillisten ja metsäkatoa aiheuttamattomien hyödykkeiden ja tuotteiden kysynnän ja kaupan lisäämistä EU:ssa.

1.4.4. Tulosindikaattorit

Selvitys siitä, millaisin indikaattorein ehdotuksen/aloitteen etenemistä ja tuloksia seurataan.

1. Vuosittain vähintään 71 920 metsähehtaaria säästyy asetuksen soveltamisalaan kuuluvien hyödykkeiden kulutuksesta EU:ssa tai tuotannosta johtuvalta metsäkadolta ja metsien tilan heikkenemiseltä.
2. Ilmakehään vuosittain vapautuvan hiilen, joka aiheutuu EU:n kulutuksesta ja tuotannosta asetuksen soveltamisalaan kuuluvien hyödykkeiden osalta, määrä vähenee 31,9 miljoonalla tonnilla.
3. EU-vetoisen metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen aiheuttama sukupuuttoon kuoleminen uhkaa pienempää määrää eläin- ja kasvilajeja.
4. Asianomaisia hyödykkeitä EU:ssa toiminnassaan käyttävillä toimijoilla ja kauppaa käyvillä on selkeä ja ennakoitavissa oleva EU:n oikeudellinen kehys, jolla taataan tasapuoliset toimintaedellytykset metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen ehkäisemiseen tähtäävien velvoitteiden osalta.
5. Metsäkatoon tai metsien tilan heikkenemiseen liittyvistä toimitusketjuista peräisin olevien EU:ssa myytävien tuotteiden määrää vähenee.
6. EU:n kulutus ja tuotanto ”metsäkatoa aiheuttamattomien” hyödykkeiden ja tuotteiden osalta kasvaa.

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. *Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä sekä aloitteen yksityiskohtainen toteutusaikataulu*

Ehdotettua asetusta sovelletaan sellaisenaan sen voimaantulopäivästä alkaen. Täytäntöönpanosäädöksiä ja delegoituja säädöksiä sekä hallinnollisia tehtäviä otetaan käyttöön viiden vuoden kuluessa 36 artiklan 1 kohdassa säädetyistä päivämäärästä.

Tällaiset suunnitellut lisätoimet luetellaan seuraavassa:

1. Ennen 36 artiklan 2 kohdassa säädettyä päivämäärää:

a) Julkinen tarjous (tai hallinnollinen järjestely) sopimuksesta, joka koskee maiden vertailuanalyysijärjestelmän kehittämistä asetuksessa määriteltyjen perusteiden mukaisesti.

b) Julkinen tarjous vaikutustenarvioinnista, joka koskee muiden hyödykkeiden ja tuotteiden sekä muiden haavoittuvien ekosysteemien sisällyttämistä asetuksen soveltamisalaan.

c) Julkinen tarjous sopimuksesta, joka koskee komission tukemista asetuksella säädetyissä tehtävissä.

d) Sopimus tai hallinnollinen järjestely sellaisen tietojärjestelmän kehittämiseksi, johon tallennetaan ja jolla vaihdetaan toimijoita ja omia ilmoituksia koskevia tietoja.

2. Viiden ensimmäisen vuoden kuluessa 36 artiklan 1 kohdassa säädetyistä päivämäärästä:

a) Komissio antaa luettelot alhaisen ja suuren riskin maista ja maiden osista delegoidulla säädöksellä / täytäntöönpanosäädöksellä.

b) Komissio hyväksyy soveltamisalaan kuuluvan mukautetun tuotevalikoiman delegoidulla säädöksellä / täytäntöönpanosäädöksellä.

d) Julkinen tarjous sopimuksesta, jolla tuetaan asetuksen ensimmäistä arviointia.

e) Komissio suorittaa ja hyväksyy asetuksen ensimmäisen arvioinnin ja liittää siihen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen, jossa ehdotetaan mahdollisia muutoksia.

1.5.2. *EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo (joka voi olla seurausta eri tekijöistä, kuten koordinoinnin paranemisesta, oikeusvarmuudesta tai toiminnan vaikuttavuuden tai täydentävyyden paranemisesta). EU:n osallistumisesta saatavalla lisäarvolla tarkoitetaan tässä kohdassa arvoa, jonka EU:n osallistuminen tuottaa sen arvon lisäksi, joka olisi saatu aikaan pelkillä jäsenvaltioiden toimilla.*

Syyt siihen, miksi toimi toteutetaan EU:n tasolla (ennen toteutusta)

Metsäkatoa ja metsien tilan heikkenemistä edistävät tekijät kytkeytyvät EU:n ja kansainväliseen kauppaan. EU:n tason toimet ovat olennaisen tärkeitä, jotta kansainvälistä kauppaa koskevia kysymyksiä voidaan käsitellä koordinoitusti ja yhdenmukaisesti ja jotta yrityksille voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset niiden vaatimusten osalta, jotka on täytettävä ennen tuotteiden saattamista unionin markkinoille, asettamista saataville niillä tai vientiä niiltä. EU:n tason toimissa voitaisiin myös hyödyntää EU:n aiempia kokemuksia monimuotoisia toimitusketjuja koskevasta (esim. laitonta puunkorjuuta koskevaan lainsäädäntöön perustuvista) kysymyksistä.

Ainoastaan EU:n tason toimilla voitaisiin tehokkaasti saavuttaa toimen tavoitteet eli hillitä EU-vetoista metsäkatoa ja siten vähentää EU:n kulutuksen ja tuotannon aiheuttamia kasvihuonekaasupäästöjä ja luonnon monimuotoisuuden köyhtymistä sekä minimoida metsäkatoon liittyvien hyödykkeiden ja tuotteiden kulutus.

Odotettavissa oleva EU:n tason lisäarvo (toteutuksen jälkeen)

EU:n toimilla varmistetaan yhdenmukaiset vaatimukset asetuksen soveltamisalaan kuuluville tuotteille ja hyödykkeille, jotka saatetaan EU:n markkinoille, riippumatta siitä, onko ne tuotettu EU:ssa vai EU:n ulkopuolella. Näin varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset EU:ssa toimiville yrityksille, joihin sovelletaan samoja velvoitteita riippumatta siitä, mihin EU-maahan ne ovat sijoittautuneet. Toimella vähennetään merkittävästi EU-vetoista metsäkatoa (ks. edellä odotettavissa olevat tulokset), kasvihuonekaasupäästöjä ja luonnon monimuotoisuuden köyhtymistä.

Ehdotuksella on määrä myös edistää metsäkatoon tai metsien tilan heikkenemiseen liittyvistä toimitusketjuista peräisin olevien tuotteiden kulutuksen minimoimista sekä laillisten ja metsäkatoa aiheuttamattomien hyödykkeiden ja tuotteiden kysynnän ja kaupan lisäämistä EU:ssa.

1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

Puutavara-asetuksen ja FLEGT-asetuksen arviointi, jossa keskitytään EU:n markkinoille saatetun puutavaran laillisuuteen, osoittaa tarpeen uudistaa lainsäädäntökehystä. Nykyään ei ole olemassa EU:n sääntöjä, joilla pyritäisiin vähentämään EU:n kulutuksen vaikutusta metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen. Asetusehdotus perustuu toimivuustarkastuksesta saatuihin kokemuksiin, jotka koskevat ehdotetun asianmukaisen huolellisuuden järjestelmän parantamista (suhteessa puutavara-asetuksen mukaiseen järjestelmään) ja erityisten kahdenvälisten kauppasopimusten (puualan vapaaehtoisten FLEGT-kumppanuussopimusten) tehottomuutta EU-vetoisen metsäkadon torjunnassa.

1.5.4. Yhteensopivuus monivuotisen rahoituskehityksen kanssa ja mahdolliset synergiaedut suhteessa muihin kyseeseen tuleviin välineisiin

Euroopan unioni on hyväksynyt merkittävän elpymissuunnitelman, joka perustuu monivuotisen rahoituskehityksen vahvistettuun pitkän aikavälin talousarvioon sekä uuteen rahoitusvälineeseen eli Next Generation EU -välineeseen.

Aloite on osa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa, joka ohjaa EU:n elpymisstrategiaa. Sen tavoitteena on tehdä EU:sta ilmastoneutraali vuoteen 2050

mennessä ja hillitä luonnon monimuotoisuuden köyhtymistä. Tähän sisältyy tavoite sellaisten tuotteiden ja arvoketjujen edistämisestä, joihin ei liity metsäkatoa eikä metsien tilan heikkenemistä. Siinä myös kannatetaan elintarvikkeiden toimitusketjujen kestävyysparantamista ja kehoitetaan EU:ta laatimaan uusia kestävästä kasvusta edistävistä standardeista ja käyttämään taloudellista painoarvoaan sellaisten kansainvälisten standardien laatimiseksi, jotka ovat EU:n ympäristö- ja ilmastotavoitteiden mukaisia. Aloite on myös osa vuoteen 2030 ulottuvassa biodiversiteettistrategiassa ja Pelloilta pöytään -strategiassa asetettuja painopisteitä.

Aloite kuuluu monivuotisen rahoituskehiksen otsakkeen 3 (Luonnonvarat ja ympäristö) osastoon 9 (Ympäristö ja ilmastotoimet). Kuten jäljempänä esitetään, tämän säädöksen täytäntöönpano edellyttää lisähenkilöstöä ja myös jonkin verran tukimenoja. Tukimenot katetaan EU:n ympäristön ja ilmastotoimien ohjelmasta (Life) 2021–2027.

1.5.5. Arvio käytettävissä olevista rahoitusvaihtoehdoista, mukaan lukien mahdollisuudet määrärahojen uudelleen kohdentamiseen

Asetuksen täytäntöönpano johtaa siihen, että sen soveltamisalan piiriin tulee runsaasti erilaisia talouden aloja, minkä vuoksi tarvitaan lisähenkilöstöä, hankintaresursseja ulkopuolisia toimeksisaajia varten ja komission yksiköiden välisiä hallinnollisia järjestelyjä.

Ympäristöasioiden pääosastoon tarvitaan viisi uutta kokoaikaista työntekijää asetuksen täytäntöönpanoon, kansainvälinen yhteistyö mukaan luettuna. Lisäksi asetuksen täytäntöönpanoon tarvitaan kaksi uutta kokoaikaista työntekijää kansainvälisten kumppanuuksien pääosastoon yhteistyötä ja kehittämistä koskeviin tehtäviin sekä yksi uusi kokoaikainen työntekijä verotuksen ja tulliliiton pääosastoon tullivelvoitteisiin liittyviin tehtäviin.

Tarpeet perustuvat niistä resursseista koskeviin laskelmiin, jotka on osoitettu laittoman puunkorjuun torjuntaan tähtääville lainsäädäntövälineille (puutavara-asetus ja FLEGT-asetus), joista ensiksi mainittu korvataan ehdotetulla aloitteella. Ympäristöasioiden pääosaston nykyiseen käytettävissä olevaan henkilöstöön kuuluu 3,25 palkkaluokkaan AD + 1 palkkaluokkaan AST kuuluvaa henkilöstön jäsentä + 1 vapaa kansallinen asiantuntija + 0,5 kokoaikaista sopimussuhteista toimihenkilöä. Tehtävät ovat seuraavat: a) Kahden EU:n asetuksen (puutavara-asetus ja FLEGT-asetus) täytäntöönpano, seuranta ja uudelleentarkastelu; b) vapaaehtoisten kumppanuussopimusten neuvottelemine ja täytäntöönpano viiden maan (Indonesia, Vietnam, Laos, Thaimaa ja Malesia) kanssa sekä yhteistyö muiden tuottaja- ja kuluttajamaiden kanssa, mukaan lukien pysyvä yhteistyörakenne Kiinan kanssa; c) EU:n edustaminen monenvälisillä foorumeilla, kuten FAO, Yhdistyneiden kansakuntien metsäfoorumi (UNFF) ja Kansainvälinen trooppisen puun järjestö (ITTO); d) komission tiedonannossa EU:n toimien tehostamisesta maailman metsien suojelemiseksi ja ennallistamiseksi² suunniteltujen lisätoimien täytäntöönpano.

Uuteen ehdotukseen ei ainoastaan sisällytetä voimassa olevaa EU:n lainsäädäntöä vaan myös laajennetaan toimien soveltamisalaa huomattavasti, jolloin niiden

² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?qid=1565272554103&uri=CELEX:52019DC0352>

täytäntöönpano monimutkaistuu ja tarvitaan uusia resursseja. Uudessa ehdotuksessa soveltamisalaa laajennetaan siten, että siihen kuuluu yhden hyödykkeen (puu) lisäksi viisi muuta hyödykettä (naudanliha, palmuöljy, soija, kaakao ja kahvi) sekä niistä saadut tuotteet ja että se kattaa laillisuuden lisäksi kestävyys. Tämän odotetaan puolestaan lisäävän asianomaisten talouden alojen arvoa sekä niiden sidosryhmien ja kolmansien maiden määrää, joihin asetus vaikuttaa välittömästi ja huomattavasti. Asiantuntijaryhmän kokousten määrää lisätään (viidestä kuuteen) ja ryhmän jäsenten määrää lisätään (siten, että jäsenvaltioiden edustajien lisäksi jäsenenä on sidosryhmien ja kolmansien maiden edustajia). FLEGT-asetukseen liittyvän tietojärjestelmän lisäksi perustetaan uusi tietojärjestelmä (ks. jäljempänä). Maiden vertailuanalyyysijärjestelmän (ks. jäljempänä) odotetaan tiivistävän yhteistyötä kymmenien maiden kanssa. Asetuksen poliittinen näkyvyys ja arkaluonteisuus lisääntyvät verrattuna aiempaan tilanteeseen, jossa asetus kattaa vain puun, sillä asetus vaikuttaa tiettyjen maiden taloudelle välttämättömiin aloihin (esim. kaakao Norsunluurannikolla ja Ghanassa; palmuöljy Indonesiassa ja Malesiassa; soija ja nautaeläimet Brasiliassa ja Argentiinassa), mikä edellyttää tehostettua kahdenvälistä yhteistyötä, myös asiantuntijatasolla. Myös ympäristöasioiden pääosaston edustustehtävät kansainvälisillä foorumeilla lisääntyvät. Jäsenvaltioiden raportointitehtävät lisääntyvät, kun soveltamisalaan otetaan lisää hyödykkeitä ja asianomaisten talouden alojen arvo nousee. Siirtyminen uuteen asetukseen, puutavara-asetuksen kumoaminen ja FLEGT-asetuksen mukauttaminen tuovat mukanaan lisätehtäviä viiden ensimmäisen voimassaolovuoden aikana.

Kaikki nämä uudet toimet ja tehtävät lisäävät merkittävästi ympäristöasioiden pääosaston työmäärää. Uuden asetuksen suurempi poliittinen ja taloudellinen painoarvo edellyttää lisää valmistelu- ja analysointityötä, jotta voidaan hallinnoida lisääntyntä vuorovaikutusta – sekä poliittisella että toiminnan tasolla – komission muiden yksikköjen, neuvoston ja Euroopan parlamentin, sidosryhmien, kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa. Ympäristöasioiden pääosaston suorittamat raportointiin liittyvät lisätehtävät ja sen hallinnoimat uudet välineet (tietojärjestelmä ja vertailuanalyyysijärjestelmä) lisäävät sille kuuluvien valvontatehtävien määrää. Täytäntöönpanon virtaviivaistaminen ja parantaminen verrattuna puutavara-asetuksen ja FLEGT-asetuksen täytäntöönpanoon, jossa oli toimivuustarkastuksen mukaan monia puutteita, edellyttää myös laajemman soveltamisalan huomioon ottaen ympäristöasioiden pääosastolta lisäresursseja täytäntöönpanon seuraamiseksi jäsenvaltioissa.

Kaikki nämä tehtävät edellyttävät erittäin vahvaa poliittista arviointikykyä, poliittista tietämystä, analyttisiä taitoja, riippumattomuutta ja joustavuutta, jota vain AD-virkamiehet voivat tarjota. Asianomaisten hyödykkeiden monimutkaisten toimitusketjujen ja eri puolilla maapalloa vallitsevien maantieteellisten erojen vuoksi olisi aiheellista pyrkiä tietynasteiseen asiantuntemukseen täytäntöönpanosta vastaavassa ympäristöasioiden pääosaston työryhmässä. Tämä voi tarkoittaa hyödyke-, alue- tai tehtäväkohtaista asiantuntemusta, mutta tämä edellyttää edellä kuvattua lähenkilöstöä. Mahdollisuuksien mukaan käytetään ulkoistamista (ks. jäljempänä), mutta sekin edellyttää valvontaa. Lisäksi on keskeisiä tehtäviä, jotka edellyttävät huomattavaa poliittista herkkävaistoisuutta ja jotka vain komissio voi suorittaa.

Ympäristöasioiden pääosaston, kansainvälisten kumppanuuksien pääosaston ja verotuksen ja tulliliiton pääosaston resurssien tarve kasvaa. Ympäristöasioiden

pääosaston on työskenneltävä maiden vertailuanalyysiin liittyvissä (teknisesti ja diplomatian osalta) monimutkaisissa tehtävissä, ja samalla sen on jatkettava aiempien oikeudellisten velvoitteiden täyttämistä tässä uudessa yhteydessä, mukaan lukien kansainvälinen yhteistyö (niin kuluttajamaihin kuin tuottajamaihin kuuluvien kumppanimaiden kanssa tehtävä jatkuva työ, joka on ratkaisevan tärkeää vuotojen välttämiseksi). Kansainvälisten kumppanuuksien pääosasto keskittyy erityisesti metsäkumppanuuksien puitteissa toteutettaviin uusiin yhteistyöohjelmiin, joiden tavoitteena on muun muassa auttaa tuottajamaita noudattamaan asetusta. Metsäkumppanuuksia tarjotaan kaikille asiaankuuluville maille, myös niille, jotka neuvottelevat tällä hetkellä vapaaehtoisista kumppanuussopimuksista tai panevat niitä täytäntöön. Verotuksen ja tulliliiton pääosasto käsittelee asetuksen yleistä toimintapolitiittista täytäntöönpanoa sekä unionin markkinoille saapuvia tai sieltä lähteviä asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita koskevan sekundäärilainsäädännön valmistelua ja laatimista. Nämä toimet edellyttävät lisähenkilöstöä ympäristöasioiden pääosastolle, kansainvälisten kumppanuuksien pääosastolle ja verotuksen ja tulliliiton pääosastolle.

Ennen asetuksen voimaantuloa ja sen viitenä ensimmäisenä voimassaolovuotena tarvitaan myös määrärahoja, joilla hankitaan ulkopuolisia toimeksisaajia, jotka avustavat soveltamisalaan kuuluvan tuotevalikoiman ensimmäisessä uudelleentarkastelussa, asetuksen ensimmäisessä arvioinnissa ja asetuksen yleisessä täytäntöönpanossa. Arvioiden mukaan näitä kolmea sopimusta varten tarvitaan viiden ensimmäisen vuoden aikana 3 050 000 euroa. Arvio perustuu vastaavanlaisiin aiempiin hankintasopimuksiin.

On myös laadittava asianmukaista huolellisuutta koskeva rekisteri eli tietokanta, jonka avulla yhdistetään jäsenvaltioiden tulliviranomaiset, muut jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ja komissio ja johon tallennetaan toimijoiden toimittamat tiedot (ennen kaikkea rekisteröinnit ja omat ilmoitukset) ja jolla helpotetaan niiden toimittamista. Tämä voitaisiin toteuttaa joko ulkopuolisen toimeksisaajan tai komission yksiköiden kanssa tehtävän hallinnollisen järjestelyn avulla. Ympäristöasioiden pääosaston talousarviolaskelman mukaan viiden vuoden aikana tarvitaan 1,5 miljoonaa euroa, jotta voidaan luoda tarvittavat toiminnot sisältävä tietokanta ja ylläpitää sitä. Verotuksen ja tulliliiton pääosasto on lisäksi esittänyt viiden ensimmäisen voimassaolovuoden ajaksi 950 000 euron talousarvion, jota tarvitaan tietotekniseen työhön tullijärjestelmän mukauttamiseksi asetuksessa edellytettyihin muutoksiin. Tietotekniikan kehittämis- ja hankintavalinnoille on saatava ennakkohyväksyntä Euroopan komission tietotekniikka- ja kyberturvallisuuslautakunnalta.

Maiden vertailuanalyysijärjestelmän luominen ja toteuttaminen voitaisiin tehdä hallinnollisella järjestelyllä tai ulkopuolisen toimittajan kanssa tehtävällä sopimuksella. Ensimmäisten viiden vuoden alustava talousarvio on 4 369 000 euroa. Se on lähes viisinkertainen verrattuna vaikutustenarvioinnissa esitettyyn määrään, joka laskettiin työtuntien perusteella. Tämä johtuu siitä, että vaikutustenarvioinnissa esitetty vertailuanalyysi oli yksinkertaistettu versio, johon on lopullisessa säädösehdotuksessa lisätty uusia arviointiperusteita sekä asianomaisten maiden kanssa tehtävään yhteistyöhön liittyviä tehtäviä. Nämä uudet piirteet ovat työvoimavaltaisia – lainsäädännön arviointi ja täytäntöönpanon valvonta kaikissa maissa ovat kunnianhimoisia tehtäviä – ja vaativat paljon suuremman määrän

työtunteja. Korjattu määrä on laskettu ottaen huomioon puutavara-asetukseen liittyvistä maakohtaisista katsauksista saadut kokemukset.

1.6. Ehdotetun toimen/aloitteen kesto ja rahoitusvaikutukset

☐ kesto on rajattu

- ☐ toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.
- ☐ maksusitoumusmäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset koskevat vuosia YYYY–YYYY ja maksumäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset vuosia YYYY–YYYY.

☒ kesto ei ole rajattu

- Käynnistysvaihe alkaa vuonna 2023 ja päättyy vuonna 2027,
- minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)³

☒ Suora hallinnointi, jonka komissio toteuttaa käyttämällä

- ☒ yksiköitään, myös unionin edustustoissa olevaa henkilöstöään
- ☐ toimeenpanovirastoja

☐ Hallinnointi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa

☐ Välillinen hallinnointi, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty

- ☐ kolmansille maille tai niiden nimeämille elimille
- ☐ kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)
- ☐ Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle
- ☐ varainhoitoasetuksen 70 ja 71 artiklassa tarkoitetuille elimille
- ☐ julkisoikeudellisille yhteisöille
- ☐ sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, joille annetaan riittävät rahoitustakuut;
- ☐ sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja joille annetaan riittävät rahoitustakuut;
- ☐ henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.

- Jos käytetään useampaa kuin yhtä hallinnointitapaa, olisi annettava lisätietoja kohdassa "Huomautukset".

³ Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

Huomautukset:

--

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ilmoitetaan sovellettavat aikavälit ja edellytykset.

Rahoitus selvitys koskee henkilöstökuluja, hankintoja ja mahdollisesti hallinnollisia järjestelyjä. Tämän tyyppiin kuluihin sovelletaan vakiosääntöjä.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä(t)

2.2.1. *Perustelut ehdotetu(i)lle hallinnointitavalle(/-tavoille), rahoituksen toteutusmekanismille(/-mekanismeille), maksujärjestelyille sekä valvontastrategialle*

Aloitteen hallinnointitapa on suora hallinnointi, jonka komissio toteuttaa. Komissiota avustaa jäsenvaltioiden edustajista ja sidosryhmistä koostuva asiantuntijaryhmä: maailman metsien suojelua ja ennallistamista käsittelevä komission asiantuntijaryhmä / sidosryhmäfoorumi. Komissiota avustaa myös komitea.

Kaiken kaikkiaan aloitteeseen sisältyy henkilöstökuluja, hankintoja ja mahdollisesti hallinnollisia järjestelyjä. Tämän tyyppiin kuluihin sovelletaan vakiosääntöjä.

2.2.2. *Tiedot todetuista riskeistä ja niiden vähentämiseksi käyttöön otetuista sisäisistä valvontajärjestelmistä*

Kaiken kaikkiaan aloitteeseen sisältyy henkilöstökuluja, hankintoja ja mahdollisesti hallinnollisia järjestelyjä. Tämän tyyppiin kuluihin sovelletaan vakiosääntöjä.

2.2.3. *Valvonnan kustannustehokkuutta (valvontakustannusten suhde hallinnoitujen varojen arvoon) koskevat arviot ja perustelut sekä arviot maksujen suoritusajankohdan ja toimen päättämisaikajankohdan odotetuista virheriskitasoista*

Kaiken kaikkiaan aloitteeseen sisältyy henkilöstökuluja, hankintoja ja mahdollisesti hallinnollisia järjestelyjä. Tämän tyyppiin kuluihin sovelletaan vakiosääntöjä.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Ilmoitetaan käytössä olevat ja suunnitellut ehkäisy- ja suojatoimenpiteet, esimerkiksi petostentorjuntastrategian pohjalta

Kaiken kaikkiaan aloitteeseen sisältyy henkilöstökuluja, hankintoja ja mahdollisesti hallinnollisia järjestelyjä. Tämän tyyppiin kuluihin sovelletaan vakiosääntöjä.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

- Talousarviossa jo olevat budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Moni- vuotisen rahoitus- kehityksen otsake	Budjettikohta	Määräraha- laji	Rahoitusosuudet			
	Numero	JM/EI-JM ⁵⁷	EFTA- mailta ⁵⁸	Ehdokas- mailta ⁵⁹	Kolman- silta mailta	Varainhoito- asetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettut rahoitusosuudet
3	09 02 01 - Luonto ja biologinen monimuotoisuus	JM	KYLLÄ	EI	EI	EI
7	20.01.02.01 - Palkat ja korvaukset	EI-JM	EI	EI	EI	EI
7	20 02 06 02 – Konferenssi- ja kokouskulut	EI-JM	EI	EI	EI	EI

⁵⁷ JM = jaksotettut määrärahat / EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

⁵⁸ EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto

⁵⁹ Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat

3.2. Arviodut vaikutukset määrärahoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioituista vaikutuksista toimintamäärärahoihin

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehysten otsake	3	Luonnonvarat ja ympäristö
---	---	---------------------------

Pääosasto: ENV			Vuosi 2022	Vuosi 2023	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEENSÄ (2022–2027)
• Toimintamäärärahat									
09 02 01 - Luonto ja biologinen monimuotoisuus	Sitoumukset	(1a)	0,500	1,789	1,680	1,610	1,890	1,450	8,919
	Maksut	(2 a)	0,500	1,789	1,680	1,610	1,890	1,450	8,919
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat ⁶⁰									
Budjettikohta		(3)							
PO ENV määrärahat yhteensä	Sitoumukset	=1a+1b +3	0,500	1,789	1,680	1,610	1,890	1,450	8,919
	Maksut	=2a+2b +3	0,500	1,789	1,680	1,610	1,890	1,450	8,919

⁶⁰ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

Pääosasto: TAXUD			Vuosi 2022	Vuosi 2023	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEENSÄ (2022–2027)
• Toimintamäärärahat									
09 02 01 - Luonto ja biologinen monimuotoisuus	Sitoumukset	(1a)	-	0,150	0,300	0,250	0,125	0,125	0,950
	Maksut	(2 a)	-	0,150	0,300	0,250	0,125	0,125	0,950
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat ⁶¹									
Budjettikohta		(3)							
PO TAXUD määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=1a+1b +3	-	0,150	0,300	0,250	0,125	0,125	0,950
	Maksut	=2a+2b +3	-	0,150	0,300	0,250	0,125	0,125	0,950

• Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)							
	Maksut	(5)							
• Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ			(6)						
Monivuotisen rahoituskehyn OTSAKKEESEEN 3 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=4+ 6	0,500	1,939	1,980	1,860	2,015	1,575	9,869
	Maksut	=5+ 6	0,500	1,939	1,980	1,860	2,015	1,575	9,869

⁶¹ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

Edellä ilmoitettu määrä tarvitaan erilaisten säännöksiin liittyvien täytäntöönpanotehtävien tukemiseen ympäristöasioiden pääosastossa.

Hankittaviin toimintoihin kuuluu soveltamisalaan kuuluvan tuotevalikoiman ensimmäistä uudelleentarkastelua tukevan selvityksen teettäminen (budjetoitu vuodelle 2022), asetuksen ensimmäistä arviointia tukeva selvitys (budjetoitu vuodelle 2026) ja tukisopimus asetuksen yleistä täytäntöönpanoa varten (budjetoitu tasaerin viidelle ensimmäiselle voimassaolovuodelle).

Lisäksi tähän luokkaan on alustavasti sisällytetty kaksi muuta toimea, joita voitaisiin kehittää joko ulkopuolisen toimittajan kanssa tehtävällä sopimuksella tai hallinnollisilla järjestelyillä komission yksiköiden kanssa. Ne ovat tietojärjestelmän kehittäminen ja ylläpitäminen sekä maiden vertailuanalyyysijärjestelmän kehittäminen ja ylläpitäminen. Molemmat toimet on budjetoitu viidelle ensimmäiselle voimassaolovuodelle.

Lisäksi on otettu huomioon joitakin määriä, joilla katetaan tietotekninen kehitys- ja ylläpitotyö, joka liittyy kansallisten tullijärjestelmien ja tietojärjestelmän välisiin sähköisiin rajapintoihin, joita käytetään tulliviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten välisessä tietojenvaihdossa. Ne sisältyvät tietojärjestelmän kokonaiskustannuksiin.

Kaikki kulut henkilöstöhallinnon ja hallinnon kuluja lukuun ottamatta								
Tehtävät	Resurssit	2022	2023	2024	2025	2026	2027	YHTEENS Ä
Yleinen täytäntöönpano	Yleinen tukisopimus	-	0,450	0,450	0,450	0,450	0,450	2,250
Vertailuanalyyysijärjestelmä	Tukisopimus tai hallinnollinen järjestely	-	1,009	0,840	0,840	0,840	0,840	4,369
Rekisteritietojärjestelmä (ENV+TAXUD)	Tukisopimus tai hallinnollinen järjestely	-	0,480	0,690	0,570	0,425	0,285	2,450
Soveltamisalaan kuuluvan tuotevalikoiman uudelleentarkastelu	Vaikutustenarvioinnin tukisopimus	0,500	-	-	-	-	-	0,500
Ensimmäinen arviointi	Arvioinnin tukisopimus	-	-	-	-	0,300	-	0,300
		0,500	1,939	1,980	1,860	2,015	1,575	9,869

Monivuotisen rahoituskehiksen otsake	7	”Hallintomenot”
---	----------	-----------------

Tämän osan täyttämiseksi on käytettävä [rahoitus selvityksen liitteessä](#) (sisäisten sääntöjen liite V) olevaa hallintomäärärahoja koskevaa selvitystä, joka on laadittava ennen rahoitus selvityksen laatimista. Liite ladataan DECIDE-tietokantaan komission sisäistä lausuntokierrosta varten.

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi 2022	Vuosi 2023	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEENSÄ (2022–2027)
Pääosasto: ENV								
• Henkilöresurssit		-	0,760	0,760	0,760	0,760	0,760	3,800
• Muut hallintomenot ⁶²		-	0,114	0,114	0,114	0,114	0,114	0,570
PO ENV YHTEENSÄ	Määrärahat	-	0,874	0,874	0,874	0,874	0,874	4,370

		Vuosi 2022	Vuosi 2023	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEENSÄ (2022–2027)
Pääosasto: INTPA								
• Henkilöresurssit		-	0,304	0,304	0,304	0,304	0,304	1,520
• Muut hallintomenot		-	-	-	-	-	-	-
PO INTPA YHTEENSÄ	Määrärahat	-	0,304	0,304	0,304	0,304	0,304	1,520

⁶² Asetuksen 34 artiklassa säädetään asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitetun uuden komitean perustamisesta. Lisäksi komiteaa avustaa jo olemassa oleva metsäkatofoorumin asiantuntijaryhmä, jolla ei ole päätösvaltaa.

		Vuosi 2022	Vuosi 2023	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEENSÄ (2022–2027)
Pääosasto: TAXUD								
• Henkilöresurssit		-	0,152	0,152	0,152	0,152	0,152	0,760
• Muut hallintomenot		-	-	-	-	-	-	-
PO TAXUD YHTEENSÄ	Määrärahat	-	0,152	0,152	0,152	0,152	0,152	0,760

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	-	1,330	1,330	1,330	1,330	1,330	6,650
---	---	---	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi 2022	Vuosi 2023	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEENSÄ (2022–2027)
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEISIIN 1–7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	0,500	3,269	3,310	3,190	3,345	2,905	16,519
	Maksut	0,500	3,269	3,310	3,190	3,345	2,905	16,519

3.2.2. Arvioidut toimintamäärärahoista rahoitetut tuotokset

maksusitoumusmäärärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja			Vuosi N	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset	YHTEENSÄ
---------------	--	--	------------	--------------	--------------	--------------	--	----------

tuotokset ↓																	ulottuvat, ks. kohta 1.6)	
	TUOTOKSET																	
	Tyyppi ⁶³	Keski määr. kustannukset	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Luku määrä yhteensä	Kustannukset yhteensä
ERITYISTAVOITE 1... ⁶⁴																		
– Tuotos																		
– Tuotos																		
– Tuotos																		
Välisumma, erityistavoite 1																		
ERITYISTAVOITE 2																		
– Tuotos																		
Välisumma, erityistavoite 2																		
KAIKKI YHTEENSÄ																		

⁶³ Tuotokset ovat tuloksena olevia tuotteita ja palveluita (esim. rahoitettujen opiskelijavaihtojen määrä tai rakennetut tiekilometrit)

⁶⁴ Kuten kuvattu kohdassa 1.4.2. ”Erityistavoitteet”.

3.2.3. Yhteenveto arvioituista vaikutuksista hallintomäärärahoihin

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi 2022	Vuosi 2023	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEENS Ä (2023–2027)
--	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	-----------------------------

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 7							
Henkilöresurssit	-	1,216	1,216	1,216	1,216	1,216	6,080
Muut hallintomenot	-	0,114	0,114	0,114	0,114	0,114	0,570
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 7, välisumma	-	1,330	1,330	1,330	1,330	1,330	6,650

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 7⁶⁵ sisällymättömät							
Henkilöresurssit							
Muut hallintomenot							
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 7 sisällymättömät, välisumma							

YHTEENSÄ	-	1,330	1,330	1,330	1,330	1,330	6,650
-----------------	---	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

Hallintomäärärahojen tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetuilla määrärahoilla ja/tai siirroilla sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

⁶⁵ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta

3.2.3.1. Henkilöresurssien arvioitu tarve

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

Arvio kokoaikaiseksi henkilöstöksi muutettuna

	Vuosi 2022	Vuosi 2023	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027
• Henkilöstötaulukon sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)						
20 01 02 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)	0,0	8,0	8,0	8,0	8,0	8,0
20 01 02 03 (EU:n ulkopuoliset edustustot)						
01 01 01 01 (epäsuora tutkimustoiminta)						
01 01 01 11 (suora tutkimustoiminta)						
Muu budjettikohta (mikä?)						
• Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)⁶⁶						
20 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)						
20 02 03 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)						
XX 01 xx yy zz⁶⁷	– päätoimipaikassa					
	– EU:n ulkopuolisissa edustustoissa					
01 01 01 02 (sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö - epäsuora tutkimustoiminta)						
01 01 01 12 (sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö - suora tutkimustoiminta)						
Muu budjettikohta (mikä?)						
YHTEENSÄ	0,0	8,0	8,0	8,0	8,0	8,0

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosastojen henkilöstöllä ja/tai pääosastoissa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoivat pääosastot voivat saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	Ympäristöasioiden pääosastossa tarvitaan viisi AD-virkaa asetuksen yleiseen täytäntöönpanoon, mukaan lukien kansainväliseen yhteistyöhön, sekä sekundäärilainsäädännön valmisteluun ja laatimiseen liittyvien tehtävien hoitamiseen asetuksessa ehdotettujen määräaikaisten mukaisesti.
	Kansainvälisten kumppanuuksien pääosastossa tarvitaan kaksi AD-virkaa

⁶⁶ sopimussuhteiset toimihenkilöt; paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa

⁶⁷ Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

	tehtäviin, jotka koskevat asetukseen liittyvää yhteistyötä ja kehittämistä ja erityisesti metsäkumppanuuksien perustamista. Verotuksen ja tulliliiton pääosastossa tarvitaan yksi AD-virka asetuksen yleistä toimintapoliittista täytäntöönpanoa, unionin markkinoille saapuvia tai niiltä lähteviä asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita koskevan sekundäärilainsäädännön valmistelua ja laatimista sekä 26 artiklan mukaisen rajapinnan täytäntöönpanoa varten.
Ulkopuolinen henkilöstö	Ei sovelleta

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa

Ehdotus/aloite

- ☒ voidaan rahoittaa kokonaan kohdentamalla menoja uudelleen monivuotisen rahoituskehyksen kyseisen otsakkeen sisällä.
- Budjettikohtaan 09 02 01 sisältyvät kustannukset katetaan Life-ohjelmasta, ja ne suunnitellaan ympäristöasioiden pääosaston vuotuisen hallintosuunnitelman yhteydessä. Henkilöresurssien tarve katetaan ensisijaisesti vuotuisessa henkilöresurssimäärärahojen jakomenettelyssä käyttöön saatavilla lisäresursseilla.
- ☐ edellyttää monivuotisen rahoituskehyksen kyseiseen otsakkeeseen sisältyvän kohdentamattoman liikkumavaran ja/tai monivuotista rahoituskehystä koskevassa asetuksessa määriteltyjen erityisvälineiden käyttöä.

Selvitys tarvittavista toimenpiteistä, mainittava myös kyseeseen tulevat rahoituskehyksen otsakkeet, budjettikohdat ja määrät sekä ehdotetut välineet.

- ☐ edellyttää monivuotisen rahoituskehyksen tarkistamista.

Selvitys tarvittavista toimenpiteistä, mainittava myös kyseeseen tulevat rahoituskehyksen otsakkeet, budjettikohdat ja määrät

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

Ehdotus/aloite

- ☒ rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja
- ☐ rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

Määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi N ⁶⁸	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			Yhteensä
Rahoitukseen osallistuva taho								
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ								

⁶⁸ Vuosi N on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi. ”N” korvataan oletetulla ensimmäisellä toteutusvuodella (esimerkiksi: 2021). Seuraavat vuodet täydennetään vastaavasti.

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

- ☒ Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- ☐ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:
 - ☐ vaikutukset omiin varoihin
 - ☐ vaikutukset muihin tuloihin
 - tulot on kohdennettu menopuolen budjettikohtiin ☐

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta:	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoitovuonn a	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus ⁶⁹						
		Vuosi N	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)		
Momentti								

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen tapauksessa:

--

Muita huomautuksia (esim. tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmä/-kaava tai muita lisätietoja).

--

⁶⁹ Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 20 prosentin osuus.